

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · sisè període · número 724 · dilluns 11 de desembre de 2023

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals

200-00011/13

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

11

Projecte de llei de l'Institut de la Filmoteca de Catalunya

200-00021/13

Esmenes a la totalitat

11

Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea

200-00022/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

11

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de finances locals de Catalunya

202-00072/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

12

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la ronda Sud a Granollers

250-01188/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

12

Proposta de resolució sobre la revisió i l'actualització del Decret 161/1996, pel qual es regula el servei escolar de transport per tal de facilitar el desplaçament de l'alumnat en l'educació obligatòria

250-01205/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

12

Proposta de resolució sobre la supressió dels acords amb la Lliga Àrab

250-01206/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

12

Proposta de resolució sobre el suport a la creació d'un pla hidrològic nacional

250-01207/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

13

Proposta de resolució sobre la derogació de la taxa per a la tramitació de sol·licituds d'autorització d'intervencions arqueològiques

250-01208/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

13

Proposta de resolució sobre la modificació del projecte «Treball als barris» per als municipis de menys de vint mil habitants

250-01209/13

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

13

Proposta de resolució sobre l'Escola Norai, de Montgat (Maresme)	
250-01210/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	13
Proposta de resolució sobre el transport públic a Mediona (Alt Penedès)	
250-01211/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	13
Proposta de resolució sobre la integració dels Mossos d'Esquadra en l'aplicació AlertCops	
250-01212/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	14
Proposta de resolució sobre l'establiment d'un pla de defensa del sector agrari afectat per la sequera	
250-01213/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	14
Proposta de resolució sobre la pacificació de la carretera N-2	
250-01214/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	14
Proposta de resolució sobre la integració completa de les persones amb discapacitat auditiva total o parcial	
250-01215/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	14
Proposta de resolució sobre la millora dels serveis de transport públic a Vilanova i la Geltrú	
250-01216/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	14
Proposta de resolució sobre el rebuig a l'amnistia dels responsables del cop d'estat separatista del 2017	
250-01218/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	15
Proposta de resolució sobre les oportunitats d'ocupació i formació de les dones amb discapacitat	
250-01219/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	15
Proposta de resolució sobre la situació de les polítiques d'igualtat per a dones amb discapacitat	
250-01220/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	15
Proposta de resolució sobre el garantiment d'un tracte just als territoris rurals productors d'energies renovables	
250-01221/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	15
Proposta de resolució sobre la pesca intensiva al riu Segre	
250-01222/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	15
Proposta de resolució sobre la construcció d'un espai escènic i musical a la Seu d'Urgell	
250-01223/13	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	16
Proposta de resolució sobre el foment de l'emprenedoria juvenil	
250-01229/13	
Tramesa a la Comissió	16
Termini de presentació d'esmenes	16
Proposta de resolució sobre els drets sexuals i reproductius a El Salvador	
250-01230/13	
Tramesa a la Comissió	16
Termini de presentació d'esmenes	16
Proposta de resolució sobre la petició d'escorta policial de Carles Puigdemont	
250-01231/13	
Tramesa a la Comissió	16
Termini de presentació d'esmenes	16

Proposta de resolució sobre la modificació de la Llei del Registre Civil amb relació a la inscripció de les morts gestacionals	
250-01232/13	
Tramesa a la Comissió	17
Termini de presentació d'esmenes	17
Proposta de resolució de suport als treballadors d'Adif i Renfe	
250-01233/13	
Presentació: GP VOX	17
Proposta de resolució sobre la creació d'un parc d'habitatges per a joves	
250-01234/13	
Presentació: GP VOX	18
Proposta de resolució sobre la celebració a Catalunya de partits de la selecció espanyola de la fase classificatòria del Mundial de Futbol del 2026	
250-01235/13	
Presentació: GP VOX	20
Proposta de resolució sobre la protecció de la pera de Girona	
250-01236/13	
Presentació: GP VOX	21
Proposta de resolució de suport a la caça	
250-01237/13	
Presentació: GP VOX	22
Proposta de resolució sobre el millorament de l'organització i els recursos de les agrupacions de defensa forestal	
250-01238/13	
Presentació: GP JxCat	23
Proposta de resolució de suport a Vanessa Mendoza i els defensors dels drets sexuals i reproductius a Andorra	
250-01239/13	
Presentació: GP ERC, GP CUP-NCG, GP ECP	24
Tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i acord de reducció dels terminis	26
Proposta de resolució sobre el garantiment de la inclusió de les persones amb necessitats específiques de suport educatiu en l'educació postobligatòria en el marc dels programes de formació i inserció	
250-01240/13	
Presentació: GP PSC-Units	27
Proposta de resolució sobre la supressió de la cooperació amb l'empresa ICL Iberia	
250-01241/13	
Presentació: GP CUP-NCG	28
3.20. Interpel·lacions	
Interpel·lació al Govern sobre l'empobriment generalitzat a Catalunya	
300-00402/13	
Presentació: GP VOX	29
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques per al desenvolupament de les zones de muntanya per a garantir l'equilibri territorial	
300-00403/13	
Presentació: GP JxCat	29
Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Departament de Justícia	
300-00404/13	
Presentació: GP JxCat	29
Interpel·lació al Govern sobre els resultats educatius dels alumnes	
300-00405/13	
Presentació: GP Cs	30
Interpel·lació al Govern sobre els projectes estratègics	
300-00406/13	
Presentació: GP PSC-Units	30
Interpel·lació al Govern sobre les infraestructures de la Generalitat	
300-00407/13	
Presentació: GP PSC-Units	30

Interpel·lació al Govern sobre les prioritats en matèria de salut 300-00408/13 Presentació: GP CUP-NOG	31
Interpel·lació al Govern sobre la gestió de la sequera 300-00409/13 Presentació: Enric Bárcena Roig, del GP ECP	31
Interpel·lació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius i els moviments anti-gènere 300-00410/13 Presentació: GP ERC	31
3.30. Altres tramitacions	
3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges	
Informe del Síndic de Greuges titulat «Desinstitucionalització del sistema de protecció a la infància i l'adolescència» 360-00022/13 Tramitació en Comissió	32
3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea	
3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea	
Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifica el Reglament (UE) 2016/1011 pel que fa a l'àmbit d'aplicació de les normes aplicables als índexs de referència, l'ús en la Unió d'índexs de referència elaborats per un administrador radicat en un tercer país i determinats requisits d'informació 295-00298/13 Text presentat	32
Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Consell relativa a les empreses a Europa: Marc per a l'impost sobre societats 295-00299/13 Text presentat	33
4. Informació	
4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
4.50.01. Compliment de resolucions	
Control del compliment de la Resolució 765/XIV, sobre la violència en els actes esportius 290-00673/13 Informe relatiu al compliment de la Resolució	34
4.50.02. Compliment de mocions	
Control del compliment de la Moció 247/XIV, sobre el turisme com a font de riquesa 390-00247/13 Informe relatiu al compliment de la Moció	36
Control del compliment de la Moció 272/XIV, sobre les condicions salarials del mercat laboral 390-00272/13 Designació de la Comissió competent	44
Control del compliment de la Moció 273/XIV, sobre l'activitat econòmica i empresarial 390-00273/13 Designació de la Comissió competent	44
Control del compliment de la Moció 274/XIV, sobre la situació del sector turístic 390-00274/13 Designació de la Comissió competent	44
Control del compliment de la Moció 275/XIV, sobre el compliment dels acords presupostaris en matèria d'habitatge 390-00275/13 Designació de la Comissió competent	44
Control del compliment de la Moció 276/XIV, sobre les polítiques de joventut 390-00276/13 Designació de la Comissió competent	45

Control del compliment de la Moció 277/XIV, sobre el català en l'àmbit educatiu 390-00277/13 Designació de la Comissió competent	45
Control del compliment de la Moció 278/XIV, sobre la defensa dels drets lingüístics 390-00278/13 Designació de la Comissió competent	45
4.52. Compareixences del president de la Generalitat	
4.52.05. Sol·licituds de compareixença	
Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre el motiu per a mantenir oberta l'Oficina del Pla Pilot per Implementar la Renda Bàsica Universal a Catalunya 361-00023/13 Sol·licitud	45
4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats	
4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa	
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre la situació laboral dels treballadors de les obres de l'Espai Barça i altres situacions laborals en empreses del sector de la construcció 354-00306/13 Sol·licitud i tramitació	46
4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència	
Proposta d'audiència en ponència de Francesc Reguant Fosas, economista, màster en funció directiva i president de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi d'Economistes de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02293/13 Sol·licitud	46
Proposta d'audiència en ponència de Joan Montesó i Ollé, president de la Unió de Petits Agricultors i Ramaders, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02294/13 Sol·licitud	46
Proposta d'audiència en ponència de Jordi Roé Bonfill, membre de la Unió de Petits Agricultors i Ramaders, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02295/13 Sol·licitud	47
Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02296/13 Sol·licitud	47
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02297/13 Sol·licitud	47
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02298/13 Sol·licitud	47
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02299/13 Sol·licitud	48
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02300/13 Sol·licitud	48

Proposta d'audiència en ponència de Joan Caball, coordinador nacional d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02301/13 Sol·licitud	48
Proposta d'audiència en ponència de Joan Carles Massot, president de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02302/13 Sol·licitud	48
Proposta d'audiència en ponència de Ramon Sarroca, president de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02303/13 Sol·licitud	49
Proposta d'audiència en ponència d'Isabel Coromines, en representació de l'Associació de Dones del Món Rural, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02304/13 Sol·licitud	49
Proposta d'audiència en ponència de Xavier Ribera, president de la Federació d'Entitats Catalanes de Ramaders d'Oví i Cabrum, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02305/13 Sol·licitud	49
Proposta d'audiència en ponència de Ricard Gòdia Companys, president de l'Associació Catalana de Criadors de Vacum de Carn, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02306/13 Sol·licitud	49
Proposta d'audiència en ponència de Rossend Castelló, president del Consorci Forestal de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02307/13 Sol·licitud	50
Proposta d'audiència en ponència de Just Serra, membre de la Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02308/13 Sol·licitud	50
Proposta d'audiència en ponència de Miquel Àngel Prats, president de l'Associació Catalana de Comunitats de Regants, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02309/13 Sol·licitud	50
Proposta d'audiència en ponència d'Albert Puigvert, gerent de l'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02310/13 Sol·licitud	50
Proposta d'audiència en ponència de Lluís Corominas, en representació de l'Associació Catalana de Municipis, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02311/13 Sol·licitud	51
Proposta d'audiència en ponència de Joan Solà Bosch, president de l'Associació de Micropobles de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02312/13 Sol·licitud	51
Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Vila d'Abadal, president del moviment País Rural, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02313/13 Sol·licitud	51

Proposta d'audiència en ponència de Sandra Carrera, directora de la Xarxa per a la Conservació de la Natura, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02314/13 Sol·licitud	51
Proposta d'audiència en ponència de Cristina Sánchez, delegada de la Societat Espanyola d'Ornitologia, Birdlife, a Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02315/13 Sol·licitud	52
Proposta d'audiència en ponència d'Anna Toda, directora de la Federació Avícola Catalana, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02316/13 Sol·licitud	52
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació Raça Bruna dels Pirineus amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02317/13 Sol·licitud	52
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02318/13 Sol·licitud	52
Proposta d'audiència en ponència de Juan Luis Abián, director gerent del Centre de la Propietat Forestal, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02319/13 Sol·licitud	53
Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02320/13 Sol·licitud	53
Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02321/13 Sol·licitud	53
Proposta d'audiència en ponència de Maite Ros, secretària tècnica del Consell Català de la Producció Integrada, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02322/13 Sol·licitud	53
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02323/13 Sol·licitud	54
Proposta d'audiència en ponència de Pol López, responsable de l'Associació d'Agricultors Viveristes de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02324/13 Sol·licitud	54
Proposta d'audiència en ponència del secretari general d'Agricultura i Alimentació del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02325/13 Sol·licitud	54
Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Secretaria d'Agenda Rural amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari 352-02326/13 Sol·licitud	54

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Direcció General d'Agricultura i Desenvolupament Rural de la Comissió Europea amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02327/13 Sol·licitud	55
Proposta d'audiència en ponència de Josep Carlos Vicente, en representació d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02328/13 Sol·licitud	55
Proposta d'audiència en ponència de Miquel Piñol, en representació d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02329/13 Sol·licitud	55
Proposta d'audiència en ponència de Gerard Batalla, en representació d'Assemblea Paguesa, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari 352-02330/13 Sol·licitud	55
Sol·licitud de compareixença de Bruno Wiget davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè presenti la ponència «La FP dual a Suïssa com a model d'èxit» 356-01446/13 Sol·licitud	56
Sol·licitud de compareixença de la directora general de la Inspecció de Treball davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre les condicions laborals dels treballadors de les obres de l'Espai Barça 356-01452/13 Sol·licitud	56
Sol·licitud de compareixença d'Álvaro Acero, president de la Federació de Productors de Mol·luscs del Delta de l'Ebre, davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre la situació del sector del musclo al delta de l'Ebre 356-01455/13 Sol·licitud	56
Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Agricultura i Ramaderia davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre el Pla director de l'horta de Catalunya 356-01456/13 Sol·licitud	56
Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Dones del Món Rural davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre la pagesia i el paper de la dona a pagès 356-01458/13 Sol·licitud	57
4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern	
Sessió informativa de les comissions d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats amb els consellers d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats sobre l'aplicació del protocol contra les agressions masclistes a les universitats 355-00139/13 Substanciació	57
4.53.15. Sessions informatives, compareixences i audiències d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones	
Compareixença dels rectors i màxims responsables de les polítiques d'igualtat de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Pompeu Fabra davant les comissions d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats per a informar sobre l'aplicació del protocol contra les agressions masclistes a les universitats 357-01076/13 Substanciació	57
Compareixença de Josep Maria Raya Vílchez, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immables per Determinades Entitats 357-01285/13 Acord de tenir la sessió de compareixença	57

Compareixença d'una representació de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge davant la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats 357-01286/13 Acord de tenir la sessió de compareixença	58
4.55. Activitat parlamentària	
4.55.15. Convocatòries	
Sessió plenària 65 Convocada per al 13 de desembre de 2023	58
4. Informació	
4.75. Dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries	
Decret llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic 203-00038/13 Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries	60
4.90. Règim interior	
4.90.10. Càrrecs i personal	
Convocatòria d'un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment places vacants de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris que es produeixin al Parlament de Catalunya entre els exercicis del 2024 i el 2026 501-00011/13 Convocatòria i aprovació de les bases	94

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals

200-00011/13

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117053).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 14.12.2023; 10:30 h.

Projecte de llei de l'Institut de la Filmoteca de Catalunya

200-00021/13

ESMENES A LA TOTALITAT

Reg. 114437 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Cultura, 27.11.2023

GRUP PARLAMENTARI DE VOX EN CATALUÑA (REG. 114437)

A la Mesa de la Comissió de Cultura

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo que establece el artículo 115 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente enmienda al Projecte de llei de l'Institut de la Filmoteca de Catalunya (tram. 200-00021/13).

Enmienda

GP de VOX en Cataluña

A la totalidad

De retorno al Gobierno del proyecto de ley.

Palacio del Parlament, 6 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Manuel Jesús Acosta Elías, diputado, GP VOX

Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea

200-00022/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117054).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 2 dies hàbils (del 12.12.2023 al 13.12.2023).

Finiment del termini: 14.12.2023; 10:30 h.

Proposició de llei de finances locals de Catalunya

202-00072/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 117056; 117082).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 12.12.2023; 10:30 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la ronda Sud a Granollers

250-01188/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116859; 116895; 117057).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la revisió i l'actualització del Decret 161/1996, pel qual es regula el servei escolar de transport per tal de facilitar el desplaçament de l'alumnat en l'educació obligatòria

250-01205/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116860; 116896; 117058).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la supressió dels acords amb la Lliga Àrab

250-01206/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117059).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el suport a la creació d'un pla hidrològic nacional

250-01207/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117060).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la derogació de la taxa per a la tramitació de sol·licituds d'autorització d'intervencions arqueològiques

250-01208/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116861; 116894; 117061).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la modificació del projecte «Treball als barris» per als municipis de menys de vint mil habitants

250-01209/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116862; 116893; 117062).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'Escola Norai, de Montgat (Maresme)

250-01210/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116863; 116892; 117063).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el transport públic a Mediona (Alt Penedès)

250-01211/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116864; 116891; 117064).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la integració dels Mossos d'Esquadra en l'aplicació AlertCops

250-01212/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117065).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un pla de defensa del sector agrari afectat per la sequera

250-01213/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117066).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la pacificació de la carretera N-2

250-01214/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116865; 116890; 117067).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la integració completa de les persones amb discapacitat auditiva total o parcial

250-01215/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117068).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la millora dels serveis de transport públic a Vilanova i la Geltrú

250-01216/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116866; 116889; 117069).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el rebuig a l'amnistia dels responsables del cop d'estat separatista del 2017

250-01218/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 117071).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les oportunitats d'ocupació i formació de les dones amb discapacitat

250-01219/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC; GP JxCat (reg. 116888; 117072).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la situació de les polítiques d'igualtat per a dones amb discapacitat

250-01220/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116867; 116887; 117073).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment d'un tracte just als territoris rurals productors d'energies renovables

250-01221/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC; GP JxCat (reg. 116868; 116886; 117074).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la pesca intensiva al riu Segre

250-01222/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC; GP JxCat (reg. 116885; 117075).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un espai escènic i musical a la Seu d'Urgell

250-01223/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP VOX; GP ERC (reg. 116869; 116884).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 13.12.2023; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el foment de l'emprenedoria juvenil

250-01229/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Polítiques de Joventut.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 12.12.2023 al 20.12.2023).

Finiment del termini: 21.12.2023; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

Proposta de resolució sobre els drets sexuals i reproductius a El Salvador

250-01230/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 12.12.2023 al 20.12.2023).

Finiment del termini: 21.12.2023; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

Proposta de resolució sobre la petició d'escorta policial de Carles Puigdemont

250-01231/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Interior.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 12.12.2023 al 20.12.2023).

Finiment del termini: 21.12.2023; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

Proposta de resolució sobre la modificació de la Llei del Registre Civil amb relació a la inscripció de les morts gestacionals

250-01232/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 12.12.2023 al 20.12.2023).

Finiment del termini: 21.12.2023; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

Proposta de resolució de suport als treballadors d'Adif i Renfe

250-01233/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 116453 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Andrés Bello Sanz, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para que el Parlamento de Cataluña inste a la Generalitat de Cataluña a apoyar a los trabajadores de Adif y Renfe, para que sea sustanciada ante la Comissió de Territori, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El empeño por parte del separatismo en dañar la imagen del servicio ferroviario prestado por Adif i Renfe en nuestra región, está provocando que sean los trabajadores los principales damnificados de las quejas de la ciudadanía. Estos son los que al fin y al cabo representan la cara visible del servicio y quienes están en primera línea ante los pasajeros que sufren las incidencias.

Es decir, quienes sufren el día a día de las críticas y el sentir del malestar general en auge por una constante crítica por parte de los partidos separatistas para crear un relato que permita justificar su verdadera intencionalidad: el traspaso de la competencia a la Generalitat.

Con el pacto de Gobierno entre ERC y el PSOE, se ha acordado el traspaso de la competencia de Rodalies, el servicio ferroviario de cercanías de Cataluña, a la Generalitat. La realidad es que el cambio de titularidad no solucionará los problemas del servicio de cercanías ferroviarias en Cataluña.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Reconocer que el traspaso de Rodalies supone un riesgo para el sistema ferroviario nacional y para las condiciones de trabajo, salariales y para el futuro y la estabilidad en el empleo de los trabajadores de Adif y Renfe.

Segundo. Defender el servicio público de transporte ferroviario prestado por los trabajadores de ADIF y RENFE.

Palacio del Parlament, 27 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Andrés Bello Sanz, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre la creació d'un parc d'habitatges per a joves

250-01234/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 116454 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Alberto Tarradas Paneque, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la creación de un nuevo parque de vivienda para jóvenes, para que sea sustanciada ante la Comissió de Polítiques de Joventut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El acceso a la vivienda se ha convertido en uno de los retos más difícilmente alcanzables para los jóvenes en Cataluña y en el resto de España. Los últimos datos de emancipación juvenil son dramáticos, apuntando que tan solo un 17% de los menores de 30 años viven fuera de su domicilio familiar. Y es que mientras los sueldos de la población de entre 25 y 34 años se han incrementado un 12%, el precio del metro cuadrado se disparó casi tres veces más, según el tasador inmobiliario Tinsa.

Esta problemática en el acceso a la vivienda es aún más preocupante si la relacionamos con los datos emitidos por la última encuesta financiera de las familias, elaborada por el Banco de España en 2020, que señalaba la vivienda como una de las mayores fuentes de riqueza de los españoles, siendo las propiedades inmobiliarias casi el 70% del valor total de los activos que poseen los hogares. Es decir, que los españoles están sufriendo una crisis cada vez mayor en lo que hasta la fecha es la mayor fuente de propiedad de las familias.

Los salarios precarios y el encarecimiento del coste de vida por la inflación en constante aumento y por las ineptas políticas de los distintos gobiernos, han provocado que la posibilidad de los jóvenes de emanciparse y desarrollar su proyecto de vida personal y familiar se reduzca imposibilitando a la gran mayoría de jóvenes abandonar su domicilio familiar y emprender una vida independiente. Desde 2008, el porcentaje de adultos de entre 30 y 44 años con vivienda en propiedad ha caído 17 puntos. Si en el pico de la burbuja casi tres de cada cuatro poseían una casa, ahora es poco más de la mitad. Otro ejemplo de la gran problemática que supone el acceso a la vivienda es ver como si en 2008 un menor de 35 años tenía, de media, un patrimonio inmobiliario valorado en unos 153.000 euros, ahora este no llega a los 50.000, tres veces menos, según la Encuesta financiera de las familias.

Sin lugar a dudas, el descenso en el número de matrimonios y la baja natalidad es una de las consecuencias directas de imposibilidad de emanciparse, por lo que este hecho aparentemente personal, se torna en un asunto con consecuencias para toda la Nación acrecentando el envejecimiento poblacional y el invierno demográfico.

La hiperregulación del suelo y la falta de políticas serias de vivienda agravan aún más el problema, ya que el Govern de la Generalitat no ha sido capaz de desplegar un parque de vivienda social accesible para los jóvenes españoles. De hecho, en provincias como Gerona, los jóvenes autónomos son los menos beneficiados en cuanto a prestaciones destinadas al alquiler y acceso a viviendas de protección oficial, siendo los extranjeros quienes ocupan más de un 50% de estas.

Por ello, consideramos que para paliar estos efectos y ofrecer oportunidades a los jóvenes, es necesario explorar más vías y poner a disposición de los catalanes nuevas ofertas de inmuebles.

Según un estudio de la consultora EY, Madrid y Barcelona, las dos capitales con más barreras de entrada para acceder a la vivienda, cuentan con 2,5 millones de metros cuadrados de oficinas en desuso que podrían transformarse en 28.000 viviendas en los próximos 20 años obteniendo mejores rentabilidades.

Cerca de 2,5 millones de metros cuadrados de oficinas en desuso en Madrid y Barcelona, que representan un 12% del parque total de estas ciudades, deberían cambiar su uso a viviendas. De esta forma se ampliaría rápidamente la oferta sin necesidad de construir nuevos bloques desde los cimientos y por tanto, con un impacto urbanístico menor. Además, el cambio de oficina a vivienda, permitiría también mejorar el valor y lograr una mayor rentabilidad.

Según el informe de The Office Property Telescope de EY, ambas ciudades podrían añadir hasta 28.000 unidades a su oferta residencial si se ejecutaran estos cambios de uso. En concreto, el mercado de oficinas de Madrid tiene 1,8 millones de metros cuadrados que, de ser reposicionados a residencia, generarían hasta 20.000 unidades. Por otro lado, en Barcelona, se podría aumentar el parque de vivienda en 8.000 unidades si se reposicionan los 763.000 metros cuadrados de oficinas que no están consiguiendo la rentabilidad esperada.

En definitiva, este fenómeno permitiría poner en valor el mercado de oficinas que hoy en día está sobre ofertado y que provoca que muchas estén en desuso, además de ayudar a mitigar la escasez de vivienda provocando además un descenso de los precios provocado por el aumento de la oferta.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Realizar un estudio con expertos competentes sobre la posibilidad e impacto de transformar parte del parque de oficinas que actualmente están en desuso en vivienda en las principales ciudades de las cuatro provincias catalanas.

Segundo. Facilitar en colaboración con los Ayuntamientos la tramitación de los cambios de uso, por medio de un abaratamiento de las tasas y simplificación burocrática en la obtención de las licencias pertinentes, y ello con objeto de promover la conversión de oficinas y/o locales a vivienda.

Palacio del Parlament, 27 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto;
Alberto Tarradas Paneque, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre la celebració a Catalunya de partits de la selecció espanyola de la fase classificatòria del Mundial de Futbol del 2026

250-01235/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 116455 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la realización de partidos de la selección española de fútbol en la fase clasificatoria del Mundial de 2026, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Afers Institucionals, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La pasión de la sociedad catalana por el fútbol es por todos conocida. Clubs y aficionados a lo largo de todo el territorio catalán son, y han sido, ejemplo de pasión y de sentimiento hacia la historia y tradición del equipo de sus municipios. Este sentimiento se ha visto intensificado más aún cuando la selección española ha jugado en nuestra tierra, pues esto ha permitido que todos los aficionados se unieran en defensa del club de nuestra patria chica, dejando atrás los colores de su equipo.

Tristemente, Cataluña a lo largo de los últimos años y a causa de las políticas de división y odio del procès, ha sufrido una desconexión futbolística. Y es que mientras la selección española no venía a jugar a Cataluña, se olvidaba en gran parte a todos los aficionados que deseaban ver a su selección en su tierra. Se sucedieron los presidentes de la Generalitat y los partidos que la gobernaban, desde los socialistas Pasqual Maragall y José Montilla, el convergente Artur Mas, hasta llegar a los gobiernos de Carles Puigdemont y Quim Torra, pero no el olvido a nuestra selección, y con él, a todos los símbolos nacionales y a la unidad nacional.

Si bien es cierto que el último partido jugado por la selección en Barcelona fue en marzo de 2022, cuando la selección jugó un amistoso contra Albania en el estadio del RCD Español donde más de 35000 catalanes festejaron el retorno de su selección, cabe recordar que el último encuentro oficial de la selección española en Barcelona fue en el año 1975, cuando jugó contra Dinamarca en la fase de clasificación para la Eurocopa en el ya derrumbado estadio de Sarrià.

Pero ahora una nueva oportunidad se abre paso, y es que con la celebración de la Copa Mundial de la FIFA en 2026 (la anterior a la que se celebrará en España en 2030) que se celebrará en México/Estados Unidos/Canadá, se abre la posibilidad de jugar algún partido clasificatorio a esta en España.

El gobierno municipal del PSC, presidido por Jaume Collboni, aceptó el pasado 17 de octubre un ruego de VOX, instando al Ayuntamiento de Barcelona a iniciar conversaciones con la Real Federación Española de Fútbol para que la ciudad fuese sede de partidos de la fase clasificatoria del Mundial de 2026. El concejal de Deportes del Ayuntamiento de Barcelona, el socialista David Escudé, rompiendo el «cordón antidemocrático» al que nos tienen acostumbrados, se declaró a favor de la petición, demostrando que aún con un simple «a favor» si hay forma de hacer política fuera del sectarismo

Así las cosas, el Ayuntamiento de Barcelona ha ofrecido la ciudad como sede de partidos oficiales de la Selección Española para la clasificación del Mundial de Fútbol 2026, por lo que como institución autonómica, no debemos perder la oportunidad de que se celebren más partidos a lo largo del territorio de nuestra región.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Iniciar contactos con la Real Federación Española de Fútbol (RFEF) a fin de que se realicen en nuestra región partidos que la selección dispute en la fase clasificatoria del Mundial de 2026.

Segundo. Iniciar contactos con la Real Federación Española de Fútbol (RFEF) y/o los demás órganos pertinentes a fin de ofrecer todas las facilidades posibles para que los estadios de nuestra región con capacidad para ello, acojan partidos del Mundial de 2030 que se celebrará en España.

Palacio del Parlament, 27 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, GP VOX

Proposta de resolució sobre la protecció de la pera de Girona

250-01236/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 116456 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Antonio Ramón López Gómez, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la protección a la pera de Gerona, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

En los años 80, la producción de pera en la comarca gerundense era importante para el sector productivo español, por ser una de las primeras en cultivar la Conferencia, una variedad apreciada por su sabor dulce y jugoso, así como por su piel gruesa con pequeñas manchas marrones. Sin embargo, esta tradición se enfrenta a un futuro incierto debido a la creciente amenaza de los hongos que está afectando gravemente la producción de peras en la región.

La producción de peras en las comarcas gerundenses ha experimentado una dramática disminución en la última década. Hace diez años se producían alrededor de 12.000 toneladas de peras en la provincia, pero en la actualidad, este número se ha reducido a sólo cuatro mil toneladas.

A fecha de hoy, el 95% de la producción de peras de Gerona proviene de la empresa Blaufruit, aunque todavía existen algunos pequeños agricultores en las zonas de Armentera y Bescanó que continúan cultivando esta fruta.

El principal desafío para la cosecha de peras en Girona son los hongos, especialmente el *Stemphylium*, cuya propagación se ha visto exacerbada por las condiciones húmedas del suelo. Los productores se enfrentan a una batalla difícil, ya que carecen de herramientas efectivas para combatir este hongo. Para no perder su actividad agrícola, los productores de la zona se han decantado por la cosecha de manzanas.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Impulsar programas de investigación para la incorporación de las nuevas tecnologías que aseguren la producción de la pera de Gerona.

2. Impulsar el apoyo a la pera gerundense, asegurando la continuidad de la producción y el mantenimiento del empleo, por medio del establecimiento de subvenciones y ayudas que permitan cubrir, como mínimo el 50%, de las inversiones necesarias específicas para la correcta implantación, crecimiento, protección, producción y recolección de plantaciones.

Palacio del Parlament, 27 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Antonio Ramón López Gómez, diputado, GP VOX

Proposta de resolució de suport a la caça

250-01237/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 116457 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Antonio Ramón López Gómez, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para el apoyo a la caza, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La actividad cinegética es un sector estratégico para España, debido a su importante papel en la gestión del hábitat, la protección de las especies, el control de enfermedades, la generación de empleo y la riqueza en el medio rural. El sector cinegético genera anualmente más de 6.500 millones de euros y 190.000 puestos de trabajo en toda España.

Cataluña cuenta con un gran arraigo y tradición en materia de caza: dispone de más de 1.300 áreas privadas para la caza, siete reservas nacionales y agrupa a más de 1.000 entidades, según datos de la Federación Catalana de Caza.

La actividad cinegética no goza de buena salud en nuestra región. Desde hace años los sucesivos Gobiernos de la Generalidad han puesto de manifiesto su animadversión hacia una actividad como la caza cuyo impacto ambiental y económico es de enorme trascendencia para todo el territorio. Una muestra es el descenso de licencias que se producen año tras año: en el año 2019 se expidieron 35.283 licencias de caza, y en el año 2021 se expidieron 33.365.

La importancia de la caza para Cataluña reside en el alto valor de esta actividad en la mejora de la sostenibilidad y la conservación de la biodiversidad en el campo.

Esta actividad genera, además empleos en otros subsectores, como el taxidermista, el del turismo cinegético, el de las armerías, el óptico o el de la artesanía del cuero. Además, son muchos los pueblos y ayuntamientos cuyo presupuesto anual se ve incrementado con la venta de derechos y acciones sobre cotos de caza municipales, ingresos que después repercuten en la mejora de servicios a los ciudadanos.

La caza es una actividad que, más allá de sus beneficios económicos y medioambientales, tiene un impacto muy positivo en la condición física, ya que es practicada al aire libre y en contacto con la naturaleza, lo que contribuye al bienestar físico y psíquico de quienes la practican.

Este sector lleva años sufriendo la persecución y criminalización no sólo por parte de algunos partidos políticos, sino también por parte de la Unión Europea y

los grupos animalistas. Es por ello que el sector de la caza requiere un apoyo normativo e institucional.

Desde los poderes públicos se debe promover y fomentar la actividad de la caza con medidas como la bonificación completa de la tasa de la licencia de caza. Esta es una medida que ayudaría a incentivar la actividad cinegética, abandonada y olvidada por los diferentes gobiernos del Estado y la Generalidad de Cataluña.

Por último, debe garantizarse que todos los ciudadanos españoles, independientemente del lugar de España en el que vivan, puedan ejercer la actividad cinegética sin ningún tipo de trabas y con total libertad. Para ello, es una constatada necesidad establecer una licencia común y única de caza que permita ejercer la actividad en todo el territorio nacional.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Instar al Gobierno de la Nación a impulsar una nueva legislación en materia de caza para la creación de una única licencia nacional de caza que evite que se creen desigualdades entre Comunidades Autónomas.
2. Reconocer el impacto socio-económico de la caza, especialmente en las zonas rurales, así como su contribución al equilibrio y mejora de la biodiversidad.
3. Bonificar al 100% las tasas por la expedición de licencias de caza.
4. Asegurar la participación de representantes cualificados del sector cinegético en aquellos órganos de gobierno y gestión relacionados con el medio ambiente, las especies cinegéticas y silvestres, y en todos aquellos referentes a la conservación o recuperación de los hábitats.

Palacio del Parlament, 27 de noviembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Antonio Ramón López Gómez, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre el millorament de l'organització i els recursos de les agrupacions de defensa forestal

250-01238/13

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 116460 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu, Mercè Esteve i Pi, diputada, Jeannine Abella i Chica, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la millora de l'organització i els recursos de les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF), per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Interior, amb el text següent:

Exposició de motius

Les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) són associacions sense ànim de lucre formades per voluntaris, propietaris forestals, ajuntaments i associacions agràries o mediambientals amb l'objectiu de preservar la massa forestal del país i els seus ecosistemes. Estan formades per més de 4.000 voluntaris i presents a 39 comarques i un total de 670 municipis.

Les ADF van néixer principalment per realitzar tasques de prevenció, persones que van agrupar-se per ser garants del territori, per cuidar-lo i treballar-lo disminuint el risc d'incendis forestals. En l'àmbit de l'extinció d'incendis, al comptar amb

la maquinària agrícola adequada com tractors, cubes d'aigua o cultivadors sempre han jugat un paper cabdal. Seguint l'esperit amb què es van crear, cal que el Govern a dia d'avui potenciï les funcions de prevenció d'incendis forestals i les de primera actuació quan hi ha un incendi forestal.

Les ADF es regeixen per una Ordre que data del 1986. Com no pot ser d'una altra manera, les ADF han anat creixent, assumint responsabilitats en les tasques de prevenció i extinció d'incendis, coordinant-se entre elles i amb les administracions actuants, i sobrerregulant-se en altres disposicions. Aquest fet ha comportat que a dia d'avui hi hagi una falta de coordinació general provocant que en funció del territori els criteris siguin diferents, precisant de forma urgent una normativa que fixi uns mínims comuns d'organització que a la vegada aportin seguretat jurídica a tots els agents implicats en les tasques de prevenció i especialment en l'àmbit de les emergències.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Que el nou pla INFOCAT i el PAGI tinguin en compte els membres de les Associacions de Defensa Forestal reconeixent-los com a membres de ple dret assignant-li les tasques per les quals van crear-se i que han exercit des del primer moment amb una enorme professionalitat.
2. A presentar el contingut del nou INFOCAT davant la comissió d'Interior abans que aquest sigui aprovat. Un cop presentat en seu parlamentària, aprovar el nou INFOCAT abans del primer trimestre de 2024.
3. Vetllar perquè hi hagi una bona coordinació entre els cossos que intervenen en les tasques d'extinció d'incendis tot establint protocols que fixin un criteri únic arreu del territori català.
4. Aprovar un Decret que reguli les ADF que substitueixi l'Ordre de 6 d'octubre de 1986.
5. Destinar una partida pressupostària per potenciar la tasca que realitzen les ADF en l'àmbit de la prevenció d'incendis a executar el 2024.

Palau del Parlament, 24 de novembre de 2023

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Mercè Esteve i Pi, Jeannine Abella i Chica, diputades, GP JxCat

Proposta de resolució de suport a Vanessa Mendoza i els defensors dels drets sexuals i reproductius a Andorra

250-01239/13

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP CUP-NCG, GP ECP

Reg. 116618 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Jenn Díaz Ruiz, portaveu a la Comissió d'Igualtat i Feminismes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Dani Cornellà Detrell, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Basha Changue Canalejo, portaveu a la Comissió d'Igualtat i Feminismes del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Susanna Segovia Sánchez, portaveu a la Comissió d'Igualtat i Feminismes del Grup Parlamentari d'En Comú

Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució de suport a la Vanessa Mendoza i a les defensores dels drets sexuals i reproductius a Andorra, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes, amb el text següent.

Així mateix, sol·liciten que la Mesa del Parlament acordi que aquesta Proposta de Resolució es tramiti pel procediment d'urgència extraordinària, d'acord amb el que estableix l'article 107 del Reglament del Parlament.

Exposició de motius

Actualment, la situació dels drets sexuals i reproductius a Andorra, especialment pel que fa a l'avortament, genera preocupacions en la comunitat internacional. Les restriccions legals i la manca d'accés a serveis segurs posen en perill la llibertat de les dones i de les persones gestants. Malgrat les ratificacions d'acords internacionals amb la ONU i el Consell d'Europa, la integració efectiva d'aquests tractats en els àmbits judicial i legislatiu és insatisfactòria i insuficient. Si les obligacions d'informar als organismes internacionals es veuen compromeses, es reforça la necessitat que les associacions civils exerceixin el seu deure i dret de vetllar per aquest procés, participant activament en fòrums com la ONU i Europa, exigint rendició de comptes i exposant possibles omissions dels governs.

Aquesta tasca de vigilància, fiscalització i observació internacional és essencial i un element clau per a la garantia i el respecte pels drets humans, i per assegurar la transparència i la responsabilitat governamental. Cal que les institucions actuïn sota els principis de diligència deguda, incorporada en la Llei catalana 17/2020, que és l'obligació dels poders públics d'adoptar mesures legislatives i de qualsevol altre ordre per actuar amb l'agilitat i eficiència necessàries en casos de violència masclista, que és una vulneració dels drets humans de les dones. Tota actuació que es fa sense respectar aquest principi, és considerat violència institucional.

Andorra va adherir-se a la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la Dona (CEDAW) l'any 1997 i va ratificar la Convenció contra la Tortura i Altres Tractes o Penes Cruels, Inhumans o Degradants (CAT) l'any 2006.

La recomanació general 35 de la CEDAW recull, en el seu punt 18, que les violacions de la salut i els drets sexuals i reproductius de la dona, com ara la esterilització forçada, l'avortament forçat, l'embaràs forçat, la tipificació com a delictes de l'avortament, la denegació o la postergació de l'avortament sense risc i l'atenció posterior a l'avortament, la continuació forçada de l'embaràs i l'abús i maltractament de les dones i les nenes que busquen informació sobre salut, béns i serveis sexuals i reproductius, són formes de violència per raó de gènere que, segons les circumstàncies, poden constituir tortura o tracte cruel, inhumà o degradant.

Vanessa Mendoza, activista defensora dels drets sexuals i reproductius a Andorra, afronta una sanció de 6.000 euros i una indemnització addicional de 6.000 euros acusada d'afectar la reputació internacional de l'executiu andorrà per les seves declaracions acusant Afers Socials de pràctiques impròpies, com a defensora del dret a l'avortament i el dret al propi cos a Andorra, i s'enfronta també a una inhabilitació de sis mesos per a càrrecs públics.

La Vanessa va participar en el comitè de seguiment i vigilància de la CEDAW, en el qual s'hi reconeix expressament la participació de la societat civil organitzada com a garantia que els estats no esdevinguin impunes, i és arran de les seves declaracions en la convenció de les Nacions Unides que va ser acusada.

Amb el suport d'organitzacions com Amnistia Internacional, Center of Reproductive Rights, Women Link's WorldWide i la Campanya pel Dret a l'Avortament, es prepara per a la defensa internacional.

Després de quatre anys, el 4 de desembre està programat el judici a Vanessa Mendoza i Stop Violències.

Per aquests motius, els grups parlamentaris sotasignats presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Expressa la seva inquietud per la limitació de drets sexuals i reproductius a Andorra, especialment pel que fa a la legislació sobre l'avortament, prohibit en totes les seves excepcions.

2. Manifesta que els estats que s'adhereixen o ratifiquen els convenis, han de considerar les recomanacions internacionals, i aquells que són d'obligat compliment en l'ordenament jurídic, han de ser assumits de forma sistemàtica.

3. Alerta del risc que comporta pel sistema multilateral que una democràcia asenyali i persegueixi algú per les seves declaracions a una convenció de les nacions Unides.

4. Considera que l'ofensiva dels grups antigènere demana una resposta ferma per part de la comunitat internacional, defensant la justícia, la llibertat i la igualtat davant d'aquesta ofensiva global creixent.

5. Expressa el seu suport a les defensores dels drets humans, sexuals i reproductius a Andorra i arreu del món. Així mateix, es compromet a cooperar i col·laborar amb altres entitats i institucions per contribuir a un canvi positiu a Andorra, tot i respectant l'evolució legislativa a Andorra, que pretén avançar definitivament en els drets reproductius de les dones i alhora mantenir el sistema institucional del copricipat.

6. Observa amb preocupació les acusacions a l'activista Vanessa Mendoza, i tot i respectar la tasca judicial d'Andorra, vol expressar-li el seu suport.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

7. Instar, a través dels mecanismes pertinents, les autoritats andorranes a revisar la legislació i respectar els Tractats Internacionals adherits o ratificats per l'estat andorrà, per assegurar el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos.

Palau del Parlament, 28 de novembre de 2023

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Dani Cornellà Detrell, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP, portaveus. Jenn Díaz Ruiz, GP ERC; Basha Changue Canalejo, GP CUP-NCG; Susanna Segovia Sánchez, portaveus a la CIF GP ECP

**TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA EXTRAORDINÀRIA
I ACORD DE REDUCCIÓ DELS TERMINIS**

Sol·licitud: GP ERC, GP CUP-NCG, GP ECP (reg. 116618).

D'acord amb l'article 107.4 del Reglament, s'acorda que sigui tramitada pel procediment d'urgència extraordinària i que els terminis siguin reduïts a la meitat dels que són fixats amb caràcter d'urgència ordinària.

Acord: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

Proposta de resolució sobre el garantiment de la inclusió de les persones amb necessitats específiques de suport educatiu en l'educació postobligatòria en el marc dels programes de formació i inserció

250-01240/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 116713 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada, Jordi Riba Colom, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per garantir la inclusió de les persones amb necessitats específiques de suport educatiu a l'educació post-obligatòria, en el marc dels Programes de Formació i Inserció (PFI), per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Educació, amb el text següent:

Exposició de motius

Els programes de formació i inserció (PFI) són estudis post-obligatoris adreçats a joves sense l'ESO, que els permet reincorporar-se a l'ensenyament reglat, proporcionant les competències necessàries per posteriorment accedir al mercat laboral amb millors perspectives d'inserció.

Per a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE), existeixen PFI adaptats que faciliten el trànsit de l'educació obligatòria a la post-obligatòria, específicament per a les persones amb diversitat funcional, per garantir la seva continuïtat formativa i amb voluntat d'inclusió real al sistema educatiu.

Tot i això, l'etapa postobligatòria no està contemplada al Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, ni tampoc la figura del vetllador/a, per part del Departament d'Educació. Això suposa un greuge tant pels estudiants com per les seves famílies, així com per les administracions locals que en moltes ocasions n'acaben assumint els costos.

És el cas de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, que a través d'un programa de PFI «adaptat» dona cobertura a tota la comarca del Garraf i a alguns municipis del Baix Penedès, disposant d'un total de 7 professionals a temps parcial i 24 alumnes, que s'organitza de la següent manera:

- Grup A: 15 alumnes, amb diversitat funcional i intel·lectual de caràcter lleuger.
- Grup B: 9 alumnes, amb pluridiscapacitat, inclosa la diversitat funcional intel·lectual més severa.

Les figures educatives complementàries de suport són imprescindibles per tal que l'alumnat amb NESE pugui desenvolupar plenament i amb condicions d'equitat el seu procés formatiu i d'aprenentatge, i per aquest motiu disposen de professionals de suport durant tota l'etapa obligatòria, i no hauria de suposar un perjudici econòmic per les famílies ni les administracions locals la seva continuïtat durant l'etapa post-obligatòria.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Dotar dels recursos econòmics i humans necessaris els Programes de Formació i Inserció (PFI) adreçats a alumnat amb Necessitats Específiques de Suport Educatiu (NESE) per tal d'assegurar el seu accés a la post-obligatòria.

2. Dotar específicament dels professionals de suport necessaris per atendre adequadament l'alumnat amb NESE que realitzen un PFI, per garantir la igualtat d'oportunitats en el procés formatiu, i posar fi a l'actual discriminació.

Palau del Parlament, 28 de novembre de 2023

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Jordi Riba Colom, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la supressió de la cooperació amb l'empresa ICL Iberia

250-01241/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 116715 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Carles Riera Albert, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per suprimir tota cooperació amb l'empresa ICL Iberia, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació, amb el text següent:

Exposició de motius

ICL Iberia, amb instal·lacions a Síria, Sallent i al Port de Barcelona, i que acumula processos judicials per danys mediambientals al Bages i a la conca del Llobregat encara no resolta, és una filial del grup Israel Chemicals Ltd (ICL). Aquest grup, com a mínim, té una filial (ICL - Industrial Products) que ha distribuït fòsfor blanc per a municions a l'exèrcit dels Estats Units, el qual és un proveïdor d'armament a l'exèrcit israelià. Aquesta empresa també participa en un programa d'apadrinament de soldats israelians i expolia recursos al Mar Mort de Palestina.

En els recents mesos, així com en anys anteriors, l'exèrcit israelià ha llançat bombes de fòsfor blanc sobre zones poblades de Gaza i del Líban.

La campanya internacional BDS promou la no cooperació amb les empreses que col·laboren o contribueixen a l'ocupació i colonització il·legals israelianes de territoris palestins, a la vulneració de drets humans i a l'apartheid sobre la població palestina.

Atès el genocidi comès per Israel sobre la població de Gaza i la crisi humanitària provocada pel setge i ocupació d'aquest territori palestí per part de l'exèrcit israelià, creix el clam internacional per aturar el comerç d'armes amb Israel i per suprimir les relacions diplomàtiques i econòmiques amb l'Estat israelià fins que aquest no aturi el genocidi, l'ocupació i la vulneració dels drets humans, i compleixi el dret internacional humanitari i les resolucions de l'ONU.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Suprimir tota cooperació amb l'empresa ICL, i sol·licitar a aquesta empresa que aturi les activitats relacionades directament o indirecta amb la producció d'armaments, així com els seus vincles amb l'exèrcit israelià.

2. Exigir a ICL celeritat en la restauració del medi ambient afectat per la seva activitat minera, en compliment de les sentències judicials.

Palau del Parlament, 29 de novembre de 2023

Dani Cornellà Detrell, portaveu; Carles Riera Albert, diputat, GP CUP-NCG

3.20. Interpel·lacions

Interpel·lació al Govern sobre l'empobriment generalitzat a Catalunya

300-00402/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 117083 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 160.1 y 160.2 del Reglamento del Parlamento, presenta la Interpelación al Gobierno sobre el empobrecimiento generalizado en Cataluña, para que sea sustanciada en el Pleno que debe celebrarse los próximos días 12, 13 y 14 de diciembre de 2023, con el siguiente texto:

– Interpelación al Gobierno sobre el empobrecimiento generalizado en Cataluña.

Palacio del Parlament, 5 de diciembre de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz GP VOX

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques per al desenvolupament de les zones de muntanya per a garantir l'equilibri territorial

300-00403/13

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 117102 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre les polítiques pel desenvolupament de les zones de muntanya per garantir l'equilibri territorial, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 12, 13 i 14 de desembre, amb el text següent:

– Sobre les polítiques pel desenvolupament de les zones de muntanya per garantir l'equilibri territorial.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Departament de Justícia

300-00404/13

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 117103 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Departament de Justícia, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 12, 13 i 14 de desembre, amb el text següent:

– Sobre la gestió del Departament de Justícia.

Palau del Parlament, 4 de desembre de 2023
Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

Interpellació al Govern sobre els resultats educatius dels alumnes

300-00405/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 117119 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Anna Grau Arias, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la següent Interpellació al Govern, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre els resultats educatius de l'alumnat català.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023
Anna Grau Arias, portaveu GP Cs

Interpellació al Govern sobre els projectes estratègics

300-00406/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 117122 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre els projectes estratègics per Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre els projectes estratègics per Catalunya.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023
Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units

Interpellació al Govern sobre les infraestructures de la Generalitat

300-00407/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 117123 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre les infraestructures de la Generalitat, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre les infraestructures de la Generalitat.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023
Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units

Interp·lació al Govern sobre les prioritats en matèria de salut

300-00408/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 117127 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Laia Estrada Cañón, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interp·lació al Govern sobre les prioritats en matèria de Salut, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre les prioritats en matèria de salut.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023
Dani Cornellà Detrell, portaveu; Laia Estrada Cañón, diputada, GP CUP-NCG

Interp·lació al Govern sobre la gestió de la sequera

300-00409/13

PRESENTACIÓ: ENRIC BÁRCENA ROIG, DEL GP ECP

Reg. 117130 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Enric Bárcena Roig, diputat del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre la gestió de la sequera a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 12, 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre la gestió de la sequera a Catalunya.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023
Enric Bárcena Roig, diputat GP ECP

Interp·lació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius i els moviments antigènere

300-00410/13

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 117132 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius i els mo-

viments antigènere, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 13 i 14 de desembre de 2023, amb el text següent:

– Sobre els drets sexuals i reproductius i els moviments antigènere.

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2023

Marta Vilalta i Torres, portaveu GP ERC

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges titulat «Desinstitucionalització del sistema de protecció a la infància i l'adolescència»

360-00022/13

TRAMITACIÓ EN COMISSIÓ

A tramitar per la Comissió de la Infància.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023.

3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea

3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifica el Reglament (UE) 2016/1011 pel que fa a l'àmbit d'aplicació de les normes aplicables als índexs de referència, l'ús en la Unió d'índexs de referència elaborats per un administrador radicat en un tercer país i determinats requisits d'informació

295-00298/13

TEXT PRESENTAT

Tramesa de la Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea del 29.11.2023

Reg. 116716 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació, 04.12.2023

Asunto: Propuesta de Reglamento del Parlamento Europeo y del Consejo por el que se modifica el Reglamento (UE) 2016/1011 en lo que respecta al ámbito de aplicación de las normas aplicables a los índices de referencia, la utilización en la Unión de índices de referencia elaborados por un administrador radicado en un tercer país y determinados requisitos de información (Texto pertinente a efectos del EEE) [COM (2023) 660 final] [2023/0379 (COD)]

En aplicación del artículo 6.1 de la Ley 8/1994, de 19 de mayo, la Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea remite a su Parlamento, por medio del presente correo electrónico, la iniciativa legislativa de la Unión Europea que se acompaña, a efectos de su conocimiento y para que, en su caso, remita a las Cortes Generales un dictamen motivado que exponga las razones por las que considera que la referida iniciativa de la Unión Europea no se ajusta al principio de subsidiariedad.

La Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea recuerda que, de conformidad con el Real Decreto 400/2023, de 29 de mayo, el Congreso de los Diputados y el Senado se han constituido el día 17 de agosto de 2023. Por tanto, los documentos que su Parlamento remita a esta Secretaría serán trasladados a la Comisión Mixta que se constituirá en las próximas semanas.

Con el fin de agilizar la transmisión de los documentos en relación con este procedimiento de control del principio de subsidiariedad, le informamos de que se ha habilitado el siguiente correo electrónico de la Comisión Mixta para la Unión Europea: cmue@congreso.es

Secretaría de la Comisión Mixta Para la Unión Europea

N. de la r.: La Proposta de reglament es pot consultar a l'edició electrònica d'aquest BOPC.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Consell relativa a les empreses a Europa: Marc per a l'impost sobre societats

295-00299/13

TEXT PRESENTAT

Tramesa de la Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea del 30.11.2023
Reg. 116801 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació, 04.12.2023

Asunto: Propuesta de Directiva del Consejo relativa a las empresas en Europa: Marco para el impuesto sobre sociedades [COM (2023) 532 final] [COM (2023) 532 final anexos] [2023/0321 (CNS)] {SWD (2023) 308 final} {SWD (2023) 309 final}

En aplicación del artículo 6.1 de la Ley 8/1994, de 19 de mayo, la Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea remite a su Parlamento, por medio del presente correo electrónico, la iniciativa legislativa de la Unión Europea que se acompaña, a efectos de su conocimiento y para que, en su caso, remita a las Cortes Generales un dictamen motivado que exponga las razones por las que considera que la referida iniciativa de la Unión Europea no se ajusta al principio de subsidiariedad.

La Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea recuerda que, de conformidad con el Real Decreto 400/2023, de 29 de mayo, el Congreso de los Diputados y el Senado se han constituido el día 17 de agosto de 2023. Por tanto, los documentos que su Parlamento remita a esta Secretaría serán trasladados a la Comisión Mixta que se constituirá en las próximas semanas.

Con el fin de agilizar la transmisión de los documentos en relación con este procedimiento de control del principio de subsidiariedad, le informamos de que se ha habilitado el siguiente correo electrónico de la Comisión Mixta para la Unión Europea: cmue@congreso.es

Secretaría de la Comisión Mixta Para la Unión Europea

N. de la r.: La Proposta de directiva es pot consultar a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC. La documentació que l'acompanya es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 765/XIV, sobre la violència en els actes esportius

290-00673/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 116792 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment als punts *a*, *b* i *e* de la Resolució 765/XIV, sobre la violència en els actes esportius (tram. 290-00673/13), us informo del següent:

En relació amb el punt *a*), en el si de la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya, convocada per la secretària general de l'Esport i de l'Activitat Física el 29 de juny del 2023, la Direcció General d'Administració de Seguretat del departament d'Interior va exposar l'informe amb les dades dels expedients sancionadors en matèria de violència esportiva, desglossades per modalitats esportives; per persones infractores; per normativa aplicable i per tipus de sanció.

En aquest informe, també s'especifiquen quines han estat les conductes infractores més destacades durant el 2022 (any tancat) i l'estat d'aquestes fins a la data de la reunió. Un dels acords de la mateixa Comissió va ser activar la Subcomissió contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, per tal que analitzi els casos ocorreguts, elevar-los a la Comissió i actuar d'acord amb la normativa vigent. Aquesta Subcomissió ja està en ple funcionament i s'ha reunit tres vegades des del mes de juliol. La feina de la Subcomissió servirà per completar l'informe sobre les denúncies i conductes de violència, racisme, xenofòbia i intolerància ocorregudes durant tot l'any en el món de l'esport.

Quant al punt *b*), el Cos de Mossos d'Esquadra, a través de l'Oficina de l'Esport i sota la supervisió del coordinador general de seguretat en esdeveniments esportius a Catalunya, porta a terme el control i el seguiment dels fets que es produeixen en esdeveniments esportius no professionals, en el marc de la legislació vigent i sempre que se'n tingui constància, en els quals s'inclouen aquells relacionats amb la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

Les principals accions de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra (PG-ME) són les següents:

- Treball coordinat amb la Direcció General d'Administració de Seguretat (DGAS), com a organisme competent per sancionar en aquest àmbit i per determinar les mesures de seguretat en base a la normativa vigent. La PG-ME ha impulsat que, en les reunions mantingudes amb la Federació Catalana de Futbol (FCF), la DGAS pogués participar activament, atès que la competència disciplinària de la FCF només abasta l'àmbit federatiu i no la del públic assistent, competència sancionadora que recau en la DGAS. D'aquesta manera, es facilita una acció conjunta i coordinada entre els tres organismes, no només a efectes de sanció, sinó també a efectes de prevenció de conductes violentes, racistes, xenòfobes i intolerants en un recinte esportiu, en competicions no professionals.

- Interlocució contínua amb la Fiscalia, especialment amb la Fiscalia especial de delictes d'odi i discriminació a Catalunya.

- Coordinació contínua amb la FCF i la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) en matèria de prevenció, mitjançant reunions periòdiques, per analitzar l'evolució de l'esport base i territorial, els incidents violents que s'hagin pogut produir i impulsar accions concretes i de caràcter preventiu de fets relacionats amb la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

- Participació, a través del coordinador general de seguretat en esdeveniments esportius de Catalunya, a la Comissió d'Ètica Esportiva i Lluita contra la Violència de la FCF, on s'analitzen els incidents més greus sobre violència en el futbol base i territorial català, i s'estableixen accions conjuntes de prevenció i campanyes de col·laboració entre el públic i els afeccionats al futbol.

- Aplicació del protocol de col·laboració entre la PG-ME i la FCF pel que fa a les peticions de presència policial, efectuades pel Comitè de Competició d'aquesta federació en aquells partits en què s'hagi detectat un risc objectiu de produir-se incidents. Aquestes peticions es canalitzen a través de l'Oficina de l'Esport de la PG-ME abans d'arribar a la comissaria de referència, per tal d'efectuar-ne un control adequat.

- Detecció i anàlisi de tots els incidents que es produeixen en els esdeveniments esportius a Catalunya. Es revisa setmanalment tota la informació provinent dels incidents que arriben al servei d'emergències 112, les diligències penals i administratives instruïdes per les oficines de denúncies de totes les comissaries de la PG-ME, així com la posada en coneixement, a través de les federacions i entitats esportives corresponents.

De mitjana, la PG-ME fa presència en uns vuit partits cada cap de setmana –alguns d'ells a l'esport base– durant tota la temporada, en prevenció d'actes violents, racistes, xenòfobs i intolerants en esdeveniments esportius no professionals.

- Revisió de contingut a les xarxes socials i als mitjans de comunicació que informen d'actes violents i que atempten contra el marc normatiu indicat. A partir d'aquesta informació, es porta a terme la investigació necessària per sancionar, per part de l'organisme competent, els comportaments que infringeixen la llei.

- Impuls de campanyes i publicacions a les xarxes socials en l'àmbit de la prevenció en l'esport, com la campanya *#JoJugoNet*, fruit del treball conjunt entre PG-ME, la FCF, la FCBQ i clubs esportius –el Girona FC i Bàsquet Girona– i que té, com a objectiu principal, erradicar la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en les competicions de futbol i bàsquet, especialment en l'àmbit no professional, a través de missatges i publicacions gràfiques a les xarxes socials.

- Disseny de cartelleria sobre les conductes no permeses als recintes esportius, que es difon de forma periòdica a tots els clubs esportius d'àmbit no professional, mitjançant les federacions esportives catalanes de futbol i bàsquet.

- Participació activa en les jornades formatives sobre seguretat i sensibilització, organitzades conjuntament entre la PG-ME i la FCF, per tal que els àrbitres, els observadors federatius, els responsables de clubs i els comandaments policials puguin prevenir i actuar davant problemàtiques rellevants i específiques en l'àmbit de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport, en competicions de futbol no professional. Aquestes formacions són extrapolables a altres modalitats esportives.

- Formació específica als cursos de promoció de la categoria de caporal, a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, sobre seguretat en esdeveniments esportius, fent èmfasi en les accions prohibides en un recinte esportiu i instruint els nous comandaments en pautes d'actuació policial davant de qualsevol situació de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport no professional en un recinte esportiu.

- Procediment intern de comunicació i d'intercanvi d'informació entre les àrees bàsiques policials i comissaries de districte i l'Oficina de l'Esport de la PG-ME, davant la necessitat de presència d'efectius policials en esdeveniments esportius no professionals, en cas de disposar d'informació objectiva i contrastada relacionada

amb enfrontaments entre aficions en el passat, alteracions de l'ordre públic i incidents de qualsevol altra rellevància que atemptin contra la seguretat ciutadana. Un cop s'efectua aquest servei, les dotacions actuant elaboren un informe que en dona continuïtat, generant intel·ligència policial en previsió d'esdeveniments esportius futurs.

L'objectiu de totes aquestes accions, coordinades i integrades, realitzades pel Cos de Mossos d'Esquadra, sota la supervisió del coordinador general de seguretat en esdeveniments esportius a Catalunya, és contribuir a millorar l'anàlisi i la detecció de conductes violentes, racistes, xenòfobes i/o intolerants en esdeveniments esportius no professionals.

En referència al punt e), la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física, mitjançant el Consell Català de l'Esport, ha publicat una línia de subvencions amb fons Next Generation EU, per a la promoció de la Igualtat en l'Esport, especialment dirigides a la reducció de les desigualtats de gènere, per augmentar la presència i la visibilitat de les dones en l'àmbit esportiu.

En la Resolució PRE/2901/2023, de 4 d'agost, s'aproven les bases reguladores del procediment de concessió de subvencions i ajuts per a la promoció de la igualtat en l'esport i el foment de l'esport mitjançant la prescripció de l'activitat física i l'exercici físic per a la ciutadania, en el marc del Pla de recuperació, transformació i resiliència, finançat per la Unió Europea mitjançant el programa Next Generation EU. Les activitats que poden ser subvencionades en aquesta convocatòria són activitats de prevenció i erradicació de conductes inadequades, mitjançant el foment de la formació i les campanyes de sensibilització, com ara:

- Suport a la formació del personal tècnic esportiu en igualtat, de les àrbitres, de les jutgesses, de les tutores de joc i de les entrenadores.
- Suport a les campanyes de sensibilització de la pràctica esportiva en igualtat per a infants i adolescents.

Barcelona, 28 de novembre de 2023

Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 247/XIV, sobre el turisme com a font de riquesa

390-00247/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 116798 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 247/XIV, sobre el turisme com a font de riquesa (tram. 390-00247/13), us informo del següent:

En relació amb l'apartat 2.a, com a conseqüència de l'endarreriment en el desplegament de les diverses iniciatives dels Plans Estratègic i de Màrqueting 2017-2022, es va aprovar l'extensió del període de vigència de tots dos plans fins al 31 de desembre de 2023. Mentrestant, el Compromís Nacional per un Turisme Responsable ja va ser presentat públicament pel Govern juntament amb tot l'ecosistema turístic, el passat mes de març.

A partir d'aquest Compromís, pilar del nou model turístic, es va presentar el Pla Operatiu que l'ha de desplegar. Amb el Pla Operatiu activat, es definirà el Pla de Màrqueting de l'Economia del Visitant 2024-2027, ja en fase de licitació, i s'impulsarà el procés de redacció del Projecte de Llei del Turisme.

Alhora també s'està treballant en l'actualització del marc legislatiu necessari per assolir els objectius del Compromís i en les línies per fer una oferta turística vinculada a la transformació, com el Pla de l'Enogastronomia.

En relació amb l'apartat 2.b, el sistema de qualitat turística de Catalunya vigent s'estructura en dos grans àmbits funcionals: la categorització i l'excel·lència turístiques. La categoria turística identifica les característiques específiques de cada empresa, establiment o activitat concreta. L'excel·lència permet determinar i garantir a l'usuari que la gestió de l'oferta turística sol·licitada i l'atenció al client satisfaran les seves expectatives en relació amb les característiques de l'empresa, establiment o activitat reconegudes i anunciades.

Pel que fa a la categorització estan vigents els processos en establiments de turisme rural, apartaments turístics i habitatges d'ús turístic: *Qualitat Turística: categorització i excel·lència*.

Pel que fa a l'excel·lència esta vigent el segell per a guies de turisme de Catalunya: *Segell de qualitat per a guies de turisme de Catalunya*. I, actualment, està en tràmit el segell d'excel·lència per a empreses explotadores d'habitatges d'ús turístic.

En relació amb l'apartat 2.c, a la *Guia oficial d'establiments turístics* es pot fer la cerca d'establiments que disposen de certificacions de qualitat ambiental i la Direcció General de Turisme treballa conjuntament amb la Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament d'Acció Climàtica per a que els establiments d'allotjament turístic disposin de la certificació.

Addicionalment i amb l'objectiu d'incentivar l'acompliment dels estàndards de sostenibilitat ambiental i de turisme responsable dels establiments turístics, l'Agència Catalana de Turisme ofereix plena gratuïtat en les quotes dels seus programes de treball a les empreses que acreditin certificacions vigents de qualitat ambiental o de turisme responsable.

En relació amb l'apartat 2.d, aquesta és la tasca prioritària que ve desenvolupant l'Agència Catalana de Turisme des que va ser constituïda l'any 2010: definir i desplegar l'estratègia de màrqueting de la destinació Catalunya, tant a la resta de l'Estat com als mercats internacionals.

Aquest màrqueting de destinació es recolza en una política activa de partenariats estratègics amb diverses empreses, entitats i institucions, prepara un pla d'actuacions que contempla cada any la participació en més de mig centenar de fires generalistes o especialitzades i, des de l'Oficina de Promoció Turística per a Espanya i Portugal, també desplega actuacions per als residents d'altres comunitats autònomes.

En relació amb l'apartat 2.e, Catalunya desenvolupa les rutes pròpies, les que permeten posar en valor les icones culturals, paisatges naturals i la rica gastronomia. Aquesta és l'essència del Grand Tour de Catalunya, una ruta per conèixer, descobrir, viure i gaudir de Catalunya en qualsevol moment de l'any, organitzant les rutes a mida i a gust del viatger.

Catalunya és especialment proactiva en el desenvolupament de rutes transversals, com ara el Camí de Sant Jaume català que enllaça Montserrat amb l'Aragó cap el traçat de l'anomenat «Camí Francès» o el Camí Ignasià, que arriba a Catalunya procedent d'Azpeitia.

S'han establert aliances amb totes les comunitats autònomes de la ruta ignasiana: Euskadi, Navarra i la Rioja i, encara que Aragó no va subscriure en el seu moment el conveni, es treballa igualment amb un pla d'accions i de comunicació conjunt.

Recentment, també està impulsant iniciatives de camins transfronterers que permetin la descoberta activa dels paratges naturals d'ambdues vessants dels Pirineus.

En relació amb l'apartat 2.f, pel que fa al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva d'aquest expedient adoptarà la resolució que escaigui un cop finalitzada la seva tramitació, d'acord amb el que estableix la legislació urbanística vigent.

Sobre el Pla Director Urbanístic del sistema metropolità del Camp de Tarragona, el Departament de Territori ha dut a terme una anàlisi i una diagnosi territorial, així com un procés participatiu.

En relació amb l'apartat 2.g, el Govern de la Generalitat de Catalunya treballa per construir una proposta catalana que millori i optimitzi la infraestructura en el marc del sistema aeroportuari de Catalunya.

En aquest sentit, el Govern ha treballat internament al llarg del 2023 i ha escoltat i rebut les propostes de la societat civil, en la cerca d'una solució que afavoreixi un consens que permeti la modernització de l'aeroport, protegint els espais naturals i la seva preservació, i afavorint la convivència amb els veïns.

Com a resultat, i complint l'acord pressupostari, la consellera de Territori va demanar a la llavors ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana que es constitueixi una comissió tècnica bilateral per abordar la modernització i governança del conjunt del sistema aeroportuari de Catalunya i del seu aeroport principal, l'Aeroport de Barcelona - El Prat. A través d'aquesta carta, es proposa posar una data amb caràcter prioritari per a la reunió constitutiva d'aquesta comissió, i també a convocar els equips per fixar els detalls en relació amb la composició i el funcionament d'aquest organisme.

En relació amb l'apartat 2.h, s'està treballant en una línia d'ajuts econòmics al sector d'allotjament turístic per a la reutilització i estalvi d'aigua, que incorpora tot un conjunt de propostes d'inversió factibles que ajuden a minorar el consum d'aigua potable i a incrementar la seva reutilització.

Des de gener de 2023 i fins a desembre de 2024, està oberta la línia per a empreses d'allotjament turístic per impulsar la millora en l'eficiència energètica.

La línia de préstecs bonificats amb l'Institut Català de Finances incorpora també la concessió de préstecs amb bonificacions per a inversions relacionades amb les millores energètiques i de reutilització i estalvi d'aigua.

En relació amb l'apartat 2.i, el Govern de la Generalitat de Catalunya sempre ha donat suport a l'impuls del marc català de relacions laborals per tal d'assegurar llocs de treball estables i dignes. De fet, en els darrers anys, s'han desplegat alguns dels principals àmbits de concertació i diàleg social existents al nostre país. Això ha permès dotar-nos d'espais eficients, eficaços i àgils on prendre decisions de rellevància.

Pel que fa al cas concret del sector del turisme, el darrer conveni col·lectiu, publicat el 7 de setembre de 2022, incorpora novetats que comporten millores substancials. Entre aquestes millores hi ha la promoció de contractes indefinits, increments salarials anuals i el foment de la formació professional.

A més a més, des del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) està previst oferir formació en l'àmbit del sector turístic i de la restauració a través de 7 convocatòries del 2023, amb execució 2024. En total, suposaran 146 cursos que donaran possibilitat de formació a més de 2.190 persones.

Aquestes formacions es distribueixen en 7 convocatòries de subvencions de formació, essent FOAP la més voluminosa. Tot seguit detallo les accions que es preveuen dur a terme:

1. ADA. Es tracta d'una convocatòria de formació en l'àmbit digital per a dones prioritàriament desocupades i preferentment residents en municipis de menys de 30.000 habitants. Es realitzaran 6 cursos, 5 al Barcelonès i 1 a l'Alt Penedès d'Informador/a turístic 4.0, per un total de 180 alumnes.

2. El CIFO de Salt (que forma part de la xarxa de centres propis del SOC) oferirà 2 cursos del catàleg de qualificacions del SEPE, un de cuina i restauració bàsica i un

segon d'elaboracions bàsiques per a pastisseria i rebosteria. Els 2 amb una capacitat de 15 alumnes.

3. Conveni amb el CIRE. A través del qual s'oferiran 16 cursos de formació CP (Certificats de professionalitat) per un total de 240 persones, 6 al Barcelonès i 10 al Vallès Oriental.

4. Conveni amb l'Ajuntament de Barcelona: a través del qual oferiran 5 cursos al Barcelonès, 3 operacions bàsiques de restaurant i bar, 1 de operacions bàsiques de cuina i un últim d'operacions bàsiques de pastisseria. Per un total de 75 persones.

5. FOAP. Convocatòria de subvencions a la Formació Professional de Graus C: 106 CP i 2 no CP, de les especialitats que es mencionen a continuació. Cada curs es sol·licita per 15 persones, per la qual cosa es preveu una suma de 1.590 places en formacions com: Operacions bàsiques de cuina (31), Operacions bàsiques de restaurants i bar (25), Operacions bàsiques de pastisseria (13), Cuina (9), Serveis de bar i cafeteria (6), Operacions bàsiques de serveis d'àpats (5), Promoció turística local i informació al visitant (5), Servei de restaurant (3), Venda de serveis i productes turístics (3), Sommelieria (2), Creació i gestió de viatges combinats i esdeveniments (1), Direcció en restauració (1), Rebosteria (1), Recepció en allotjaments (1), Activitats auxiliars de cuina (1) i Operacions auxiliars de restauració (1)

6. Forma i Insereix. Convocatòria de formació amb compromís de contractació. S'oferiran 5 CP: 2 d'operacions bàsiques de restaurant i bar, operacions bàsiques de cuina, operacions bàsiques de pisos d'allotjaments i recepció en allotjaments, amb 1 curs cada un. Ofereixen possibilitats d'obtenir formació per 75 persones en aquest sector al barcelonès.

7. CP Privats. Es tracta de formació acreditada pel SOC no finançada amb fons públics. Es realitzaran: 4 cursos, a les comarques del Baix Penedès (1), Barcelonès (1) i Tarragonès (2). De les següents especialitats: operacions bàsiques de restaurant i bar, les de Barcelonès i Tarragonès, i al Baix Penedès Operacions bàsiques de cuina.

En relació amb l'apartat 2.j, es relacionen les diferents sol·licituds per famílies professionals:

Família professional	Àmbit	Total sol·licituds Servei
Hoteleria i turisme	Tots	1.029
Serveis socioculturals i a la comunitat	Animació sociocultural i turística	248
Activitats físiques i esportives	Guia en el medi natural i de temps de lleure	201
Activitats físiques i esportives	Ensenyament i animació socioesportiva	240
Total:		1.718

La família professional d'Hoteleria i turisme inclou les sol·licituds dels àmbits següents:

- Agències de viatges i gestió d'esdeveniments
- Cuina i gastronomia
- Direcció de cuina
- Direcció en serveis de restauració
- Direcció i producció en pastisseria
- Gestió d'allotjaments turístics
- Guia, informació i assistència turístiques
- Operacions bàsiques de càtering
- Operacions bàsiques de cuina
- Operacions bàsiques de pastisseria

- Operacions bàsiques de pisos en allotjaments
- Operacions bàsiques de restaurant i bar
- Serveis en restauració

De la família de Serveis socioculturals i a la comunitat s'han inclòs les dades de l'àmbit d'Animació sociocultural i turística.

De la família d'Activitats físiques i esportives s'han inclòs les sol·licituds de l'àmbit de Guia en el medi natural i de temps de lleure i Ensenyament i animació socioesportiva.

En relació amb l'apartat 2.k, per a la Inspecció de Treball de Catalunya l'hostaleria i restauració és un dels sectors prioritaris d'actuació i, des de fa anys i anualment, fa actuacions en aquest sector per a la detecció del treball no declarat, i planifica la campanya d'estiu. A banda de les actuacions programades, la Inspecció de Treball de Catalunya actua davant totes les denúncies presentades en qualsevol matèria de la que és competent.

Segons la base de dades de la Inspecció de Treball i extracció de dades per CNAE 55 i 56, serveis d'allotjament i serveis de menjars i begudes, respectivament, de gener a octubre de 2023 s'han finalitzat 8.094 ordres de servei en aquest sector, el que ha donat lloc com a conseqüència de l'actuació inspectora, entre d'altres, a:

- 2.949 propostes de sanció;
- 1.187 requeriments d'esmena;
- 26 propostes de recàrrec de prestacions;
- 1.053 altes a la seguretat social (597 altes d'homes, 456 dones)
- i 845 contractes temporals transformats a indefinits (402 homes, 443 dones).

De les dades anteriors, algunes dades desglossades per matèries específiques:

Període gener-octubre 2023 ⁽¹⁾	Propostes de sanció	Requeriments d'esmena
Temps de treball	550	189
Conversió de contractes temporals i fixes discontinus a indefinits	245	76
Permisos de treball per compte aliena	558	
Salari, rebuts i quitances	47	81
Plans d'Igualtat	23	19

(1) Base de dades Integra

En relació amb la conversió de contractes temporals a indefinits, afegir que, en col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social que depèn de l'Administració General de l'Estat, enguany s'han enviat 980 cartes a empreses on hi havia indicis de contractació de llocs indefinits amb temporals i en empreses usuàries que cobreixen llocs amb ETT quan haurien de ser indefinits a l'empresa usuària. Les dades dels contractes transformats encara no estan disponibles per sector.

En relació amb l'apartat 2.l, es poden consultar mensualment al document *Novetats Intel·litur* i a la part privada de la web corporativa de l'Agència Catalana de Turisme es troba el repositori de documents d'intel·ligència de mercats.

També a la pàgina web del Departament hi ha les dades dinàmiques corresponents a vols dels tres aeroports catalans (dades passades i previsions): *Sistema analític turístic, SAT*

En relació amb l'apartat 2.m, dins del programa anual de formació a professionals del sector, l'itinerari 2 correspon a Transformació digital per facilitar la immersió de les iniciatives turístiques en l'actual dinàmica de transformació digital, i el 3 a màrqueting digital i comercialització per a una òptima utilització de les noves tecnologies com a instrument de màrqueting.

En relació amb l'apartat 2.n, la Xarxa Emprèn és la xarxa públic privada impulsada pel Govern de la Generalitat de Catalunya per a promoure l'emprenedoria. Des de l'Àrea d'Emprenedoria i Formació s'impulsa durant l'any diferents campanyes de difusió de la Xarxa Emprèn per donar a conèixer els seus serveis als emprenedors i emprenedores del país. En aquest sentit, durant el 2023 s'ha portat a terme una campanya per ràdio i televisió, a més de les habituals, de fer present la Xarxa Emprèn a les xarxes socials d'@emprenecat (X i Instagram) i a la pròpia web de la Xarxa Emprèn.

D'altra banda, des de l'any 2022, es publica quinzenalment al Butlletí d'Emprenedoria un article comarcal per a que els emprenedors i emprenedores de cada comarca coneguin les entitats i els serveis que presta amb proximitat la Xarxa Emprèn i en el qual es posa de relleu casos d'èxit en el territori com a referents dels nous emprenedors.

Actualment, s'està preparant una campanya per promocionar la Xarxa Emprèn des de la perspectiva sectorial mitjançant un conjunt d'articles amb suport a les xarxes socials, sent el sector turístic el primer que es tractarà, amb èmfasi als joves.

En relació amb l'apartat 2.o, el Programa Primer és el Programa de foment de l'emprenedoria territorial mitjançant el qual entitats de la Xarxa Emprèn impulsen la realització de programes de preacceleració orientats a la creació d'empreses basades en la innovació i la tecnologia. És un programa subvencionat pel Departament d'Empresa i Treball i cofinançat pel FSE+.

El coneixement entre els joves emprenedors del sector turístic del Programa Primer és un fet ja que l'Àrea d'Emprenedoria i Formació dona publicitat del Programa mitjançant la web corporativa del Departament d'Empresa i Treball on es donen a conèixer el programes de les preacceleradores subvencionades.

En concret, per aquest 2023, hi consten dos programes:

- Emprèn en turisme, hoteleria i gastronomia. Programa d'acceleració i empenedoria en experiències turístiques per a la dinamització del territori, que coordina l'entitat Estudis d'Hoteleria i Turisme CETT, S.A, i
- GoTourism UP!, que coordina el Gremi d'Hotels de Barcelona, juntament amb la Fundació Privada Knowledge Innovation Market BCN.

També s'ha fet difusió d'aquests programes del sector turístic en les xarxes socials d'@emprenecat.

En relació amb l'apartat 2.p, els tràmits turístics estan totalment simplificats degut a que s'aplica un règim de comunicació. Pel Govern de la Generalitat la simplificació dels procediments administratius i la reducció de la burocràcia és una qüestió prioritària, i per això es va crear el Grup de Treball per a agilitar els tràmits administratius que afecten les activitats econòmiques amb impacte (Acord de Govern GOV/147/2020, de 17 de novembre) amb l'objectiu d'optimitzar el temps de finalització dels procediments de la competència de les diferents administracions públiques, de concessió de permisos, llicències i autoritzacions per a l'exercici d'una activitat econòmica, quan aquests terminis siguin especialment llargs.

Les funcions principals del grup són:

1. Identificar els procediments amb una incidència elevada sobre l'activitat econòmica i que tinguin un termini llarg de tramitació.
2. Proposar les actuacions organitzatives, tecnològiques, jurídiques o comunicatives que es considerin necessàries per reduir els terminis.

En relació amb l'apartat 2.q, actualment s'està oferint programes de mentoria i tutorització a emprenedors joves per mitjà de la Xarxa Emprèn.

Més de 90 entitats d'arreu del territori acompanyen emprenedors i emprenedores en el procés emprenedor, en qualsevol de les seves fases i sectors productius: l'orientació inicial sobre el procés emprenedor, el suport per al desenvolupament del projecte i posada en marxa de l'empresa, la qual cosa inclou l'assessorament sobre el model de negoci, la capacitació de l'equip emprenedor, l'acompanyament en els

tràmits i en la cerca de finançament, la connexió amb els recursos i els serveis que ofereix l'ecosistema, el seguiment per a la consolidació de l'empresa i per al desenvolupament del seu potencial, i fins i tot la detecció preventiva de fallida i promoció de segones oportunitats.

A més, i en concret, dues entitats estan desenvolupant sengles programes de preacceleració del sector del turisme, en el marc del Programa Primer, subvencionat pel Departament d'Empresa i Treball i cofinançat per l'FSE+. Aquests programes inclouen formació i mentoria per desenvolupar projectes d'emprenedoria basats en tecnologia.

En relació amb l'apartat 2.r, d'acord amb el Compromís Nacional per un Turisme Responsable, la Direcció General de Turisme està treballant en els plans operatius que preveuen diverses accions amb les Universitats i amb les Escoles del Grau Superior de Turisme; accions que s'iniciaran aquesta tardor.

En el marc de la convocatòria de grups de recerca SGR-Cat 2021 de la Generalitat, es reconeixen i financen grups de recerca de les universitats i els centres de recerca en tots els àmbits del coneixement. I entre ells, s'han finançat 27 grups de recerca d'11 universitats que poden col·laborar amb les empreses i les entitats del sector turístic en projectes de recerca i innovació d'interès per a aquestes.

Al quadre següent es detallen aquests grups de recerca:

Universitat	Nom del grup
Universitat de Barcelona (UB)	Grup de Recerca Territori, Turisme i Canvi Climàtic
	Grup de Recerca Consolidat Anàlisi territorial i desenvolupament regional - ANTERRIT
	Grup de recerca en Territori, Població i Ciutadania
Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)	Antropologia i Història de la Construcció de les Identitats Socials i Polítiques (AHCISP)
	INTERFASE (Research Group on interactive governance and socio-ecological territorial dynamics of the Anthropocene)
Universitat de Lleida (UdL)	Grup de Recerca en Turisme, Economia Social i del Coneixement (TURESCO)
	Grup de recerca en transformacions en els mitjans audiovisuals i les seues implicacions en el desenvolupament polític, cultural i social (GRUP-TRAMA)
Universitat de Girona (UdG)	Grup de Recerca en Aigua, Turisme, Territori i Sostenibilitat (GRATTS)
	Innovació: Territori, Arquitectura i Construcció (ITACA)
	Laboratori Multidisciplinar de Recerca en Turisme GRHCS058
	Organizational Networks and Innovation in Tourism (ONIT)
Universitat Rovira i Virgili (URV)	Biodiversity and Landscape (BioLand)
	Grup de recerca en comunicació ASTERISC
Universitat Oberta de Catalunya (UOC)	Grup d'Anàlisi Territorial i Estudis Turístics (GRATET)
	NOUTUR. Noves Perspectives en Turisme i Oci
Escola Universitària d'Hostaleria i Turisme (CETT-UB)	FoodLab. Grup Interdisciplinari en Alimentació, Nutrició, Societat i Salut
	TURHOGA - Grup de Recerca en Turisme, Hoteleria i Gastronomia

Pel que fa als programes de doctorat de l'àmbit del turisme i, en concret, en el marc del Pla de Doctorats Industrials (DI) de la Generalitat de Catalunya, que es fan en col·laboració universitat-empresa, s'han identificat els programes de doctorat

que es mostren en el quadre següent, juntament amb la universitat i l'empresa que participa en la recerca.

Universitat	Programa del doctorat	Empresa
Universitat de Barcelona (UB)	Turismo responsable y ciudades educadoras: el patrimonio como valor identitario de una ciudad. Análisis, estado de la cuestión y valoración para una propuesta de modelización	Estudis d'Hoteleria i Turisme CETT
Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)	Estratègies de presentació pública de l'arqueologia prehistòrica en l'àmbit rural: una perspectiva des de l'atenció a la diversitat	Associació Recerca i Difusió de Patrimoni Històric
Universitat Pompeu Fabra (UPF)	Històries d'un museu: Creació audiovisual sobre les exposicions temporals de la Fundació Joan Miró (1975-2023)	Fundació Joan Miró
Universitat de Girona (UdG)	Creació d'un pol d'atracció turística cultural a partir de la valorització turística del Festival Temporada Alta.	Bitò Produccions
	Estudi i anàlisi de la demanda potencial de turisme xinès en la destinació Costa Brava - Girona	Patronat de Turisme Costa Brava
	La transformació dels museus contemporanis: socials, digitals i flexibles.	Fundació Priv. Centre d'Art Col·lecció Catalana SFG
Universitat Rovira i Virgili (URV)	Plataforma tecnològica i creació productes culturals	Magma Cultura
	Blue Tourism, a tool for sustainable development	EcoUnion
UVic-UCC	La contribució de les fires comercials a la marca ciutat. Estudi comparatiu de quatre ciutats europees	Fira de Barcelona
UOC	Neuromarketing: una metodologia de desarrollo para el sector ferial	Fira de Barcelona

En relació amb l'apartat 2.s, el programa Catalunya Convention Bureau, iniciativa de l'Agència Catalana de Turisme per a posicionar Catalunya com a destinació integral de turisme de reunions, congressos i esdeveniments, treballa des de 2010, any de la seva creació, en la captació d'esdeveniments internacionals de primer ordre.

Per a fer-ho compta amb una xarxa d'Ambassadors reconeguts a nivell internacional en diferents àmbits de la ciència, la medicina, l'empresa o l'esport. Recentment, ha activat una estratègia de segmentació en dos eixos d'excel·lència de l'economia catalana: la mobilitat sostenible (Meetings & Mobility) i els esports (Meetings & Sports), sempre vetllant per tal de maximitzar el llegat positiu que aquesta especialització pugui aportar a la comunitat en general.

En relació amb l'apartat 2.t, l'encara vigent Pla de Màrqueting Turístic de Catalunya 2017-2022 prioritza el desplegament dels productes 4D: desestacionalitzats, desconcentrats, diversificats i que aporten major despesa i més ben distribuïda al territori. Aquesta estratègia comporta l'aprofundiment en la segmentació en àmbits cada vegada més concrets que donen resposta a les motivacions tractores dels diferents perfils de «Visitor-persona» que interessa que puguin escollir Catalunya com a destinació.

Cada gran categoria de producte (natura, esports, cultura, enogastronomia, familiar, Premium...) compta amb perfils de visitor-persona diferenciats que són objectiu d'una estratègia promocional específica.

A més, s'està gestionant una «actuación de cohesión en destino», dotada amb un pressupost de 7 milions d'euros destinada a la potenciació del producte enogastronòmic amb l'objectiu de fer de Catalunya una referència imprescindible d'aquest turisme a Europa.

En total s'hi preveuen 26 projectes on destaca la creació d'infraestructures i equipaments que atreguin nous públics i generin impacte econòmic arreu del territori.

Barcelona, 30 de novembre de 2023

Roger Torrent i Ramió, conseller d'Empresa i Treball

Control del compliment de la Moció 272/XIV, sobre les condicions salarials del mercat laboral

390-00272/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Treball.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 273/XIV, sobre l'activitat econòmica i empresarial

390-00273/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Treball.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 274/XIV, sobre la situació del sector turístic

390-00274/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Treball.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 275/XIV, sobre el compliment dels acords pressupostaris en matèria d'habitatge

390-00275/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Territori.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 276/XIV, sobre les polítiques de joventut

390-00276/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Polítiques de Joventut.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 277/XIV, sobre el català en l'àmbit educatiu

390-00277/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Educació.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

Control del compliment de la Moció 278/XIV, sobre la defensa dels drets lingüístics

390-00278/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Cultura.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 05.12.2023

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre el motiu per a mantenir oberta l'Oficina del Pla Pilot per Implementar la Renda Bàsica Universal a Catalunya

361-00023/13

SOL·LICITUD

Presentació: María Elisa García Fuster, del GP VOX (reg. 116731).

Admissió a tràmit i acord d'escoltar el criteri de la Junta sobre la tramitació: Mesa del Parlament, 05.12.2023.

A la Mesa del Parlament

María Elisa García Fuster, diputada del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 172 del Reglamento del Parlamento, propone la siguiente comparecencia ante el Pleno del Parlament:

Cargo

Presidente de la Generalitat

Finalidad

Para informar sobre la causa que ha justificado mantener abierta la Oficina de la Renta Básica.

Palacio del Parlament, 29 de noviembre de 2023
María Elisa García Fuster, diputada GP VOX

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre la situació laboral dels treballadors de les obres de l'Espai Barça i altres situacions laborals en empreses del sector de la construcció

354-00306/13

SOL·LICITUD I TRAMITACIÓ

Sol·licitud de compareixença: Joan Carles Gallego i Herrera, juntament amb un altre diputat del GP ECP (reg. 116392).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Empresa i Treball, 30.11.2023.

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Proposta d'audiència en ponència de Francesc Reguant Fosas, economista, màster en funció directiva i president de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi d'Economistes de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari

352-02293/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Joan Montesó i Ollé, president de la Unió de Petits Agricultors i Ramaders, amb relació a la Proposició de Llei de creació del Fons agrari

352-02294/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Jordi Roé Bonfill, membre de la Unió de Petits Agricultors i Ramaders, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02295/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02296/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02297/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02298/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

**Proposta d'audiència en ponència d'una representació de
l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de llei
de creació del Fons agrari**

352-02299/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

**Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la
Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de
lleis de creació del Fons agrari**

352-02300/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP JxCat (reg. 116814).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

**Proposta d'audiència en ponència de Joan Caball, coordinador
nacional d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de
creació del Fons agrari**

352-02301/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

**Proposta d'audiència en ponència de Joan Carles Massot, president
de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, amb relació a la
Proposició de llei de creació del Fons agrari**

352-02302/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Ramon Sarroca, president de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02303/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'Isabel Coromines, en representació de l'Associació de Dones del Món Rural, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02304/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Xavier Ribera, president de la Federació d'Entitats Catalanes de Ramaders d'Oví i Cabrum, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02305/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Ricard Gòdia Companys, president de l'Associació Catalana de Criadors de Vacum de Carn, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02306/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Rossend Castelló, president del Consorci Forestal de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02307/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Just Serra, membre de la Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02308/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Miquel Àngel Prats, president de l'Associació Catalana de Comunitats de Regants, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02309/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'Albert Puigvert, gerent de l'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02310/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Lluís Corominas, en representació de l'Associació Catalana de Municipis, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02311/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Joan Solà Bosch, president de l'Associació de Micropobles de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02312/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Vila d'Abadal, president del moviment País Rural, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02313/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Sandra Carrera, directora de la Xarxa per a la Conservació de la Natura, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02314/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Cristina Sánchez, delegada de la Societat Espanyola d'Ornitologia, Birdlife, a Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02315/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'Anna Toda, directora de la Federació Avícola Catalana, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02316/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació Raça Bruna dels Pirineus amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02317/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02318/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Juan Luis Abián, director gerent del Centre de la Propietat Forestal, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02319/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02320/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02321/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Maite Ros, secretària tècnica del Consell Català de la Producció Integrada, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02322/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02323/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Pol López, responsable de l'Associació d'Agricultors Viveristes de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02324/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència del secretari general d'Agricultura i Alimentació del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02325/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Secretaria d'Agenda Rural amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari

352-02326/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Direcció General d'Agricultura i Desenvolupament Rural de la Comissió Europea amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari
352-02327/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP ERC (reg. 116819).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Josep Carlos Vicente, en representació d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari
352-02328/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP CUP-NCG (reg. 116823).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Miquel Piñol, en representació d'Unió de Pagesos, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari
352-02329/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP CUP-NCG (reg. 116823).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Proposta d'audiència en ponència de Gerard Batalla, en representació d'Assemblea Pagesa, amb relació a la Proposició de llei de creació del Fons agrari
352-02330/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP CUP-NCG (reg. 116823).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Sol·licitud de compareixença de Bruno Wiget davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè presenti la ponència «La FP dual a Suïssa com a model d'èxit»

356-01446/13

SOL·LICITUD

Presentació: Joan Canadell i Bruguera, del GP JxCat (reg. 115976).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Empresa i Treball, 30.11.2023.

Sol·licitud de compareixença de la directora general de la Inspecció de Treball davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre les condicions laborals dels treballadors de les obres de l'Espai Barça

356-01452/13

SOL·LICITUD

Presentació: Pol Gibert Horcas, del GP PSC-Units (reg. 116352).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Empresa i Treball, 30.11.2023.

Sol·licitud de compareixença d'Álvaro Acero, president de la Federació de Productors de Mol·luscs del Delta de l'Ebre, davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre la situació del sector del musclo al delta de l'Ebre

356-01455/13

SOL·LICITUD

Presentació: Jordi Orobitg i Solé, del GP ERC (reg. 116374).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Agricultura i Ramaderia davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre el Pla director de l'horta de Catalunya

356-01456/13

SOL·LICITUD

Presentació: Rosa Maria Ibarra Ollé, del GP PSC-Units (reg. 116381).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Dones del Món Rural davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural perquè informi sobre la pagesia i el paper de la dona a pagès

356-01458/13

SOL·LICITUD

Presentació: Salvador Vergés i Tejero, del GP JxCat (reg. 116488).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, 01.12.2023.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de les comissions d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats amb els consellers d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats sobre l'aplicació del protocol contra les agressions masclistes a les universitats

355-00139/13

SUBSTANCIACIÓ

Sessió informativa feta en la sessió 36 de la Comissió d'Igualtat i Feminismes, tinguda el 04.12.2023, DSPC-C 780.

4.53.15. Sessions informatives, compareixences i audiències d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença dels rectors i màxims responsables de les polítiques d'igualtat de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Pompeu Fabra davant les comissions d'Igualtat i Feminismes i de Recerca i Universitats per a informar sobre l'aplicació del protocol contra les agressions masclistes a les universitats

357-01076/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 36 de la Comissió d'Igualtat i Feminismes, tinguda el 04.12.2023, DSPC-C 780.

Compareixença de Josep Maria Raya Vílchez, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immables per Determinades Entitats

357-01285/13

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ DE COMPAREIXENÇA

Adoptat per la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immables per Determinades Entitats en la sessió 2, tinguda el 06.07.2023, DSPC-C 678.

Compareixença d'una representació de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge davant la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats

357-01286/13

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ DE COMPAREIXENÇA

Adoptat per la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats en la sessió 2, tinguda el 06.07.2023, DSPC-C 678.

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 65

CONVOCADA PER AL 13 DE DESEMBRE DE 2023

Presidència del Parlament

D'acord amb l'article 72.2 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent del Ple del Parlament, el 13 de desembre de 2023, a les 09.00 h, al saló de sessions.

Ordre del dia

1. Preguntes amb resposta oral (seran substanciades a les 15.30 h).
2. Comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions (article 49.2 del Reglament).
3. Situació de compatibilitat de diputats (trams. 234-00013/13, 234-00017/13, 234-00018/13, 234-00023/13, 234-00027/13, 234-00047/13, 234-00050/13, 234-00051/13, 234-00054/13, 234-00055/13, 234-00056/13, 234-00072/13, 234-00088/13, 234-00095/13, 234-00108/13 i 234-00157/13 a 234-00167/13). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 635, 4).
4. Intervenció en el Ple de la síndica d'Aran. Tram. 351-00001/13. Mesa del Parlament. Substanciació.
5. Projecte de llei de l'Institut de la Filmoteca de Catalunya. Tram. 200-00021/13. Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 663, 9).
6. Proposició de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i de Salut. Tram. 202-00071/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 679, 8).
7. Proposta de resolució de creació d'una comissió de seguiment del desplegament de l'Agenda rural de Catalunya. Tram. 252-00024/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 691, 52).
8. Interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria de salut. Tram. 300-00408/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
9. Interpellació al Govern sobre els resultats educatius dels alumnes. Tram. 300-00405/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
10. Interpellació al Govern sobre els projectes estratègics. Tram. 300-00406/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

11. Interpellació al Govern sobre les polítiques per al desenvolupament de les zones de muntanya per a garantir l'equilibri territorial. Tram. 300-00403/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

12. Interpellació al Govern sobre les infraestructures de la Generalitat. Tram. 300-00407/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

13. Interpellació al Govern sobre la gestió de la sequera. Tram. 300-00409/13. Enric Bárcena Roig, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.

14. Interpellació al Govern sobre la gestió del Departament de Justícia. Tram. 300-00404/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

15. Interpellació al Govern sobre l'empobriment generalitzat a Catalunya. Tram. 300-00402/13. Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

16. Interpellació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius i els moviments antigènere. Tram. 300-00410/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.

17. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior de la Generalitat. Tram. 302-00359/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures fonamentals per al desenvolupament econòmic. Tram. 302-00360/13. Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre Rodalies de Catalunya. Tram. 302-00365/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar l'accés de les dones víctimes de violència masclista als serveis de l'Administració de justícia. Tram. 302-00361/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa. Tram. 302-00362/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de les residències. Tram. 302-00363/13. Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'atenció a la infància. Tram. 302-00367/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el dèficit fiscal i el deute històric. Tram. 302-00364/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'aprovació i l'aplicació de la llei d'amnistia. Tram. 302-00366/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.

Palau del Parlament, 7 de desembre de 2023
La presidenta, Anna Erra i Solà

4. Informació

4.75. Dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries

Decret llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic

203-00038/13

DICTAMEN DEL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Reg. 116870 / Coneixement: Mesa del Parlament, 05.12.2023

A la presidenta del Parlament

Senyora,

D'acord amb l'article 22.1 i 23.c de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, us trameto, adjunta, una còpia del Dictamen 3/2023 d'aquest Consell, emès avui 1 de desembre de 2023, en relació amb el Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic.

Atentament,

Barcelona, 1 de desembre de 2023

Joan Vintró Castells, president

Dictamen 3/2023, d'1 de desembre, sobre el Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic

El Consell de Garanties Estatutàries, amb l'assistència del president Joan Vintró Castells, de la vicepresidenta Maria Jesús Larios Paterna, de la consellera secretària Margarida Gil Domènech, del conseller Enoch Albertí Rovira, de les conselleres Mercè Barceló Serramalera, Montserrat Rosell Martí i Eva Pons Parera i dels consellers Francesc Esteve Balagué i Eduard Roig Molés, ha acordat emetre el següent

Dictamen

Sol·licitat per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, pels grups parlamentaris de Vox en Catalunya i de Ciutadans i el Grup Mixt, i per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, respecte del Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic (DOGC 9036, de 8 de novembre de 2023).

Antecedents

1. El dia 15 de novembre de 2023 va tenir entrada en el Registre del Consell de Garanties Estatutàries un escrit de la presidenta del Parlament, de la mateixa data (Reg. núm. E2023000430) en què es comunicava al Consell l'Acord de la Mesa del Parlament, del 14 de novembre, pel qual, de conformitat amb l'article 27.1 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries (LCGE), es van admetre a tràmit les sol·licituds de dictamen, segons el que preveuen els articles 16.1.c i 23.c LCGE, sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic, presentades el dia 13 de novembre de 2023, per més d'una desena part del diputats del Parlament de Catalunya, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (Reg. Parlament núm. 115285), pel Grup Parlamentari de Vox en Catalunya, el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Mixt (Reg. Parlament núm. 115330) i per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya (Reg. Parlament núm. 115331). La documentació tramesa pel Parlament adjuntava l'expedient d'elaboració del Decret llei, que contenia la memòria

justificativa, l'informe jurídic, el text del Decret llei aprovat pel Govern i l'informe de la Direcció General de Pressupostos.

2. El Consell de Garanties Estatutàries, en la sessió del dia 16 de novembre de 2023, després d'examinar la legitimació i el contingut de les tres sol·licituds, de conformitat amb els articles 23 a 25, apartats 1 a 3, LCGE, va acordar la seva admissió a tràmit i es va declarar competent per emetre els dictàmens corresponents.

Atès que aquestes sol·licituds requereien sobre la mateixa norma legal i tenien objectes connexos que justificaven la unitat de tramitació i decisió, en virtut dels articles 19.2 LCGE i 31 del Reglament d'organització i funcionament del Consell, es va acordar obrir el tràmit d'audiència que preveu l'esmentat precepte legal perquè els sol·licitants fessin les observacions que estimessin oportunes sobre la possible acumulació dels procediments de dictamen.

Així mateix, el Ple va acordar l'assignació com a ponent de la primera sol·licitud a la consellera secretària senyora Margarida Gil Domènech i va quedar pendent l'assignació de la segona i tercera sol·licituds, en espera de la resposta dels sol·licitants sobre la possible acumulació dels procediments.

3. En la mateixa sessió, a l'empara de l'article 25 LCGE, apartats 4 i 5, i de l'article 35 del Reglament d'organització i funcionament del Consell, va acordar adreçar-se al Parlament, als peticionaris i a la resta dels grups parlamentaris, com també al Govern, a fi de sol·licitar-los la informació i la documentació complementàries de què disposessin sobre la norma sotmesa a dictamen.

4. En data 23 de novembre de 2023 es va rebre en el Registre del Consell, en resposta a la sol·licitud de documentació complementària adreçada al Govern, un escrit del director general de Relacions Institucionals i amb el Parlament que adjuntava tots els documents de l'expedient de tramitació del Decret llei del Govern, aportats també amb la sol·licitud efectuada pel Parlament, amb dos documents addicionals: una nota complementària a l'informe jurídic, elaborada per la Secretaria de Territori, Urbanisme i Agenda Urbana, de 20 de novembre de 2023, i un document d'anàlisi elaborat conjuntament per la Secretaria de Territori, Urbanisme i Agenda Urbana i la Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Agenda Urbana, de 21 de novembre de 2023, el qual incorpora dades oficials procedents del Registre de Turisme i de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Reg. núm. E2023000436 i E2023000437).

5. En data 24 de novembre de 2023, de conformitat amb el tràmit d'audiència obert en virtut de l'acord adoptat en la sessió de 16 de novembre de 2023, en aplicació dels articles 19.2 LCGE i 31 del Reglament d'organització i funcionament del Consell, un cop transcorregut el termini per a la realització d'aquest tràmit sense que s'hi haguessin presentat alegacions, el Consell va acordar acumular les sol·licituds presentades pels grups parlamentaris de Vox en Catalunya i Ciutadans i el Grup Mixt i la sol·licitud presentada per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, a la primera sol·licitud presentada per més d'una desena part dels diputats del Parlament de Catalunya, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, sobre el Decret llei 3/2023, de 7 de novembre de 2023, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic.

Així mateix, es va acordar que la consellera secretària senyora Margarida Gil, ponent per al Dictamen de la primera sol·licitud, assumís també les ponències de la segona i la tercera sol·licituds de Dictamen.

6. Finalment, després de les corresponents sessions de deliberació del Consell, el dia 1 de desembre de 2023 ha tingut lloc la votació i l'aprovació d'aquest Dictamen, d'acord amb el que preveuen els articles 27.3 LCGE i 38 del Reglament d'organització i funcionament del Consell.

Fonaments jurídics

Primer. L'objecte del Dictamen

Tal com s'acaba d'indicar, a l'empara del que disposen els articles 16.1.c i 23.c de la Llei 2/2009, s'ha sol·licitat dictamen d'aquest Consell per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, pels grups parlamentaris de Vox en Catalunya i de Ciutadans i el Grup Mixt, i per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, respecte del Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic (en endavant, DL 3/2023 o Decret llei).

A l'efecte de delimitar l'objecte de la nostra opinió consultiva, iniciarem aquest fonament jurídic amb una descripció de la finalitat i del contingut d'aquesta norma per, seguidament, contextualitzar-lo normativament. Addicionalment, ens referirem als dubtes de constitucionalitat i d'estatutarietat que es formulen en les tres peticions i els motius que els fonamenten i, a l'últim, assenyalarem l'estructura que seguirà el present Dictamen per tal de poder tractar adequadament les qüestions suscitades.

1. El DL 3/2023 té per objecte, d'acord amb l'exposició de motius, establir un règim d'intervenció preliminar que consisteix a subjectar a una llicència urbanística prèvia la destinació a l'ús turístic dels habitatges que es trobin en els municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i els municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic (apt. I, par. 10).

L'establiment d'aquest nou règim, segons la mateixa norma, té com a finalitat, d'una banda, lluitar contra l'escassetat de l'habitatge destinat a la residència habitual i permanent de la ciutadania (atès que el creixement d'habitatges d'ús turístic, en implicar el canvi de destí d'habitatges ja existents, és una de les causes de disminució del potencial mercat d'habitatges de caràcter permanent i habitual, que de per si ja és insuficient per cobrir la demanda residencial habitual existent a Catalunya i més tenint en compte el seu creixement poblacional actual), i, de l'altra, establir una ordenació urbanística que permeti conciliar la satisfacció del dret a l'habitatge de la ciutadania amb el destí d'alguns habitatges a l'ús turístic i l'exercici de l'activitat econòmica que li és inherent (exposició de motius, apt. I, par. 2 i 11). I tot això, atesa la necessitat que segueix expressant l'exposició de motius de regulació del creixent mercat d'habitatges d'ús turístic que ha proliferat al territori de Catalunya com a conseqüència de la concurrència d'una sèrie de factors, com són l'explosió de la modalitat del turisme urbà, l'aparició de plataformes de comercialització d'allotjaments i el context regulador de la Unió Europea relatiu a la lliure prestació de serveis (apt. I, par. 1), així com els efectes derivats de l'aprovació de la Llei estatal pel dret a l'habitatge. L'anterior ha provocat que «de l'ordre del 20% dels municipis que es relacionen a l'annex d'aquest Decret llei, i que representen un 50% de la població d'aquests, ja hagin regulat l'ordenació dels habitatges d'ús turístic, atès que la proliferació d'aquesta modalitat ja ha tingut incidència en l'accés a l'habitatge» (apt. I, par. 4).

Per a l'assoliment d'aquests objectius, el Decret llei s'estructura en tres articles, dues disposicions transitòries, dues de finals i un annex.

L'article 1, en l'apartat 1, preveu la subjecció al règim de llicència urbanística prèvia la destinació dels habitatges a l'ús turístic en els municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i els municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic. En l'apartat 2 estableix que aquesta llicència té una durada de 5 anys, prorrogable per períodes d'igual durada sempre que el planejament urbanístic ho permeti, d'acord amb la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat per Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost (en endavant TRLU) (nova disposició addicional incorporada pel mateix DL 3/2023).

L'article 2, en l'apartat 1, identifica els municipis on l'habitatge d'ús turístic es troba subjecte al règim de llicència urbanística prèvia, per remissió a l'annex del Decret llei que conté la llista dels municipis on hi ha problemes d'accés a l'habitatge o risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic. Al seu torn, l'apartat 2 de l'article preveu que la relació de municipis té una vigència de 5 anys, a comptar de l'entrada en vigor de la norma i que, en tot cas, perdrà vigència en el moment que es publiqui l'ordre que aprovi la relació que la substitueixi.

L'article 3 del Decret llei disposa la revisió periòdica de la relació de municipis cada 5 anys i amb audiència prèvia als municipis afectats, mitjançant una ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'urbanisme.

La disposició transitòria primera estableix els requisits dels municipis que presenten problemes d'accés a l'habitatge, com també defineix la condició per ser considerat municipi en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic. L'apartat 1 es refereix als primers i indica que han de complir almenys un dels dos requisits següents: que la càrrega mitjana del cost del lloguer o de la hipoteca al pressupost personal o de la unitat de convivència, més les despeses i subministraments bàsics, superi el trenta per cent dels ingressos mitjans o de la renda mitjana de les llars o bé que en el període dels 5 anys anteriors a l'entrada en vigor del Decret llei el preu de lloguer o compra de l'habitatge hagi experimentat un percentatge de creixement acumulat almenys tres punts percentuals superior al percentatge de creixement acumulat de l'índex de preus de consum de Catalunya.

L'apartat 2 considera municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic aquells que presentin una ràtio de 5 o més habitatges d'ús turístic per 100 habitants en el moment de l'aprovació del Decret llei.

La disposició transitòria segona regula el règim transitori dels habitatges d'ús turístic degudament habilitats a l'entrada en vigor del Decret llei, en quatre apartats. L'apartat 1 preveu que els titulars dels habitatges que ja estan degudament habilitats i ubicats en un dels municipis enumerats en l'annex, en el termini de 5 anys des de l'entrada en vigor del Decret llei, han d'obtenir la llicència urbanística d'acord amb el règim establert a la disposició addicional vint-i-setena TRLU o bé cessar l'activitat.

L'apartat 2 disposa una única ampliació de fins a 5 anys més del règim transitori establert a l'apartat 1 anterior si el titular de l'habitatge acredita que el dit règim no compensa la pèrdua del títol habilitant d'habitatge d'ús turístic. En aquest cas, l'ampliació s'ha de sol·licitar a l'ajuntament on s'ubiqui l'habitatge una vegada transcorreguts 4 anys des de l'entrada en vigor del Decret llei i abans no finalitzi el període transitori previst a l'apartat 1.

L'apartat 3 estableix que el règim transitori previst en els dos apartats anteriors té, per a tots els afectats, el caràcter d'indemnització per tots els conceptes relacionats amb les modificacions introduïdes pel Decret llei en relació amb el nou règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic.

Finalment, l'apartat 4 preveu l'aplicació del règim transitori als municipis que s'incorporin de nou a la llista com a conseqüència de posteriors ordres i, a aquest efecte, indica que el termini de 5 anys previst a l'apartat 1 i el termini per a la sol·licitud de pròrroga de l'apartat 2 s'inicien a partir de l'entrada en vigor de l'ordre corresponent.

Pel que fa a les disposicions finals del Decret llei, la primera conté dues modificacions del TRLU. Així, en l'apartat 1 es modifica l'article 187.1, que enumera els actes subjectes a llicència urbanística prèvia, afegint-hi com a lletra *p* el nou supòsit dels habitatges d'ús turístic en els municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i

en els municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic.

Així mateix, i vinculada a la modificació anterior, l'apartat 2 de la disposició final primera afegeix una nova disposició addicional, la vint-i-setena, al TRLU, amb la finalitat de regular el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic. El primer apartat disposa que en els municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i en els municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic, aquest últim només és compatible amb l'ús d'habitatge si ho permet expressament el planejament urbanístic, quan es justifiqui la suficiència de sòl qualificat per a l'ús d'habitatge destinat al domicili habitual i permanent de la població resident, tenint en compte el règim de tinença dels habitatges al municipi; el fet de no posar en risc la protecció de l'entorn urbà, i el principi del desenvolupament urbanístic sostenible de l'àmbit que s'ordeni.

L'apartat segon estableix que les llicències urbanístiques d'habitatges d'ús turístic tenen una limitació temporal de 5 anys, prorrogables per períodes d'igual durada, sempre que el planejament urbanístic ho permeti. També disposa que no es poden atorgar més llicències que les resultants d'aplicar un màxim de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants i, finalment, que en l'atorgament de les llicències i les pròrrogues, els municipis han de garantir el compliment dels principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.

La disposició final segona fixa l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà que hagi estat publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

A l'últim, en l'annex del Decret llei hi figura la relació dels 262 municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic, que es troben subjectes al nou règim de llicència urbanística prèvia que preveu la norma.

2. Exposats el contingut i la finalitat del Decret llei, per tal de situar-lo en el context normatiu en què s'aprova, hem de fer esment de la normativa europea, estatal i catalana amb la qual manté una connexió més directa per la matèria que regula.

La Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans (LAU) distingeix entre l'arrendament d'habitatge (que recau sobre una edificació habitable per satisfer la necessitat permanent d'habitatge de l'arrendatari, art. 2.1) de l'arrendament per ús diferent al d'habitatge (quan no té per objecte l'anterior sinó altres usos com, per exemple, el de temporada, art. 3.2). Amb les modificacions dutes a terme per la Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer d'habitatges i, posteriorment, amb el Reial decret llei 7/2019, d'1 de març, de mesures urgents en matèria d'habitatge i lloguer, ha quedat exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma legal «la cessió temporal d'ús de la totalitat d'un habitatge moblat i equipat en condicions d'ús immediat, comercialitzada o promocionada en canals d'oferta turística o per qualsevol altre mode de comercialització o promoció, i realitzada amb finalitat lucrativa, quan estigui sotmesa a un règim específic derivat de la seva normativa sectorial turística» (art. 5.e).

Pràcticament totes les comunitats autònomes, en virtut de les competències en matèria de turisme, han aprovat diverses regulacions sobre els habitatges d'ús turístic, que, en línies generals i a grans trets, no difereixen excessivament però sí que presenten especificitats sobretot pel que fa a la durada de l'estada o al procediment i la documentació necessària per iniciar l'activitat.

En efecte, el nou fenomen de l'allotjament col·laboratiu, expressió de l'economia col·laborativa, ha tingut un impacte molt important en el sector turístic no només pel que fa als seus trets especials i característics sinó també per la repercussió d'aquesta activitat econòmica en el conjunt del territori, atès que ha modificat l'espai restringit i urbanísticament delimitat de les «zones turístiques» i ha penetrat en l'espai urbà residencial, transformant d'aquesta manera l'entorn urbà.

A Catalunya, aquesta tipologia d'habitatges està regulada en el Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, que té per objecte definir els requisits turístics i de classificació de les empreses i les activitats turístiques, de conformitat amb les previsions de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme.

De fet, l'article 50 bis d'aquesta norma legal defineix els habitatges d'ús turístic com aquells que són «cedits pel seu propietari, directament o indirectament, a tercers, a canvi de contraprestació econòmica, per a una estada de temporada, en condicions d'immediata disponibilitat i amb les característiques establertes per reglament». El precepte, a més, disposa que els habitatges s'han de cedir sencers, de manera que no es permet la cessió per estances (apt. 1), com també que, per iniciar l'activitat, requereixen del títol habilitant exigít per la normativa vigent, que és necessari, a més, per oferir i comercialitzar el servei turístic d'allotjament en l'habitatge o per fer-ne publicitat. La prestació dels serveis d'allotjament s'inicia quan es fa la publicitat o la comercialització de l'allotjament, directament o per mitjà d'un intermediari (apt. 2). La cessió de l'habitatge d'ús turístic s'efectua per períodes de temps continu iguals o inferiors a 31 dies (art. 221-1 Decret 75/2020).

L'exercici de l'activitat se sotmet a comunicació prèvia davant de l'ajuntament del municipi on està ubicat l'habitatge, el qual ho comunica al Registre de Turisme de Catalunya, que, després del tràmit d'inscripció, atorga un número a l'habitatge turístic que l'identifica plenament, a efectes legals. Els habitatges turístics han de disposar de la cèdula d'habilitat i complir en tot moment les condicions tècniques i de qualitat exigibles als habitatges en general.

Aquesta activitat de cessió temporal d'un habitatge, en la mesura que comporta una prestació de serveis d'allotjament turístic, es troba subjecta a les prescripcions i els criteris de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior (Directiva 2006/123/CE), com també de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici i la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat (LGUM), que va ser objecte del Dictamen d'aquest Consell 5/2014, de 14 de febrer.

Així doncs, qualsevol iniciativa normativa que limiti la llibertat d'iniciativa econòmica i el lliure establiment per a la prestació dels serveis haurà d'acomodar-se a les prescripcions normatives anteriors.

En concret, pel que ara interessa, atès l'objecte del Decret llei que acabem d'exposar, la supeditació de l'accés i l'exercici de l'activitat de cessió d'habitatge d'ús a una autorització prèvia (com és la llicència urbanística), de conformitat amb l'article 9 de la Directiva 2006/123/CE i els articles 9 de la Llei 17/2009 i 5 de la Llei 20/2013, és excepcional i ha de reunir una sèrie de condicions entre les quals cal destacar que estigui justificada per una «raó imperiosa d'interès general» i sigui proporcionada, de manera que l'objectiu no es pugui aconseguir per cap altre mitjà menys restrictiu o distorsionador per a l'activitat econòmica.

Al respecte, cal portar a collació la STJUE de 22 de setembre de 2020, assumptes acumulats C-724/18 i C-727/18 (peticions de decisió prejudicial plantejades pel Tribunal de Cassació de França), on el Tribunal declara aplicable els articles 1 i 2 de la Directiva 2006/123/CE a les activitats de destinació d'habitatge a ús turístic (encara que en la Sentència no s'empra aquesta denominació concreta, sí que és assimilable al seu concepte). També considera que l'autorització prèvia de l'exercici de l'activitat esmentada s'entén compresa en el règim d'autorització previst en l'article 4.6 de la Directiva. Finalment, sosté que la lluita contra l'escassetat d'habitatges es pot considerar una raó imperiosa d'interès general i l'exigència d'autorització és proporcionada a l'objectiu perseguit, ja que aquest no es pot assolir amb una mesura menys restrictiva, en particular perquè un control a posteriori es produiria massa tard per ser realment eficaç.

En relació amb això, cal fer notar que l'exposició de motius del Decret llei fa referència expressa a la necessitat de justificar la concurrència dels requisits de l'article 9 de la Directiva 2006/123/CE. Concretament, manifesta que l'establiment del règim d'intervenció de subjecció a llicència prèvia que s'hi preveu compleix les condicions de no discriminació, necessitat i proporcionalitat exigides en els termes literals següents:

«no comporta cap discriminació per raó de la nacionalitat, atès que s'aplica de manera igualitària a tots els habitatges situats en els municipis que reuneixin les condicions que estableix aquest Decret llei; en segon lloc, es tracta d'una mesura necessària, en tant que els seus requisits es justifiquen per la raó imperiosa d'interès general de garantir que en aquests municipis hi hagi una oferta suficient d'habitatge destinat a l'allotjament permanent i habitual de la ciutadania, el qual s'ha constatat que ha disminuït ostensiblement a causa de la proliferació de l'habitatge d'ús turístic; i, en darrer lloc, és una mesura proporcionada, perquè els requisits del règim de llicència urbanística que s'estableixen són adequats per garantir la realització de l'objectiu que es persegueix i no van més enllà del que és necessari per assolir-lo, ni es poden substituir per altres mesures menys restrictives que permetin obtenir el mateix resultat, atès que un control a posteriori no seria eficaç.»

3. El nostre parer consultiu ha de donar resposta adequada a tres sol·licituds de dictamen que són substancialment coincidents i que es projecten sobre el Decret llei, tot i que amb algunes particularitats que exposarem seguidament.

La primera petició, formulada per més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, qüestiona la concurrència del pressupòsit habilitant en el Decret llei, especialment, en relació amb la disposició transitòria segona. En aquest sentit, els sol·licitants consideren que no hi ha la necessària connexió entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat i la norma o mesura que s'adopta a través d'aquest precepte, ja que la necessitat de modificar de forma instantània la situació jurídica existent no es dona perquè l'efectivitat es demora 5 o fins a 10 anys i necessita d'un posterior desenvolupament normatiu a través d'instruments de planejament. Igualment, assenyalen que la regulació establerta en el Decret llei «no justificaria un règim d'extinció dels títols habilitants d'habitatge d'ús turístic existents actualment, tal com preveu la disposició transitòria segona, els quals no suposen cap increment.»

Seguidament, també addueixen objeccions respecte dels límits materials de la norma, atès que consideren que la regulació del DL 3/2023, especialment en els articles 1 a 3, la disposició final segona i la disposició transitòria segona, afecta el dret a la propietat privada de l'article 33 CE. Així, indiquen que aquests preceptes obliguen a l'obtenció d'una llicència urbanística per continuar exercint una activitat que ja es realitzava i, a més, estableix un règim transitori al qual, tot i que li atorga caràcter indemnitzador, el que realment fa és excloure qualsevol indemnització real per expropiació forçosa del dret, la qual cosa contravé l'article 33.3 CE.

Aquesta mateixa petició addueix també una vulneració del marc de distribució competencial en considerar que l'exigència de la llicència urbanística prevista en el Decret llei suposa un règim d'autorització prèvia en una activitat econòmica, com és la turística, per la qual cosa entra en conflicte amb la competència exclusiva de l'Estat sobre planificació general de l'activitat econòmica (art. 149.1.13 CE), tot i mencionar que la Generalitat té competències exclusives en matèria d'habitatge, urbanisme i turisme. Finalment, la petició considera que la disposició transitòria segona, quan preveu, en l'apartat 3, que el règim transitori previst té caràcter d'indemnització, vulnera la competència exclusiva de l'Estat *ex* article 149.1.18 CE en matèria de legislació sobre expropiació forçosa i en tot allò relatiu al sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques en tant que estableix un supòsit d'indemnit-

zació no previst a l'article 48.c del RDL 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana (en endavant, TRLSRU).

La segona petició, presentada pel Grup Parlamentari de Vox en Catalunya, el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Mixt, se centra en la disposició transitòria segona del DL 3/2023. Així, considera, en primer lloc, que aquesta disposició vulnera la competència exclusiva de l'Estat *ex* article 149.1.18 CE, ja que aquest ha regulat els supòsits indemnitzadors en matèria urbanística sobre la base d'aquesta competència. Els peticionaris indiquen que la disposició transitòria segona del Decret Llei deroga o exceptua l'aplicació de l'article 48.c TRLSRU, atès que exclou la indemnització i l'entén compensada perquè fixa un termini de 5 anys per cessar l'activitat, ampliable si escau fins a 5 anys més i, per tant, en la mesura que preveu l'extinció dels títols habilitants de l'activitat d'habitatge d'ús turístic sense cap indemnització, es vulnera la competència estatal en matèria d'expropiació forçosa i en tot allò relatiu al sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques. En segon lloc, fan al·lusió a la vulneració dels límits materials del decret llei i argumenten que la disposició transitòria segona de la norma afecta directament el dret de la propietat reconegut en l'article 33 CE, per tal com introdueix una regulació que es projecta amb caràcter general sobre la propietat d'uns drets (en concret, els títols habilitants d'activitat d'habitatge d'ús turístic) que són extingits sense cap indemnització.

Finalment, consideren que no es dona el supòsit habilitant exigut a un decret Llei d'acord amb els articles 86.1 CE i 64.1 EAC, donat que no existeix la necessària connexió entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat i la norma o mesura que s'adopta a través de la disposició transitòria segona. En aquest sentit, exposen que la necessitat de modificar de forma instantània la situació jurídica existent no té lloc perquè l'efectivitat de la mesura es demora anys (5 o 10) i es condiona a una altra norma (el planejament urbanístic), que no depèn de la Generalitat, sinó especialment dels ajuntaments.

La darrera de les peticions, efectuada per més d'una desena de diputats del Parlament, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, adreça els seus retrets de manera especial respecte dels articles 1, 2 i 3, la disposició transitòria primera, la disposició transitòria segona i la disposició final primera. En primer lloc, considera que es vulnera el principi d'autonomia local establert a l'Estatut (art. 86.1 i .3) i la Constitució (art. 140), atès que regula àmbits destinats a la competència pròpia dels municipis d'acord amb els articles 84.1 i .2, lletres *a*, *b*, *i*, i *j* EAC. S'argumenta que la nova regulació prefigura una ordenació urbanística que no respon a la decisió dels municipis mateixos i envaeix les seves competències urbanístiques, ja que no podran de forma individual i tenint en compte les seves singularitats decidir la configuració pròpia del municipi pel que fa a l'ús turístic dels habitatges. Finalment, esmenta que, a més, es manlleva les competències municipals de regulació de l'activitat econòmica, en aquest cas, la turística.

Dins de les consideracions vinculades amb l'autonomia local, es qüestiona també el caràcter uniforme del règim jurídic introduït, sense tenir en compte les realitats econòmiques individuals de cadascun dels municipis, del que es sosté que resulta una afectació al model municipal individual, la qual cosa es vincula especialment a la previsió d'una densitat de 5 o més habitatges per cada 100 habitants.

En segon lloc, aquests peticionaris addueixen la vulneració del pressupòsit habilitant i dels límits materials del Decret Llei, en tota la seva integritat, i, concretament, quant als articles 1, 2 i 3, les disposicions transitòries primera i segona, com també la disposició final primera. Així, alleguen que la norma objecte de dictamen no acredita, justifica o demostra la necessitat extraordinària i urgent relativa al fet que la situació de manca d'habitatge destinat a residència permanent pugui ser solucionada amb l'afectació del règim dels habitatges d'ús turístic i, en aquest sentit, es remeten a l'exposició de motius del DL 3/2023 per concloure que no s'aporta cap dada objectiva i s'evidencia una manca de fonamentació. Quant als límits materials,

els peticionaris indiquen que la contravenció prové de la incidència sobre els drets d'accés a l'habitatge (art. 26 EAC) i de la propietat (art. 33 CE), ja que consideren que la nova regulació afecta el contingut essencial d'aquest últim en la mesura que estableix una prohibició de destinar determinats habitatges a ús turístic i, per tant, constreny el contingut del dret als seus titulars atès que ve a establir com a únic ús el de residència permanent, com a obligació i amb caràcter general per a ells.

Per finalitzar, indiquen que el DL 3/2023 vulnera el principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 CE, donat que la disposició transitòria segona estableix una regla de transitorietat respecte dels habitatges d'ús turístic existents que configura, no només un mecanisme confús, sinó una situació d'incertesa absoluta i insuperable per als ciutadans afectats que els col·loca en una inseguretat jurídica que no es pot solucionar. Així, alleguen que, en aquells municipis en els quals ja se supera la densitat de 10 habitatges per cada 100 habitants, les activitats actuals degudament habilitades hauran de cessar, però la regulació no estableix cap criteri per determinar de forma efectiva quines activitats concretes han de cessar i quines no.

4. Una vegada delimitat l'objecte del Dictamen, indicarem l'estructura que adoptarà el nostre pronunciament. En el fonament jurídic següent, examinarem l'adequació de la norma objecte de dictamen als requisits que, sobre el pressupòsit formal habilitant i els límits materials del decret llei, contenen els articles 64.1 EAC i 86.1 CE. Posteriorment, en el fonament jurídic tercer analitzarem l'ajustament de la norma al sistema de distribució de competències, en relació amb el qual tractarem la competència de la Generalitat en matèria d'urbanisme i habitatge i la possible vulneració de l'article 149.1.13 i .18 CE adduïda pels sol·licitants. En el fonament jurídic quart ens referirem a si el Decret llei respecta el principi de l'autonomia local previst a l'Estatut i a la Constitució i, finalment, en el fonament jurídic cinquè tractarem si les prescripcions de la norma contravenen el principi de seguretat jurídica *ex* article 9.3 CE.

Segon. L'examen de l'adequació del Decret llei 3/2023 als requisits establerts en els articles 64.1 EAC i 86.1 CE

Com s'ha dit, els tres escrits de petició qüestionen l'adequació del DL 3/2023 a l'article 64.1 EAC i 86.1 CE, tant pel que fa a la concurrència del pressupòsit habilitant com a la subjecció als límits materials que s'hi preveuen.

La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, «en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyala l'article 64.1 EAC» (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3).

Concretament, l'article 64.1 de l'EAC disposa:

«En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.»

Atès que es tracta d'una qüestió sotmesa de forma recurrent al nostre parer consultiu, existeix una àmplia doctrina del Consell envers l'aplicació de l'article 64.1 EAC (DCGE 7/2010, de 22 d'abril, FJ 3; 1/2012, de 10 de gener, FJ 2; 2/2012, de 16 de gener, FJ 2; 16/2013, de 15 de novembre, FJ 2; 17/2013, de 15 de novembre, FJ 2; 15/2014, de 3 de juliol, FJ 2; 16/2014, d'11 de juliol, FJ 2 i 3; 5/2015, de 20 d'abril, FJ 2; 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2; 3/2020, de 8 d'abril, FJ 2, i 2/2021, de 29 de juliol, FJ 2), a la qual ens remetrem i esmentarem en el que sigui pertinent en aquest fonament jurídic.

Igualment, el Tribunal Constitucional ha tractat en múltiples ocasions aquesta matèria, també pel que fa als decrets llei emesos en l'àmbit autonòmic (per totes, recentment, STC 15/2023, de 7 març (FJ 3 a 6), que sintetitza la doctrina de la STC 14/2020, de 28 de gener (FJ 2). En l'aplicació d'aquesta doctrina el Consell ha subratllat que s'han de tenir en compte «els matisos que derivin de la nostra singularitat institucional» (DCGE 16/2013, FJ 2, i 7/2010, FJ 3). Aquesta singularitat es manifesta en la naturalesa unicameral del Parlament i en el fet que, en l'exercici de la funció consultiva sobre els decrets llei del Govern de Catalunya, el Consell, a diferència del Tribunal Constitucional quan controla aquest tipus de normes, no pot conèixer el debat parlamentari relatiu a la seva convalidació.

1. Cal iniciar, doncs, l'anàlisi amb l'examen de la concurrència del pressupòsit habilitant, és a dir, l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat.

Pel que fa a aquest pressupòsit formal, l'article 64.1 EAC i l'article 86.1 CE són substancialment coincidents. De conformitat amb la jurisprudència constitucional i la nostra doctrina consultiva, cal analitzar la seva existència des de dues dimensions: la presentació explícita i raonada dels motius que han estat tinguts en compte pel Govern i la necessària connexió entre la situació de necessitat definida i les mesures concretes adoptades.

A) Tal com posàvem de manifest en el DCGE 2/2021 (FJ 2), la doctrina del Tribunal Constitucional ha sofert una certa evolució des de la consideració, en una primera etapa, que el control extern sobre el caràcter excepcional d'un decret llei s'havia de limitar per l'ús abusiu o arbitrari que fes el Govern d'aquesta figura. A partir de l'any 2007, el mateix Tribunal ha adoptat un test de valoració més estricte, exigint la motivació explícita i raonada i mostrant-se més deferent amb el poder executiu en els casos d'intervenció de la normativa excepcional en situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata (DCGE 15/2014, FJ 2.3).

A l'anterior hem d'afegir que la jurisprudència constitucional (per totes, STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 3) ha establert que la valoració de l'extraordinària i urgent necessitat d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la mateixa inactivitat del Govern, sempre que es doni l'excepcionalitat de la situació (amb esment de la STC 1/2012, de 13 de gener, FJ 6). Al fil d'aquesta doctrina, en la mateixa Sentència i fonament jurídic el Tribunal considera que el que realment ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aitals circumstàncies efectivament es produeixin (amb esment de les STC 11/2002, de 17 de gener, FJ 6, i 68/2007, de 28 de març, FJ 8) i es recolza, a l'hora de fer l'escrutini de la concurrència del pressupòsit habilitant, en una valoració de conjunt de les circumstàncies que envolten el cas (fent esment de les STC 332/2005, de 15 de desembre, FJ 5, i 31/2011, de 17 de març, FJ 3).

Així doncs, quan el decret llei es projecta sobre matèries de naturalesa econòmica i social, com és el cas que ens ocupa, la doctrina consultiva i la jurisprudència constitucional s'han mostrat més deferents respecte del marge de decisió de l'Executiu a l'hora d'exercir la seva facultat legislativa mitjançant aquest instrument nor-

matiu. En línies generals, la jurisprudència constitucional ha estat força benvolent quant a la validació de les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya (STC 93/2015, de 14 de maig, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3). De fet, la fonamentació de les causes que porten a l'Executiu a actuar, excepcionalment, com a legislador, operen com a límit jurídic, de tal manera que, per bé que l'apreciació inicial és un judici polític del Govern, cal que aquest ho expliqui i raoni suficientment.

És en aquest sentit que, en l'àmbit normatiu català, l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que:

«Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.»

Per tant, la justificació de les motivacions adduïdes pel Govern per dictar la norma esdevé un element substancial per valorar l'existència del pressupòsit habilitant i, en aquest sentit, no pot consistir en la utilització de fórmules genèriques estereotipades o rituals, d'una marcada abstracció, sinó que cal concretar-la en l'anàlisi de la situació que es dona i en l'explicació de tots els factors que han determinat al Govern per dictar la disposició i que queden reflectits en el preàmbul de la norma, en l'expedient que acompanya la seva elaboració i en el debat parlamentari de convalidació. Tanmateix, i per raons òbvies de temporalitat, com hem avançat, el Consell, en el cas del control dels decrets llei dictats a Catalunya (art. 27 LCGE), no podrà parlar esment ni a la intervenció parlamentària que faci el membre del Govern per defensar-los davant la Cambra ni al debat parlamentari subsegüent en el marc del procediment de convalidació, ja que ambdós fets es produiran un cop el nostre Dictamen s'hagi emès. Per aquesta raó, el Consell destaca que l'exposició de motius i la documentació preparatòria del decret llei són els elements «determinants» per tal de portar a terme la seva anàlisi sobre el supòsit de fet habilitant de la norma. Ara bé, no són els únics sinó que també ha de tenir en compte la documentació complementària posterior que pugui aportar el Govern atenent la petició del mateix Consell de conformitat amb l'article 25, apartats 4 i 5, LCGE, com així es fa palès en diversos dictàmens (entre d'altres, DCGE 15/2014, FJ 2; 5/2015, FJ 2, i DCGE 2/2019, FJ 2).

En definitiva, el Consell, quan controla si en l'aprovació d'un decret llei es dona una situació d'extraordinària necessitat, ha de verificar que el Govern aportï una argumentació explícita, concreta i raonada que permeti fer «el test de revisió formal que ens correspon dur a terme i que substancialment s'adreça, també segons criteri de la jurisprudència constitucional, a descartar un ús abusiu o arbitrari de la potestat normativa excepcional conferida al Govern per l'article 64.1 EAC» (DCGE 5/2015, FJ 2.3). Es tracta d'una funció que «no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó únicament com l'existència d'un vincle raonable entre aquestes i la situació que exigeix l'acció normativa reformadora» (DCGE 2/2019, FJ 2; 6/2012, FJ 2; 15/2014, FJ 2; 16/2014, FJ 2, amb citació de la STC 1/2012, FJ 6, 7 i 11).

En aquesta línia, el Tribunal Constitucional, en la seva jurisprudència més recent, ha mantingut aquests criteris. Així, d'una banda, ha insistit en la inadmissibilitat de les «fórmules genèriques, estereotipades i rituals» com a justificació de

l'extraordinària necessitat d'un decret llei i, de l'altra, ha reiterat que el control sobre aquest element del supòsit habilitant de la norma és «extern», en el sentit que ha de «verificar» però no substituir el «judici polític o d'oportunitat» que correspon al Govern en el moment de l'aprovació o a la institució parlamentària en el tràmit de la convalidació (STC 15/2023, FJ 3; 18/2023, de 21 de març, FJ 3).

B) Quant a l'existència d'una necessària connexió entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat definida i les mesures concretes adoptades, s'ha d'avaluar tenint en compte un doble criteri: d'una banda, el contingut, i d'altra banda, l'estructura de les disposicions del Decret llei qüestionat. Des d'aquesta doble perspectiva, les mesures han de ser concretes i d'eficàcia immediata per fer front a la situació d'extraordinària i urgent necessitat. En altres paraules, les disposicions han de tenir relació directa o indirecta amb la situació que pretenen afrontar i, a més a més, han de modificar de manera immediata la situació jurídica existent.

Al respecte, però, no s'ha de confondre l'eficàcia immediata de la norma provisional amb l'execució instantània, aspecte, aquest, ja reiterat pel Tribunal Constitucional en una doctrina constant (per totes, STC 16/2021, FJ 4, o 237/2012, de 13 de desembre, FJ 6). Només la primera és un requisit de la definició constitucional del decret llei perquè la celeritat de la completa execució estarà en funció de la naturalesa i complexitat de les pròpies mesures adoptades en cada decret llei per fer front a la situació d'urgència. I, per tant, el que és definitori és que l'acció normativa perseguida sigui immediata i directa (STC 18/2023, FJ 5).

C) A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que facilités la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres).

Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa.

Així, i en concordança amb aquestes condicions, el Consell va entendre que el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (DCGE 1/2012, FJ 2, i STC 137/2011, de 14 de desembre, FJ 4).

No obstant això, com posàvem de manifest en el DCGE 2/2019, FJ 2, cal tenir en compte que el Tribunal Constitucional, en diverses sentències (per totes, STC 93/2015, FJ 6 i, més recentment, STC 126/2023, de 27 de setembre, FJ 3, ha flexibilitzat l'exigència de la justificació expressa i individualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals, sobretot si en queda acreditada la necessitat extraordinària que justifiqui una actuació normativa de caràcter immediat.

En aquest sentit, la STC 93/2015, es pronuncia en els termes següents:

«No procede, sin embargo, exigir al gobierno autonómico, para entender realizada la motivación de la situación de necesidad que le incumbe (por todas, STC 142/2014, de 11 de septiembre), una justificación expresa e indi-

vidualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals. Lo que és necessari per a que la legislació provisional del Govern se ajusti al pressupost que la habilita és que describa la situació de necessitat de manera explícita i raonada, però no que se refereixi expressament a tots i cadascun dels elements determinants de la mateixa, lo que no seria coherent amb que la citada doctrina constitucional califiqui la decisió governativa de dictar un decret-ley de “juicio político o de oportunidad” i defineixi la verificació de aquesta decisió que atañe al Tribunal com a “control externo” a realitzar mitjançant una «valoración conjunta de todos aquellos factores que determinaron al Gobierno a dictar la disposición legal excepcional”.

En resum, el Tribunal requereix que el control jurídic que li pertoca, que sempre és extern i no pot suplantar els òrgans constitucionals que tenen atribuïda l'aprovació i convalidació dels decrets llei, tingui suport en una «valoración conjunta de las circunstancias que rodean al caso» (STC 16/2021, FJ 3, citant les STC 332/2005, de 15 de desembre, FJ 5, i 31/2011, de 17 de març, FJ 3).

En aquesta línia d'entendre la urgència en un sentit més ampli, admesa pel Tribunal Constitucional, el Consell, en el DCGE 2/2019 (FJ 2), seguint l'antecedent similar del DCGE 15/2014 (FJ 2), va acceptar, a través d'una valoració conjunta dels factors del supòsit i de la rellevància de l'aplicació immediata dels efectes de les mesures establertes en el Decret llei, que es donava la situació d'urgència sense entrar a valorar de manera determinant la viabilitat del recurs als procediments legislatius accelerats previstos al Reglament del Parlament.

D) Exposat el paràmetre relatiu als requisits del pressupòsit formal habilitant dels articles 64.1 EAC i 86.1 CE, pertoca ara projectar-lo sobre el DL 3/2023.

Al respecte, com hem fet palès, el motiu principal de vulneració que alleguen els sol·licitants rau en el fet que no existeix la necessària connexió entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat que pretén afrontar, això és, actuar en contra de l'escassetat de l'habitatge destinat a residència habitual i permanent de la ciutadania i les mesures concretes previstes al Decret llei per fer-hi front. L'anterior, addueixen, es fa especialment visible en relació amb la disposició transitòria segona, ja que la necessitat de modificar de forma instantània la situació jurídica existent no es dona perquè l'efectivitat es demora 5 o fins a 10 anys i necessita d'un posterior desenvolupament normatiu a través d'instruments de planejament. A més, una de les sol·licituds considera que l'exposició de motius del Decret llei no aporta cap dada objectiva i s'hi evidencia una manca de fonamentació.

Dit això, en primer lloc efectuarem l'anàlisi de la justificació per part del Govern de l'existència de l'extraordinària i urgent necessitat.

En l'exposició de motius i, sobretot, en la memòria justificativa del decret llei aportada a l'expedient, el Govern inclou com a raons que l'han portat a normar amb caràcter extraordinari i urgent les següents:

- La insuficiència del parc d'habitatges d'ús residencial per cobrir la demanda residencial existent, més tenint en compte el creixement poblacional actual de Catalunya que està molt per sobre de la mitjana europea.

- El mercat creixent d'habitatges d'ús turístic que està proliferant al territori de Catalunya, que té fortes conseqüències negatives, com ara el deteriorament de la convivència veïnal, el trencament de l'equilibri de l'entorn urbà, la gentrificació turística i l'impacte en la carència d'habitatges d'ús residencial permanent per a la població resident. De fet, segons es desprèn de la documentació que confegeix l'expedient, en aquells entorns de màxima activitat turística s'ha observat la substitució de l'oferta d'habitatges destinats a residència habitual i permanent per l'oferta d'habitatges d'ús turístic, atesa la major rendibilitat econòmica d'aquests darrers.

– L'explosió de la modalitat de turisme urbà i l'aparició de plataformes de comercialització d'allotjaments.

– L'atractiu de Catalunya com a destinació turística. Segons dades de l'EUROSTAT, és una de les 3 regions amb més pernoctacions l'any 2019, i en temporada d'hivern una de les 4 regions amb més afluència, la qual cosa incentiva i promou la posada a disposició dels visitants i turistes nous habitatges d'ús turístic.

– A aquesta situació descrita de necessitat extraordinària, s'hi ha afegit la urgència derivada de l'aprovació, el passat 24 de maig, de la Llei 12/2023, pel dret a l'habitatge. Se sosté que aquesta Llei preveu un conjunt de mesures per fomentar la contenció i l'abaratiment dels preus del lloguer en zones de mercat tens i provocarà un èxode dels habitatges que en principi estaven oferts al mercat de lloguer cap a altres modalitats, entre les quals la cessió d'habitatge per a ús turístic.

L'explicació de la situació de l'extraordinària necessitat que fa l'exposició de motius del Decret llei i la documentació inclosa en l'expedient de la seva tramitació identifica clarament una circumstància com és l'accelerat increment en els darrers anys de la destinació a ús turístic dels habitatges en determinats àmbits territorials, amb la consegüent disminució dels habitatges dedicats a ús residencial i amb els efectes negatius, d'una banda, de dificultar el gaudi del dret constitucional dels ciutadans a l'habitatge en un context d'augment significatiu de la població de Catalunya i, de l'altra, de provocar la ruptura de l'equilibri de l'entorn urbà. Aquests elements permeten estimar, de conformitat amb les característiques del control extern propi del Consell descrites més amunt, que la justificació no és genèrica, ni estereotipada, ni ritual sinó que, com exigeix la jurisprudència doctrinal i la nostra doctrina evocades anteriorment, conté una argumentació explícita i raonable de factors i de situacions fàctiques.

Dit això, es pot observar també que, en la relació de factors explicatius de la necessitat extraordinària del Decret llei, no tots deriven d'una concurrència de fets nous ni imprevisibles, ni apareixen sempre envoltats de precisos nexes causals o de dades quantitatives. Respecte a aquestes qüestions, cal recordar que, pel que fa la imprevisibilitat, el Tribunal Constitucional no exigeix necessàriament aquest requisit, sinó fonamentalment la mateixa existència de la situació de necessitat extraordinària. Quant a l'absència d'un complet aparell de dades per il·lustrar el supòsit de fet habilitant del decret llei, la jurisprudència constitucional no ho ha considerat un requisit imprescindible i, així, en una Sentència molt recent, afirma el següent:

«[n]uestra extensa jurisprudencia sobre el art. 86.1 CE nunca ha exigido que la definición de la situación de extraordinaria y urgente necesidad haya de venir justificada con, o apoyada en, datos concretos, reales o actuales, ni en información estadística de procedencia oficial o de otro tipo. Todo ello puede contribuir, sin duda, a esclarecer las premisas en las que se basa la definición gubernamental de la situación de extraordinaria y urgente necesidad, pero no constituye un requisito imprescindible que acarree, en caso de incumplimiento, la grave sanción de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad.» (STC 18/2023, FJ 5)

Ara bé, com es desprèn de la jurisprudència constitucional i també de la nostra doctrina consultiva (DCGE 15/2014, FJ 2, i 2/2019, FJ 2), és útil i recomanable que el Govern, en el preàmbul del decret llei i en la memòria justificativa, expliciti amb dades precises i concretes l'existència de la situació d'extraordinària necessitat. Això, més enllà que la seva omissió no sigui inconstitucional o antiestatutària, constitueix un exercici de transparència en la mesura que, de forma excepcional, l'executiu està exercint la potestat legislativa.

En el cas que ens ocupa, el document d'anàlisi aportat a aquest Consell com a documentació complementària, en data 23 de novembre, ha completat de manera satisfactòria l'explicació de la situació d'extraordinària necessitat. En aquest sentit,

en el text esmentat consten el nombre d'habitatges d'ús turístic que han presentat comunicació prèvia des de l'aprovació de la Llei 12/2023. Segons s'indica en el dit document, les dades disponibles al Registre de Turisme, des del 23 de maig al 23 de setembre de 2023, mostren que s'ha produït una inscripció de 4.358 nous habitatges, el que suposa un 4,4% del parc total d'aquesta tipologia d'habitatges. A més, continua dient el document, la xifra és provisional i probablement s'haurà de corregir a l'alça, ja que els ajuntaments disposen de dos mesos per tal de trametre la informació al Registre i caldrà comptabilitzar totes aquelles comunicacions que encara no hagin estat notificades. Comparant aquesta dada, circumscrita als 4 mesos esmentats, amb la de la franja situada entre els anys 2017 a 2022, que va ser de 30.808, s'infereix una tendència alcista d'aquesta activitat els darrers mesos. En definitiva, s'acredita amb més fonament l'existència de la situació fàctica de necessitat extraordinària, ja indicada en el preàmbul i en la memòria justificativa del Decret Llei, que habilita l'aprovació d'aquesta norma, és a dir, l'increment de la destinació d'habitatges a usos turístics i la disminució del nombre d'habitatges residencials, amb els seus corresponents efectes pertorbadors de l'efectivitat del dret constitucional a l'habitatge i de l'equilibri de l'entorn urbà.

Quant a la congruència entre la mesura adoptada i la finalitat que es pretén assolir, l'exposició de motius del Decret Llei i la documentació complementària que acompanya la norma expressen que l'aparició dels habitatges d'ús turístic té efectes directes sobre la dimensió del mercat de lloguer d'habitatge permanent i habitual i comporta una disminució de l'oferta d'habitatges per a aquesta finalitat, especialment en aquells municipis previstos a l'annex. Per tant, la mesura descrita al Decret Llei per pal·liar aquest efecte, consistent a sotmetre a autorització prèvia la destinació de l'habitatge a ús turístic i alhora limitar el nombre d'habitatges destinats a aquest ús, compleix la condició de la necessària connexió exigida per la jurisprudència i la doctrina constitucional, atès que no es podrà destinar a ús turístic cap nou habitatge que no disposi de llicència urbanística en els municipis assenyalats en el Decret Llei i sempre que el planejament urbanístic ho permeti.

A més a més, els efectes de l'aplicació del Decret Llei són immediats i directes. Efectivament, a partir de l'entrada en vigor de la norma (l'endemà de la seva publicació), tots els habitatges que es vulguin destinar a ús turístic, ubicats en municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i/o en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic, hi queden sotmesos i hauran d'obtenir llicència urbanística prèvia. En aquests casos, i sense la dita llicència, no podran exercir l'activitat d'habitatge d'ús turístic. Que això és així ho corrobora el fet que, consultat el lloc web de la Generalitat (canalempresa.gencat.cat), que és l'únic habilitat per comunicar una nova activitat de destinació d'habitatge a ús turístic, s'explicita expressament que, si el municipi on s'ubica l'habitatge d'ús turístic està afectat pel DL 3/2023, la comunicació d'inici no generarà cap efecte jurídic fins que l'ajuntament no resolgui favorablement la llicència.

Aquesta exigència, a més, s'incorpora, com és lògic en una adequada tècnica legislativa, al text refós de la Llei d'urbanisme, afegint a aquest efecte una nova lletra, la p, a l'apartat 1 de l'article 187, que regula els supòsits subjectes a llicència urbanística prèvia.

Així mateix, i vinculada a l'anterior modificació, el Decret Llei afegeix una nova disposició addicional, la vint-i-setena, a l'esmentat text refós, on s'estableix que el planejament urbanístic haurà de permetre expressament la compatibilitat de l'ús turístic amb l'ús d'habitatge destinat a domicili habitual i permanent. En qualsevol cas, no es podran atorgar més llicències que les resultants d'aplicar un màxim de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants. Del literal de la disposició es desprèn un impediment o una prohibició de la destinació de nous habitatges a ús turístic en els municipis assenyalats en l'annex, mentre no es reguli la seva compatibilitat per planejament urbanístic.

Al respecte, cal recordar, igualment, que no es pot confondre l'eficàcia immediata de la norma amb l'execució instantània. En el cas examinat, la completa execució es troba en funció dels mecanismes que adopta el mateix Decret llei (la previsió corresponent en el planejament urbanístic i l'atorgament de la llicència corresponent), però això no significa que les prescripcions que s'hi preveuen no tinguin l'efecte immediat que justifica l'adopció de la mesura i que exigeix la jurisprudència constitucional.

Pel que fa a la disposició transitòria segona, a la qual els peticionaris fan referència especial, el fet de permetre diferir l'obtenció de la llicència urbanística a 5 o 10 anys semblaria desdibuixar l'eficàcia immediata del Decret llei. Tanmateix, segons es desprèn de la dicció del precepte, es pretén compassar el règim transitori dels habitatges degudament habilitats a l'entrada en vigor del Decret llei amb la durada de les llicències urbanístiques exigides per a la seva aplicació, que, de conformitat amb l'article 1.2, és de 5 anys.

En aquest cas, a més a més, el perllongament de l'activitat d'habitatge d'ús turístic, ja habilitada degudament, té a tots els efectes el caràcter d'indemnització. Des d'aquesta perspectiva és una opció del legislador governamental incloure aquesta disposició en el text del Decret llei, atès que té una estreta connexió de sentit amb la regulació establerta i, de la seva aplicació immediata amb caràcter urgent, se'n deduiran els efectes exposats.

És aquesta connexió la que justifica la inclusió en el Decret llei d'una norma que va més enllà de la finalitat de frenar el creixement de l'activitat dels pisos turístics, ja que produeix també efectes restrictius sobre les activitats que existien prèviament. Correspon al Govern, i al Parlament en el moment de la convalidació, valorar políticament si el Decret llei ha d'incloure la regulació d'aspectes connectats amb el seu objectiu fonamental o que se'n deriven, i l'examen del Consell al respecte ha de limitar-se a considerar si existeix una vinculació d'aquestes matèries que justifiqui la seva regulació simultània. En aquest cas, la modificació *pro* futur del règim jurídic, amb el sotmetiment de l'activitat a llicència, planteja naturalment algunes qüestions sobre els efectes d'aquest canvi en les activitats que ja s'estaven realitzant a l'empara de les comunicacions efectuades. Es tracta d'un aspecte que s'integra habitualment en el règim transitori de les normes que modifiquen un règim d'autorització i que, en conseqüència, resulta raonable incloure en el Decret llei.

En conseqüència, podem concloure que, de l'exposició de motius i de la documentació que acompanyen l'elaboració i la tramitació del Projecte de decret llei, se'n desprenen motius suficients per considerar que existeix una necessitat extraordinària i que el Govern l'ha raonat i justificat de forma suficient i, a més, existeix una connexió o un vincle raonables entre la mesura que s'adopta i la situació que exigeix l'adopció esmentada.

Una vegada determinat que existeix l'extraordinària necessitat i que aquesta ha estat justificada de manera suficient, hem d'examinar si hi ha urgència en l'aprovació del DL 3/2023. Al respecte, recordem que, de conformitat amb la nostra doctrina i la jurisprudència constitucional, la urgència s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada mitjançant els procediments legislatius accelerats de lectura única o d'urgència establerts al Reglament del Parlament (DCGE 1/2012, FJ 2; STC 137/2011, FJ 4). També cal reiterar que tant el Tribunal Constitucional com el Consell han flexibilitzat en ocasions aquesta vinculació entre la urgència i la impossibilitat de recórrer als procediments parlamentaris mitjançant una valoració de conjunt de tots els elements a considerar en l'apreciació de la concurrència del supòsit de fet habilitant d'un decret llei sense entrar específicament a valorar la viabilitat de l'alternativa dels procediments parlamentaris d'urgència (STC 93/2015, FJ 6; DCGE 15/2014, FJ 2, i 2/2019, FJ 2).

En el cas que ens ocupa, es pot constatar en primer lloc que ni l'exposició de motius del Decret llei, ni la memòria justificativa, ni la documentació complementària posterior fan cap menció expressa als procediments legislatius alternatius. En relació amb aquest aspecte hem de reiterar la recomanació, ja feta anteriorment d'acord amb la nostra doctrina consultiva, que l'exposició de motius d'un decret llei i tota la documentació que l'acompanya continguin tots els elements justificatius del supòsit de fet habilitant.

En segon lloc es pot observar que la urgència es vincula en els tres documents considerats als efectes de l'aprovació de la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, i específicament a «l'èxode dels habitatges que en principi estan oferts dins del mercat del lloguer d'habitatge habitual cap a altres modalitats de tinença, com la propietat, el lloguer turístic o el lloguer de temporada». S'ha d'assenyalar que en l'exposició de motius i en la memòria justificativa la virtualitat dels efectes esmentats no és presentada de manera inequívoca com una realitat fàctica ja existent sinó com una conseqüència possible de futur, la qual cosa ens porta a fer avinent novament la recomanació de l'explicitació clara i concreta de tota la configuració del supòsit de fet habilitant.

És en el document d'anàlisi, tramès pel Govern el 23 de novembre com a documentació complementària, on es troba de manera precisa la justificació de la urgència del Decret llei 2/2023 vinculada als efectes de l'aprovació de la Llei estatal 12/2023 derivats de les mesures previstes en aquesta norma en matèria de congelació o abaratiment dels preus de lloguer d'habitatge. En aquest sentit, com ja s'ha dit, es donen dades oficials del període de maig a setembre de 2023 que il·lustren efectivament que s'està produint a Catalunya un increment molt significatiu d'altres d'habitatges d'ús turístic al Registre de Turisme, concretament 4.358, que suposa un 4% del parc total d'habitatges d'ús turístic (HUT), i al mateix temps se subratlla que, per posar fi a aquest fenomen, cal una mesura d'efecte immediat com és l'aprovació d'un decret llei amb l'exigència de llicència urbanística per a habitatges d'ús turístic en determinats municipis.

Aquesta justificació de la urgència és l'únic punt del document que ha tingut en compte el Consell, en la mesura que aporta dades empíriques procedents d'un registre públic (en aquest cas el de Turisme) i de l'Institut d'Estadística de Catalunya. Aquest element, valorat conjuntament amb els altres factors de la necessitat extraordinària ja examinats anteriorment i de conformitat amb la nostra doctrina ja aplicada en supòsits similars, permet concloure que, en aquest punt, el Decret llei respecta el requisit de l'article 64.1 EAC. Així, segons la valoració política del Govern, que aquest Consell només pot revisar en el sentit de si es formula explícitament i si és raonable o plausible, sense que la puguem substituir o en fem una revisió material, esdevé necessari actuar normativament per parar de manera immediata el que es qualifica d'èxode cap als habitatges d'ús turístic en els àmbits territorials on el gaudi del dret constitucional a l'habitatge no es pot garantir o l'entorn urbà està en risc.

En vista del que s'ha exposat, considerem que el DL 3/2023 s'ajusta als requisits relatius al pressupòsit formal *ex* articles 64.1 EAC.

2. El segon dels aspectes a tractar és el del respecte als límits materials del decret llei fixats en els articles 64.1 EAC i 86.1 CE, que s'han d'observar forçosament a l'hora de dictar-lo i sobre els quals els peticionaris també presenten objeccions, en relació especialment amb el dret a la propietat privada de l'article 33 CE.

De conformitat amb l'article 64.1 EAC, les matèries que estan vedades a la regulació per aquest instrument legislatiu són «la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat». Sobre això convé tenir present que, com ha sostingut el Tribunal Constitucional, els límits formals i materials als quals estan sotmesos els decrets llei autonòmics són, com a mínim,

els mateixos que la Constitució imposa al decret llei estatal i, consegüentment, pel que ara interessa, és d'aplicació l'article 86.1 CE quant a la limitació material de no afectar els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I de la Constitució (entre d'altres, STC 16/2021, FJ 3, que es refereix a la STC 93/2015, de 14 de maig, FJ 3 a 6).

Sobre l'abast de la clàusula «no podran afectar», la mateixa jurisprudència constitucional de la qual ens hem fet ressò en la nostra doctrina consultiva (per tots, DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2) ha interpretat, des dels seus inicis (STC 111/1983, de 2 de desembre), que no pot ser entesa de manera que redueixi al no res el Decret llei, el qual ha de poder donar resposta a les perspectives canviants de la vida actual. Sempre, això sí, que no es reguli per aquest instrument «el régimen general de los derechos, deberes y libertades del Título I, ni dé pie para que por Decreto-ley se vaya en contra del contenido o elementos esenciales de alguno de tales derechos» (FJ 8).

En concret, sobre la possible afectació al dret de propietat de l'article 33 CE a través del Decret llei, la jurisprudència constitucional ha tingut en compte l'especial configuració d'aquest dret en la mesura que «por imperativo constitucional, la ley debe delimitar el contenido de ese derecho en atención a su función social (art. 33.2 de la Constitución). Dicha función social, por otra parte, opera no sólo en abstracto, por así decir, para establecer el contenido de la institución constitucionalmente garantizada, sino también en concreto, en relación con las distintas clases de bienes sobre los que el dominio recae. El legislador puede establecer, en consecuencia, regulaciones distintas de la propiedad en razón de la naturaleza propia de los bienes y en atención a características generales de éstos (por todas, STC 149/1991, de 4 de julio, FJ 8)» (STC 112/2006, de 5 d'abril, FJ 20).

Més recentment, en la STC 9/2023, de 22 de febrer, el Tribunal es pronuncia sobre l'abast del límit material *ex* article 33 CE en matèria d'habitatge, començant per reconèixer el dret a la propietat com un conjunt de facultats individuals sobre les coses, però també i al mateix temps com un conjunt de drets i obligacions establerts d'acord amb les lleis en atenció a valors i interessos de la comunitat (entre d'altres, STC 37/1987, de 26 de març, FJ 2; STC 204/2004, de 18 de novembre, FJ 5, i STC 154/2015, de 9 de juliol, FJ 4) i, en aquest sentit, indica que «“la fijación del contenido esencial de la propiedad privada no puede hacerse desde la exclusiva consideración subjetiva del derecho o de los intereses individuales que a este subyacen, sino que debe incluir igualmente la necesaria referencia a la función social, entendida no como mero límite externo a su definición o ejercicio, sino como parte integrante del derecho mismo” (STC 204/2004, FJ 5, y las allí citadas)» (FJ 4.c).

Seguint la mateixa doctrina constitucional, el Tribunal reitera que es vulnera el límit material del dret a la propietat de l'habitatge si la norma té per objecte una regulació directa i general del dret o n'afecta el seu contingut essencial, que cal entendre com la «recognoscibilidad de cada tipo de derecho dominical en el momento histórico de que se trate y como posibilidad efectiva de realización del derecho, sin que las limitaciones y deberes que se impongan al propietario deban ir más allá de lo razonable (SSTC 37/1987, de 26 de marzo, FJ 2; 170/1989, de 19 de octubre, FJ 8 b); 89/1994, de 17 de marzo, FJ 4, y 204/2004, FJ 5)» (STC 9/2023, FJ 4).

D'acord amb la doctrina esmentada que acabem d'exposar, pertoca ara examinar si el DL 3/2023 respecta els límits materials en relació, en particular, amb l'afectació al dret de propietat (art. 33 CE). Les tres peticions coincideixen a considerar que la norma afecta directament aquest dret, encara que per diversos motius, com són que el règim transitori previst, tot i que se li atorga caràcter indemnitzador, el que realment fa és excloure qualsevol indemnització real per expropiació forçosa, la qual cosa contravé l'article 33.3 CE; o bé que la disposició transitòria segona de la norma introdueix una regulació que es projecta amb caràcter general sobre la propietat d'uns drets (en concret, els títols habilitants d'activitat d'habitatge d'ús turístic) que

són extingits sense cap indemnització, i, finalment, que s'afecta el contingut essencial del dret a la propietat en la mesura que s'estableix una prohibició de destinar determinats habitatges a ús turístic i, per tant, es constreny el contingut del dret als seus titulars atès que fixa com a únic ús el de residència permanent, com a obligació i amb caràcter general per a ells. Totes les peticions es vinculen de manera expressa als límits materials específics del decret llei i, en conseqüència, el nostre examen s'ha de limitar també a aquesta qüestió, sense que ens correspongui contrastar el contingut de la regulació amb les exigències constitucionals generals que es puguin derivar del dret de propietat i la llibertat d'empresa.

Per a la nostra anàlisi cal partir, com hem apuntat, del fet que el dret a la propietat, i en especial quan es projecta sobre l'habitatge, té una especial vinculació amb la satisfacció d'interessos generals i principis rectors com ara el dret a un habitatge digne, que modulen la seva consideració i la possibilitat definitiva del legislador.

Dit això, el Decret llei, tot i que és evident que té incidència en el dret de propietat, en primer lloc, no efectua una regulació general ni directa del dret a la propietat de l'habitatge, per tal com estem davant d'una regulació puntual i sectorial en matèria d'urbanisme i habitatge que preveu una mesura d'intervenció administrativa per a l'exercici d'una activitat. Entenem, igualment, que tampoc s'està afectant el contingut essencial del dret de propietat que el fa reconeixible perquè la seva regulació està limitada a imposar una sèrie de condicionaments (sotmetiment a autorització) que afecta només una de les possibles facultats de disposició del propietari (destinar l'habitatge a ús turístic), deixant intacta la resta de facultats com ara dedicar-lo al lloguer de temporada o a lloguer per residència habitual (aquesta darrera precisament és la finalitat d'interès social a la qual va adreçada la norma, segons consta en l'exposició de motius) o, fins i tot, alienar-lo. D'altra banda, és una mesura de caràcter limitat per tal com afecta només aquells habitatges dels municipis llistats en l'annex de la norma i no necessàriament amb caràcter permanent. Finalment, quant a l'afectació, que pot ser més intensa per als propietaris d'habitatges que compten, en l'entrada en vigor del Decret llei, amb un títol habilitant per a l'exercici de l'activitat, la disposició transitòria segona de la norma en preveu un mecanisme compensatori a tall d'indemnització.

Per contrast, aquesta situació és ben diferent de l'examinada pel Tribunal Constitucional en la Sentència 16/2021, FJ 5.f, on es va declarar la vulneració del límit material del Decret llei 17/2019, de 23 de desembre, en relació amb el dret de propietat, en la mesura que els preceptes examinats estaven destinats a un únic ús possible d'una tipologia de béns mitjançant una regulació directa i amb caràcter general dels vessants individual i institucional del dret de propietat sobre l'habitatge. I, a més, perquè contenien una regulació de «medidas coactivas, no voluntarias, limitativas del derecho de propiedad. Limitaciones de la máxima intensidad, además, puesto que no suponen la delimitación externa del ejercicio del derecho en régimen de libertad por puras consideraciones abstractas de interés u orden público, sino que constriñen estrechamente al propietario mediante órdenes o deberes normativos –obligaciones concretas de hacer, como ocupar la vivienda u ofrecer un alquiler social– que se ponen bajo la inspección y vigilancia de la administración y cuyo incumplimiento habilita a esta para imponer esa conducta forzosamente mediante requerimientos y multas coercitivas, para imponer sanciones y para expropiar la vivienda».

Així doncs, de conformitat amb la jurisprudència constitucional i la nostra doctrina consultiva, hem de considerar que el DL 3/2023 s'ajusta als límits materials d'aquesta font normativa pel que fa a l'afectació del dret de propietat.

Encara que no ho addueixin els peticionaris, a la mateixa conclusió hem d'arribar quant a l'afectació a la llibertat d'empresa de l'article 38 CE. En efecte, tot i que el sotmetiment de l'activitat d'habitatge d'ús turístic a llicència urbanística té una certa incidència en la llibertat d'empresa, en la mesura que restringeix l'exerci-

ci lliure de l'activitat econòmica esmentada, la normació que du a terme el Decret llei és sectorial i puntual i, per tant, no es pot considerar una regulació directa ni s'insereix en el que es pot considerar el seu nucli essencial, com ara els principis i les garanties per al lliure establiment i la circulació del conjunt dels operadors econòmics (DCGE 2/2019, FJ 2). Més encara si tenim en compte que, en el supòsit que ens ocupa, la llibertat d'empresa està indefectiblement lligada al dret de propietat, perquè precisament el fonament de l'activitat econòmica la constitueix el bé (habitatge) i la dita activitat consisteix en un determinat aprofitament econòmic d'aquest bé (amb la seva destinació a habitatge d'ús turístic), de manera que aquesta no es pot deslligar del compliment de la funció social de la propietat. Atès que hem conclòs que no s'afectava el nucli essencial del dret de propietat, hem de considerar, doncs, que tampoc no s'infringeix el nucli essencial de la llibertat d'empresa.

Per tot el que s'ha exposat, el DL 3/2023 no vulnera el pressupòsit habilitant ni els límits materials de la figura del decret llei, de conformitat amb els articles 64.1 EAC i 86.1 CE.

Tercer. L'examen de l'adequació del Decret llei 3/2023 al marc estatutari i constitucional de distribució de competències i l'afectació als articles 149.1.13 i .18 CE

En aquest fonament jurídic situarem el Decret llei en el seu marc competencial i, posteriorment, ens referirem a la possible afectació als articles 149.1.13 i .18 CE que addueixen els sol·licitants.

1. A l'efecte d'enquadrar competencialment la norma, ens hem de referir, com és habitual, al seu objecte i la seva finalitat. Així, en la mesura que el Decret llei té com a objecte principal establir un nou supòsit d'exigència de llicència urbanística per a l'exercici d'una activitat econòmica en matèria d'habitatge d'ús turístic i com a finalitat, segons l'exposició de motius, lluitar contra l'escassetat de l'habitatge destinat a la residència habitual i permanent de la ciutadania, entenem que la regulació que s'hi conté troba empara principalment en el títol competencial relatiu a l'urbanisme (art. 149.5 EAC), en relació amb l'habitatge (art. 137 EAC).

Per tal de lluitar contra l'escassetat d'habitatge esmentada i com diu l'exposició de motius de la norma, s'estableix una ordenació urbanística que permeti conciliar la satisfacció del dret a l'habitatge, constitucionalment protegit, amb el destí d'alguns habitatges a l'ús turístic i l'exercici de l'activitat econòmica que li és inherent. Es tracta, doncs, d'intentar concordar la satisfacció d'un dret mitjançant els instruments que atorga la competència en matèria d'urbanisme, fonamentalment la planificació urbanística i la modificació del règim d'intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat d'habitatges d'ús turístic.

La Generalitat disposa de títol competencial per intervenir en ambdues matèries (urbanisme i habitatge) amb l'abast que exposarem seguidament.

A) Pel que fa a la competència en matèria d'urbanisme, es recull en el capítol II del títol IV de l'EAC («De les competències») i específicament a l'article 149.5. Inclou, en tot cas:

- a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.
- b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl, respectant les condicions bàsiques que l'Estat estableix per garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat.
- c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.
- d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou, en tot cas, la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, i també la disciplina urbanística.

Recordem que la competència de la Generalitat en aquest àmbit és exclusiva, cosa que es tradueix en el fet que li pertoca exercir de manera íntegra, tal com es desprèn de l'article 110.1 EAC, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. A més a més, remarca que l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies, correspon exclusivament a la Generalitat. En suma, l'Estat no pot intervenir en aquesta matèria, «tant pel que fa a la funció legislativa com a l'executiva, fins al punt que ni tan sols pot dictar normes de naturalesa supletòria encaminades a integrar les hipotètiques llacunes que es puguin produir en la legislació autonòmica» (DCGE 9/2013, FJ 2, amb citació del DCGE 4/2013, de 7 de maig, FJ 2), com va declarar la STC 61/1997, de 20 de març.

El Tribunal Constitucional, en la STC 170/2012, de 4 d'octubre, fent citació de l'abans esmentada STC 61/1997, ha definit el concepte material d'urbanisme i les potestats públiques que porta implícites:

«[E]l contenido del urbanismo se traduce en concretas potestades (en cuanto atribuidas a o controladas por Entes públicos), tales como las referidas al planeamiento, la gestión o ejecución de instrumentos planificadores y la intervención administrativa en las facultades dominicales sobre el uso del suelo y la edificación, a cuyo servicio se arbitran técnicas jurídicas concretas; a lo que ha de añadirse la determinación, en lo pertinente, del régimen jurídico del suelo en tanto que soporte de la actividad transformadora que implica la urbanización y edificación”, [...] no debe perderse de vista que en el reparto competencial efectuado por la CE a las Comunidades Autónomas a las que se ha atribuido la competencia exclusiva sobre el urbanismo, y por ende es a tales Entes públicos a los que compete emanar normas que afecten a la ordenación urbanística, en el sentido más arriba expuesto.» (FJ 12)

En aquest mateix sentit, el Consell, en els DCGE 6/2011, de 20 de maig, FJ 3 i 8/2011, de 27 de setembre, FJ 2, ha considerat que és a les comunitats autònomes –en el cas que ens ocupa, a la Generalitat– i no a l'Estat a qui correspon fixar normativament l'ordenació urbanística a través de les potestats del planejament, la gestió o l'execució d'instruments de planificació i altres instruments d'intervenció administrativa.

Consegüentment, des del vessant competencial, i pel seu contingut, la regulació que conté el Decret llei troba empara en la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'urbanisme *ex* article 149.5 EAC, que considerem com a títol prevalent, a la qual hem d'afegir, per la finalitat que pretén assolir la norma i per la configuració d'algun dels seus preceptes (com ara la disposició transitòria primera) la competència en matèria d'habitatge *ex* article 137 EAC, a la qual ens referim seguidament.

B) Com a qüestió prèvia cal posar en relleu la configuració del dret a l'habitatge entès com a objectiu o finalitat a assolir pels poders públics, en aquest cas, pel Govern de la Generalitat, atès que, com hem apuntat, lluitar contra l'escassetat d'habitatge és la finalitat perseguida per la norma objecte d'anàlisi. A aquest efecte, tal com afirmàvem en el recent Dictamen 1/2023, de 2 d'agost, FJ 2, al qual ens remetem, el dret a l'habitatge és un dret que ha de guiar la política social i econòmica que serveix d'orientació a l'acció dels poders públics i que es recull expressament tant en la normativa internacional com en els articles 47 CE i 26 EAC. Ambdós preceptes reconeixen el dret a un habitatge digne i adequat i han establert, de forma expressa, un mandat als poders públics amb l'objectiu de garantir-lo i fer-lo efectiu.

Aquesta és la interpretació que ha fet el Tribunal Constitucional en diverses sentències; per totes, la STC 93/2015, recollida en el DCGE 1/2023 esmentat (FJ 2): «el derecho a una vivienda digna [...] más que un derecho subjetivo es un mandato a los

poderes públicos autonómicos [...], garantiza la posición jurídica del ciudadano que necesita un lugar donde vivir».

Pel que fa a l'àmbit competencial, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'habitatge també s'estableix al capítol II del títol IV de l'EAC («De les competències») i es regulada específicament a l'article 137, que enumera les submatèries sobre les quals es projecta. L'exercici d'aquesta competència, igual que l'anterior en matèria d'urbanisme, també correspon a la Generalitat amb caràcter exclusiu; per tant, les mateixes consideracions que hem fet abans sobre l'abast de la competència són aplicables aquí.

El Consell s'ha referit a aquest títol competencial en el recent DCGE 1/2023, on, mencionant altres pronunciaments (DCGE 9/2013, de 8 d'agost, FJ 2.2.A, i 8/2011, de 27 de setembre), n'ha destacat el conjunt de potestats que, sense ànim exhaustiu, l'integren, com ara l'activitat de foment, de promoció, de programació i l'execució específicament de l'habitatge protegit; la regulació i les condicions d'habitabilitat i de primera ocupació; el control de la qualitat o la sostenibilitat de la construcció, així com la verificació del compliment de les normes de conservació i manteniment dels habitatges. Aspecte, aquest, afermat pel mateix Tribunal Constitucional, que ha declarat en nombroses sentències que la competència autonòmica sobre aquesta matèria faculta la comunitat autònoma per desenvolupar una política pròpia en aquest àmbit i que l'Estat no disposa d'una competència específica sobre habitatge.

Pel que ara interessa, el Tribunal Constitucional, en la Sentència 37/2022, de 10 de març, FJ 4, ha destacat el vessant de la competència de la Generalitat *ex* article 137 EAC en el desenvolupament de polítiques públiques en matèria d'habitatge centrades en l'activitat administrativa d'ordenació i foment del sector.

2. Una vegada descrit breument l'abast dels títols competencials de la Generalitat en matèria d'urbanisme i habitatge, que l'habiliten per adoptar una regulació com la continguda al DL 3/2023, pertoca ara esclarir el dubte projectat per un dels peticionaris sobre si els instruments utilitzats en aquesta norma podrien entrar directament en conflicte amb la competència de l'Estat en matèria de planificació econòmica prevista a l'article 149.1.13 CE, en la mesura que el Decret llei «podria xocar amb una ordenació general de l'activitat econòmica en el nostre territori creant diferència de drets entre ciutadans més enllà del que és raonable».

Com s'ha posat de manifest, la cessió temporal d'habitatge per a ús turístic estava inicialment regulada a la LAU. Amb la modificació operada per la Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del lloguer d'habitatges va quedar al marge del seu àmbit d'aplicació, de manera que han estat les comunitats autònomes les que han anat legislant i confegint el marc jurídic aplicable en relació amb l'esmentada modalitat de cessió temporal de l'ús de l'habitatge. Per la seva banda, les comunitats autònomes han regulat la matèria des de diferents títols competencials propis, indistintament, com són l'habitatge, l'urbanisme o el turisme. En el cas de Catalunya, i en virtut de la competència exclusiva de l'article 171 EAC, els habitatges d'ús turístic, com ja hem fet palès, ha estat objecte de regulació en la Llei 13/2002 i en el Decret 75/2020 que la desplega, com també en el DL 3/2023, sobre la base, en aquest darrer cas, de les competències en matèria d'urbanisme i habitatge.

Com hem vist, la competència de la Generalitat en matèria d'urbanisme i habitatge és exclusiva i l'Estat no disposa de cap títol específic en la matèria. La seva titularitat competencial, doncs, en aquest àmbit, exclou l'Estat per a la seva regulació directa, per bé que no impedeix la seva intervenció mitjançant altres títols competencials, com per exemple l'article 149.1.13 CE, o per la coincidència amb altres competències.

L'article 149.1.13 CE invocat per un dels peticionaris, relatiu a les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica quan es projecta sobre les competències, és un títol competencial de naturalesa horitzontal o transversal.

La transversalitat del títol imposa una interpretació restrictiva del seu abast. Si no fos així, es buidarien de contingut les competències de les comunitats autònomes, amb la particularitat que en resultaria lesionat de forma molt greu el sistema de repartiment i distribució competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes i la voluntat del constituent.

El Tribunal Constitucional, de manera reiterada i des de fa molt temps, ja ha alertat d'aquest risc i advertit el legislador estatal que l'ús indiscriminat o abusiu d'aquest títol competencial podria comportar el buidament de les competències autonòmiques i, en conseqüència, s'ha d'interpretar de manera restrictiva (STC 74/2014, de 8 de maig, FJ 3; 26/2012, d'1 de març, FJ 7; 125/1984, de 20 de desembre, FJ 1, i específicament en matèria d'urbanisme STC 143/2017, de 14 de desembre, FJ 2.B; 61/1997, FJ 24 i 36, i 170/2012, FJ 12).

La competència estatal basada en la invocació de l'article 149.1.13 CE, doncs, no es pot projectar sobre qualsevol acció de naturalesa econòmica, sinó que ha de tenir, segons la jurisprudència constitucional, una incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general; en cas contrari, quedaria mancada de contingut una matèria o un títol competencial més específic (STC 45/2001, de 15 de febrer, FJ 8). Tot i això, el Tribunal Constitucional, en altres ocasions, ha apel·lat a la transcendència apreciable i general sobre l'economia per validar la intervenció de l'Estat per la via de l'article 149.1.13 CE (STC 206/1997, de 27 de novembre, FJ 9).

Així mateix, la nostra doctrina consultiva, sense qüestionar el caràcter transversal de l'article 149.1.13 CE en l'ordre econòmic, que es projecta sobre els diferents sectors de l'economia, és força curosa en la seva apreciació. En aquest sentit, no tota mesura, pel simple fet de tenir incidència econòmica, habilita l'actuació sobre la base d'aquest títol competencial, sinó que és determinant que tingui una incidència significativa en l'activitat econòmica general. En el DCGE 9/2013, de 8 d'agost (FJ 2.3.A), vàrem incidir en el fet que «la intervenció de l'Estat a l'empara d'aquest títol se sotmeti a un test o regla d'incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general, de manera que només la normativa que reguli o ordeni l'activitat econòmica general pugui ser legítimament aprovada emparant-s'hi».

I a tall de conclusió, indicàvem que «s'ha de mantenir la regla que en els supòsits de concurrència entre aquest títol i un altre de més específic, normalment autonòmic, aquest últim ha de prevaldre sobre aquell, tret que l'objecte de la controvèrsia presenti l'exposada incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general (DCGE 4/2013, FJ 2.1.B, fent esment del DCGE 2/2011, FJ 2.1)».

De tot el que hem exposat, atenent la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'urbanisme i habitatge, com també el caràcter restrictiu amb què s'ha d'interpretar el títol competencial estatal, segons la jurisprudència constitucional (STC 170/2012, FJ 12) i la doctrina del Consell (DCGE 1/2023, FJ 3.3.A) hem de descartar que el Decret llei pugui entrar en conflicte amb la competència de l'Estat en matèria de planificació econòmica, prevista a l'article 149.1.13 CE, ja que no té la transcendència econòmica directa i general per afectar a aquesta competència. En tot cas, si es produeix una intervenció normativa posterior de l'Estat en aquest àmbit material sobre la base d'aquest títol competencial serà el moment d'analitzar la hipotètica contradicció entre la norma legislativa de la Generalitat i l'eventual regulació estatal.

En conclusió, considerem que el DL 3/2023 no conculca la competència de l'Estat de l'article 149.1.13 CE.

3. Seguidament, procedirem a escatir els dubtes plantejats en les altres dues sol·licituds sobre la possible contravenció de la competència estatal *ex* article 149.1.18 CE en matèria de legislació sobre expropiació forçosa i sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques. Al respecte, els escrits dels peticionaris sostenen que la disposició transitòria segona del Decret llei, en la mesura que preveu l'extinció de títols habilitants de l'activitat d'habitatge d'ús turístic sense cap indemnització

ció, crea una excepció al règim general de l'article 48 TRLSRU, vulnerant així la competència exclusiva de l'Estat *ex* article 149.1.18 CE. En suport de la seva argumentació addueixen diferents sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relatives al Pla d'usos de Ciutat Vella de 2013, sobre l'extinció sense indemnització dels títols habilitants d'habitatges d'ús turístic que en 6 anys no s'agrupessin en edificis complets, en les quals el Tribunal entén que aquest cas és un supòsit indemnitzatori dels que regula el text refós de la Llei del sòl (antic art. 35.c RDL 2/2008 i ara 48.c TRLSRU).

L'article 48 TRLSRU regula els casos en què és procedent una indemnització per les lesions sofertes en els béns i els drets, derivades de determinades actuacions dels poders públics. Entre aquests, la lletra c preveu «[l]a modificació o extinció de l'eficàcia dels títols administratius habilitadors d'obres i activitats determinades pel canvi sobrevingut de l'ordenació territorial o urbanística», que és l'apartat concret esmentat pels peticionaris i sobre el qual projecten els dubtes.

Val a dir que aquest article, ubicat al títol VI del text refós, relatiu a expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial, ha estat dictat per l'Estat en exercici de la seva competència prevista a l'article 149.1.18 CE, que fa referència, pel que ara interessa, al sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques.

El mateix Tribunal, a l'hora d'abordar la regulació de les indemnitzacions per alteració del planejament, tot i considerar que la seva incardinació com a institució expropiatòria o de responsabilitat patrimonial és una tasca de la doctrina, ha optat tendencialment per reconduir-la al sistema de responsabilitat de les administracions públiques (STC 164/2001, FJ 47, que es refereix a la doctrina de la STC 61/1997, FJ 33). Cal entendre, doncs, que el dret d'indemnització fixat en l'article 48 TRLSRU de referència pot ser considerat una concreció de la responsabilitat patrimonial de l'Administració, que exigirà l'existència d'un dany efectiu, individualitzat, avaluable econòmicament i una lesió antijurídica que l'administrat no té l'obligació de suportar.

És important afegir que l'àmbit de l'ordenació territorial i urbanística és enormement restrictiva quant al rescabament als afectats. En aquest sentit, l'article 4 TRLSRU estableix que ambdues són funcions públiques no susceptibles de transacció que organitzen i defineixen l'ús del territori i del sòl de conformitat amb l'interès general, determinant les facultats i els deures del dret de propietat del sòl segons la destinació d'aquest. Aquesta determinació no confereix dret a exigir indemnització, llevat dels casos expressament establerts a les lleis.

Exposat el marc en el qual cal ubicar l'article 48 TRLSRU, convé ara que ens detinguem en el contingut de la disposició transitòria segona del Decret Llei qüestionada. Com ja hem descrit en el fonament jurídic primer, aquesta disposició dissenya un règim transitori en el qual el titular d'un habitatge d'ús turístic ubicat a qualsevol dels municipis assenyalats en el seu annex, degudament habilitat per exercir l'activitat amb caràcter previ a l'entrada en vigor del Decret Llei, tot i estar obligat a sol·licitar la llicència urbanística, pot seguir exercint la seva activitat, sense disposar de la llicència esmentada, durant un màxim de 5 anys i, excepcionalment, fins a 5 anys més, fent un total de 10 anys com a topall. Conseqüentment, durant aquests 5 o 10 anys màxim podrà continuar exercint, si escau, l'activitat econòmica d'habitatge d'ús turístic. I aquest decalatge temporal, segons la dicció literal del precepte, «té, per a tots els afectats, el caràcter d'indemnització per tots els conceptes relacionats amb les modificacions introduïdes per aquest Decret Llei en relació amb el nou règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic».

En altres paraules, el precepte preveu un mecanisme de caràcter compensatori que es concreta en la possibilitat de mantenir l'activitat d'habitatge d'ús turístic durant 5 anys, sens perjudici de la pròrroga addicional de fins a un màxim de 5 anys més i, per tant, en la possibilitat de continuar percebent els ingressos econòmics que se'n deriven.

Del que acabem d'exposar es desprèn que la regulació que du a terme la disposició transitòria segona no es pot incardinar en el supòsit de l'article 48.c TRLSRU, ni, en general, de l'article 48 d'aquesta norma. En efecte, els supòsits als quals es refereix aquest article (com també les STSJC que addueixen els sol·licitants) són els relatius a danys que deriven directament d'un canvi sobrevingut de l'ordenació territorial o urbanística. El supòsit objecte de dictamen, per contra, és una mesura continguda en una norma de rang legal que estableix un règim transitori per paliar uns possibles efectes perjudicials sobre els titulars d'activitats d'habitatge d'ús turístic, que, en tot cas, s'haurà de referir a la responsabilitat derivada dels actes del legislador (en aquest cas governamental autonòmic) prevista a l'article 32.3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, que estableix el següent:

«Així mateix, els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques de tota lesió que pateixin en els seus béns i drets com a conseqüència de l'aplicació d'actes legislatius de naturalesa no expropiatòria de drets que no tinguin el deure jurídic de suportar, quan així s'estableixi en els mateixos actes legislatius i en els termes que s'hi especifiquin».

Aquesta canalització de la responsabilitat per actes del legislador, que troba empara en el dit article 32.3 de la Llei 40/2015, és una disposició de caràcter bàsic que, igual que l'article 48 TRLSRU abans esmentat, també ha estat dictada per l'Estat en virtut de la competència establerta a l'article 149.1.18 CE.

Del tenor literal d'aquesta disposició es desprèn que el legislador pot establir els termes de la indemnització a què tindran dret els particulars de tota lesió que pateixin en llurs béns i drets que no tinguin obligació de suportar, i que derivin de l'aplicació d'actes legislatius de naturalesa no expropiatòria.

Nogensmenys, i a banda d'aquesta disposició legal de caràcter bàsic, el Tribunal Constitucional, en diverses sentències (STC 79/2019, FJ 6; 164/2001, FJ 47, i 61/1997, FJ 33), ja havia resolt que, més enllà de la regulació estatal (en matèria d'indemnitzacions), les comunitats autònomes també podien establir altres supòsits en concepte de responsabilitat administrativa.

«Al Estado le corresponde establecer el régimen de responsabilidad de las administraciones públicas, si bien “el art. 149.1.18 CE no puede excluir que, además de esa normativa común que representa el sistema de responsabilidad para todo el territorio, las comunidades autónomas puedan establecer otros supuestos indemnizatorios en concepto de responsabilidad administrativa, siempre que, naturalmente, respeten aquellas normas estatales con las que en todo caso habrán de coherenarse y sirvan al desarrollo de una política sectorial determinada”.»

Tal com hem fet palès en el fonament jurídic segon, la regulació continguda al Decret llei imposa una sèrie de condicionants (sotmetiment a llicència urbanística) i no es pot obviar que estableix una limitació a les possibles facultats de disposició del propietari, com és la de destinar l'habitatge a ús turístic en els municipis assenyalats a l'annex i vinculat, en tot cas, al que resulti del planejament urbanístic, però en cap cas estem davant d'una expropiació forçosa en el sentit de l'article 33 CE, atès que no es produeix una privació singular de l'habitatge ni, per descomptat, es pretén desposseir el contingut del dret. Reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional (STC 108/1996, de 13 de juny; 170/1989, de 19 d'octubre; 99/1987, d'11 de juny; 37/1987, de 26 de març, i 227/1988, de 29 de novembre), en ocasió d'analitzar el concepte d'expropiació implícit en l'article 33.3 CE, circumscriu aquesta a la privació singular de la propietat privada o de drets o interessos patrimonials legítims acordada imperativament pels poders públics, per causa justificada d'utilitat pública o interès social. Conseqüentment, per tal que operi la garantia de l'article 33.3 CE, és necessari que «concurra el dato de la privación singular característica de toda ex-

propiación, es decir, la sustracción o ablación de un derecho o interés legítimo impuesto a uno o varios sujetos» (STC 227/1988, FJ 11).

Una altra cosa són, a criteri del Tribunal Constitucional, les mesures de caràcter legal impulsades pel legislador que impliquin una reforma restrictiva de drets individuals o la limitació d'alguna de les seves facultats, que no estan prohibides per la Constitució «ni dan lugar por si solas a una compensación indemnizatoria» (STC 227/1988, de 29 de novembre, FJ 11, i 112/2006, de 5 d'abril, FJ 20).

El Govern de la Generalitat, fent ús de les seves competències exclusives en matèria d'urbanisme i d'habitatge, exercint una competència legislativa mitjançant decret llei, ha previst en el mateix acte legislatiu a la disposició transitòria segona un règim indemnitzatori singular i específic, sobre la base d'establir una compensació per aquells titulars d'habitatges que, a la seva entrada en vigor, disposessin de la pertinent habilitació prèvia, permetent-los seguir exercint l'activitat durant 5 anys més o, en cas de pròrroga, fins a 10.

La tècnica legislativa emprada per la Generalitat en aquest cas no és nova. Ha estat utilitzada també pel legislador estatal en altres regulacions sectorials. A tall d'exemple, a la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, que preveia la compensació de la pèrdua de terrenys privats amb l'atorgament de concessions administratives per a un període de 30 anys prorrogables 30 anys més. Aquest mitjà, diferent de l'estricta compensació monetària, va ser tractat en la STC 149/1991, de 4 de juliol, FJ 8, on el Tribunal, després de considerar que la transformació dels béns demaniais del titulars en concessió implicava una singular forma d'expropiació, va concloure que, en aquest cas, s'havia d'entendre que existia indemnització fixada per la mateixa Llei, validant, en conseqüència el mecanisme que s'hi preveia.

Més recentment, el Reial decret llei 13/2018, de 28 de setembre, va fixar la compensació de la pèrdua de títols de vehicles de transport amb conductor (VTC) amb un règim transitori de 4 anys, prorrogables per un màxim de dos anys més prèvia sol·licitud de l'afectat, que tenia caràcter indemnitzatori, segons predicava la norma.

Per bé que, en el supòsit concret del Decret llei no ens trobem davant d'una norma de naturalesa expropiatòria, sí que té lloc la limitació d'una de les facultats de disposició del dret de propietat en el sentit exposat al llarg d'aquest Dictamen i, per tant, el legislador governamental en presumeix un efecte perjudicial per al destinatari, en particular per a aquell que disposava ja d'un títol habilitant per a l'exercici de l'activitat. En conseqüència, la norma ha previst en la disposició transitòria segona un règim transitori que ha qualificat expressament d'indemnitzatori, com hem dit. Recordem que la possibilitat del legislador (estatal o autonòmic) d'establir un règim de caràcter no pecuniari està legalment previst, amb caràcter bàsic, a l'article 32.3 de la Llei 40/2015, dictada per l'Estat sobre la base de l'article 149.1.18 CE, modalitat que, com hem indicat, es pot entendre que ja havia estat validada pel Tribunal Constitucional en la STC 149/1991, sobre la Llei de costes, tot i referir-se, en aquell cas, a un supòsit expropiatori.

Així doncs, i per les raons exposades, considerem que la regulació prevista per la disposició transitòria de referència, a més de no entrar en contradicció amb l'article 48.c TRLSRU, que ja hem dit que no és aplicable, respecta les previsions de l'article 149.1.18 CE i el desenvolupament bàsic que n'efectua l'article 32.3 de la Llei 40/2015, per tal com estableix un mecanisme indemnitzatori a través d'una modalitat singular que no comporta una compensació monetària directa i que és fruit de l'opció del legislador governamental de conformitat amb les seves competències sobre urbanisme i habitatge.

Finalment, una qüestió diferent és si el manteniment temporal de l'activitat previst a la disposició transitòria segona, a més de ser un mecanisme compensatori que hem considerat respectuós amb el marc competencial de l'article 149.1.18 CE, pot suposar una indemnització suficient, qüestió aquesta que no pot ser examinada per

aquest Consell ja que excedeix l'objecte de la nostra anàlisi de vulneració competencial allegada pels peticionaris.

En conseqüència, per tot el que s'ha exposat, la disposició transitòria segona del Decret llei no vulnera l'article 149.1.18 CE.

Quart. L'examen de l'adequació del Decret llei 3/2023 al principi d'autonomia local

En aquest fonament jurídic ens referirem al principi d'autonomia local que l'escrit d'un dels peticionaris entén infringit per la integritat del Decret llei atès que aquesta norma «regula sobre àmbits destinats a la competència pròpia dels municipis d'acord amb l'establert pels articles 84.1 i 84.2 a), b), i) i j) en relació al 86.1 i 86.3 de l'Estatut de Catalunya així com l'article 140 de la Constitució Espanyola».

En concret, la sol·licitud considera que la nova normativa prefigura una ordenació urbanística que no respon a la decisió dels municipis mateixos, els quals no tenen marge sobre la decisió del model de ciutat «que vol ser o que necessita dibuixar per les seves singulars condicions econòmiques, socials, culturals, històriques o territorials». A més a més, estima que s'afecta directament el model municipal individual, en fixar les condicions aplicables als municipis amb efectes legals de forma general sense tenir en compte les realitats econòmiques individuals de cadascun i ni tan sols haver sotmès tal consideració a una participació prèvia d'aquests.

Així, segons el parer de la petició, una densitat de 5 o més habitatges d'ús turístic per 100 habitants, que porta com a conseqüència ser inclosos a l'annex del Decret llei, no té el mateix efecte real en tots els municipis. En alguns casos, segueix dient, pot ser una ràtio alta, però en altres pot ser insuficient, atenent el model propi de municipi en qüestió. Cal entendre, doncs, que qüestiona el caràcter uniforme de la regulació definida per a tots els municipis, sense tenir en compte les seves diverses realitats socioeconòmiques.

1. El principi d'autonomia local, que s'allega vulnerat, està establert en els articles 137 CE i 84.1 EAC (pel que fa als municipis en els art. 140 CE i 86 EAC). L'article 86.1 EAC estableix que el municipi és l'ens local bàsic de l'organització territorial i el mitjà essencial de participació de la comunitat local en els assumptes públics. L'apartat 3 del mateix article disposa que l'Estatut garanteix al municipi l'autonomia per a l'exercici de les competències que té encomanades i la defensa dels interessos propis de la collectivitat que representa.

En relació amb l'abast d'aquest principi, hem de fer referència a la doctrina que ha elaborat el Tribunal Constitucional en multiplicitat de sentències en què s'ha pronunciat sobre la garantia constitucional de l'autonomia local (entre d'altres, STC 41/2016, de 3 de març, FJ 9 i 11.b; 111/2016, de 9 de juny, FJ 11 i 12; 45/2017, de 27 d'abril, FJ 3.b; 54/2017, d'11 de maig, FJ 4.b; 101/2017, de 20 de juliol, FJ 5.a; 105/2019, de 19 de setembre, FJ 4, i 82/2020, de 15 de juliol, FJ 5), la qual ha estat acollida pel Consell en els seus pronunciaments (per tots, DCGE 8/2014, de 27 de febrer, i recentment 1/2023, de 2 d'agost).

Com veurem, la jurisprudència constitucional ha partit de la configuració d'un contingut mínim concretat en el dret de la comunitat local a participar mitjançant òrgans propis en el govern i l'administració dels afers que els concerneixen i la intensitat de la qual es determinarà en funció de la relació que existeixi entre els interessos locals i els supralocals en aquests afers o matèries (STC 161/2019, de 12 de desembre, FJ 5.10.a).

L'autonomia local és un concepte que permet diverses configuracions legals, sempre, però, que respectin aquesta garantia constitucional. El paràmetre d'anàlisi, en aquest cas, pivotarà sobre si el legislador ha respectat o no aquesta garantia constitucional i només esdevindrà inconstitucional o antiestatutària si aquesta no es respecta. A *sensu contrario*, cal entendre que no tota afectació a les competències locals és contrària a l'autonomia local.

La Constitució no precisa quines competències corresponen als municipis, de manera que recau en el legislador estatal i autonòmic (estatutari o ordinari) la tasca de determinar-les. En el cas del legislador autonòmic, haurà de tenir en compte la legislació bàsica de l'Estat, dictada a l'empara de l'article 149.1.18 CE.

En efecte, el legislador autonòmic, quan pretengui legislar sobre una matèria que afecti l'autonomia local, haurà de respectar, d'una banda, la regulació sobre règim local dimanant del seu Estatut d'autonomia, la legislació bàsica dictada per l'Estat i, en últim terme, la garantia constitucional de l'autonomia local.

L'Estatut, com ja vam dir en el nostre DCGE 8/2014, i hem reiterat en el recent 1/2023, ha efectuat una extensa regulació del règim local a Catalunya, tant des de la perspectiva de l'organització territorial i institucional com competencial (art. 83 a 93, 151 i 160) i financera (art. 217 a 221), i incorpora clàusules de garantia de l'autonomia local, bé en forma de principis, bé mitjançant l'atribució de competències, com és el cas de la competència en l'ordenació i gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, prevista a l'article 84.2. I això amb el benentès que la determinació concreta de les competències correspondrà al legislador, tal com indica l'apartat 2 de l'article 84 abans d'enumerar les matèries pròpies dels governs locals.

Des del punt de vista competencial, l'article 160.1.b EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local (garantia constitucional), inclou la determinació, d'acord amb les lleis, de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals, en els àmbits especificats per l'article 84.2 EAC que, com hem vist, abasta l'ordenació i gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística.

En definitiva, l'autonomia constitucionalment garantida als ens locals tal com recollim als dictàmens del Consell esmentats no assegura un mínim de competències (STC 32/1981, de 28 de juliol, FJ 3), i la configuració concreta de les competències locals, com ja hem dit, correspon a l'Estat i les comunitats autònomes, en el marc de les seves competències respectives (STC 105/2019, de 19 de setembre, FJ 4).

El Tribunal Constitucional, per la seva banda, en la Sentència 41/2016, de 3 de març (FJ 11.b), ha concretat que «el Estado y las Comunidades Autónomas disponen de “libertad de configuración”, pero deben graduar “el alcance o intensidad de la intervención local ‘en función de la relación existente entre los intereses locales y supralocales dentro de tales asuntos o materias’”».

Del tenor literal d'aquesta Sentència del Tribunal, com també de diverses sentències sobre la matèria (STC 4/1981, de 2 de febrer, FJ 3; 32/1981, de 28 de juliol, FJ 4; 170/1989, de 19 d'octubre, FJ 9; 51/2004, de 13 d'abril, FJ 9), es desprèn que les lleis sectorials hauran de ponderar els interessos locals i supralocals concernits, assegurant que els municipis tinguin competències pròpies en àmbits d'interès exclusiu o prevalentment municipal. Aquesta capacitat d'intervenció en els assumptes que els afecten serà tant més rellevant i decisiva «quanto mayor sea el saldo favorable a sus intereses en un determinado ámbito» (STC 124/2023, de 26 de setembre, FJ 6.a).

A tall de resum del que acabem de dir, de conformitat amb la precitada STC 124/2023, (FJ 5), que reproduïx la STC 82/2020, de 15 de juliol (FJ 6), per determinar si la intervenció del legislador autonòmic en la regulació del règim local respecta o no la garantia constitucional de l'autonomia local, s'haurà de valorar:

«“i) si hay intereses supralocales que justifiquen que la comunidad autónoma haya dictado esta regulación; ii) si el legislador autonómico ha ponderado los intereses municipales afectados; y iii) si ha asegurado a los ayuntamientos implicados un nivel de intervención tendencialmente correlativo a la intensidad de tales intereses. Todo ello sobre la base de que la comunidad autónoma puede ejercer en uno u otro sentido su libertad de configuración a la hora de distribuir funciones, pero garantizando el derecho de la comunidad local a participar a través de órganos propios en el gobierno y administración” (SSTC 152/2016, de 22 de septiembre, FJ 6, y 92/2018, de 19 de septiembre, FJ 4).»

Específicament, pel que fa a l'urbanisme, com ha recordat el Tribunal Constitucional, és un àmbit d'interès municipal preferent i, per tant, per imperatiu de la garantia constitucional (art. 137, 140 i 141.2 CE), el legislador autonòmic, en realitzar la tasca en què es configuren les competències locals, «debe graduar la intensidad de la participación del municipio en función de la relación entre intereses locales y supra-locales. Respetando lo anterior, está legitimado “para regular de diversas maneras la actividad urbanística, y para otorgar en ella a los entes locales, y singularmente a los municipios, una mayor o menor presencia y participación en los distintos ámbitos en los cuales tradicionalmente se divide el urbanismo (planeamiento, gestión de los planes y disciplina)” (STC 159/2001, FJ 4)» (STC 161/2019, FJ 5.a).

En línies generals hem de dir que els ajuntaments han assolit un paper molt important en l'àmbit del planejament. La intervenció dels ens locals en l'exercici d'aquesta potestat ha disposat d'un clar suport i legitimació democràtica i, a més, com també ha assenyalat el Tribunal Suprem en diverses sentències relatives a assumptes de la mateixa matèria objecte del nostre Dictamen, entre d'altres, la 75/2021, de 26 de gener, la du a terme l'Administració més propera al ciutadà i està articulada amb un grau més alt de participació i coneixement de la concreta realitat social.

Quant a l'àmbit relatiu a la previsió d'habitatges d'ús turístic en el planejament, malgrat que no és considerat paràmetre pel Consell, és rellevant esmentar que el Tribunal Suprem mitjançant dues sentències, la 1550/2020, de 19 de novembre, i la 75/2021, esmentada, confirma la competència municipal perquè, en l'àmbit de l'ordenació urbanística, es puguin establir mesures reguladores relatives a la implantació d'habitatges d'ús turístic en una determinada zona de la ciutat, fonamentades en raons imperioses d'interès general com són la protecció de l'entorn urbà i el dret dels ciutadans a un habitatge digne i adequat. La Sentència 1550/2020 afectava l'Ajuntament de Bilbao, que l'any 2018 va aprovar una modificació molt detallada del seu Pla general d'ordenació urbana (PGOU), en relació amb la regulació de l'ús de l'allotjament turístic. La STS 75/2021 es va dictar en relació amb l'aprovació definitiva del Pla especial urbanístic de l'Ajuntament de Barcelona per a la regulació dels habitatges d'ús turístics de la ciutat.

Finalment, i pel que fa al caràcter uniforme de la regulació del Decret llei, convé fer avinent que, per si mateix, no constitueix una vulneració del principi d'autonomia local. El respecte d'aquest principi es deriva dels paràmetres exposats en els paràgrafs precedents, que han de ser respectats en tot cas, independentment de l'opció política del legislador sobre un grau major o menor d'uniformitat del règim aplicable i de la valoració del seu encert. El reconeixement general de la realitat diversa entre municipis en funció del nombre d'habitants, l'extensió, la situació territorial, les característiques socioeconòmiques o les capacitats de gestió, present en la jurisprudència i en la doctrina, ha legitimat la previsió legislativa de concrets règims jurídics diversos, però no ha comportat el qüestionament d'altres regulacions uniformes.

En aquest sentit, resulta rellevant, tot i que no s'hi fa esment en la petició, que l'Estatut assumeix en el seu article 88 un «principi de diferenciació» segons el qual «les lleis que afecten el règim jurídic, orgànic, funcional, competencial i financer dels municipis han de tenir en compte necessàriament les diferents característiques demogràfiques, geogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió que tenen». Aquesta previsió, diferenciada del contingut de l'autonomia municipal recollit als articles precedents, es configura expressament com un principi que atribueix al legislador la decisió sobre les conseqüències d'aquesta consideració dins de la resta de principis i interessos que poden resultar d'aplicació. La pròpia dicció del precepte descarta que exigeixi l'existència d'un contingut normatiu: en primer lloc, en definir l'obligació resultant com la de «tenir en compte»; en segon lloc, pel caràcter obert i la indeterminació de les qüestions considerades, i, en tercer lloc, per la seva mateixa naturalesa de principi. Des d'aquestes consideracions,

caldrà contrastar el contingut del Decret llei amb les previsions d'aquest article de l'Estatut.

2. Un cop exposat el paràmetre, el projectarem sobre el Decret llei que es qüestiona.

Hem de partir del fet que aquesta norma, congruentment amb la decisió de sotmetre a l'exigència de llicència urbanística prèvia la destinació dels habitatges d'ús turístic en els municipis amb problemes d'accés a l'habitatge i en els municipis en risc de trencar l'equilibri de l'entorn urbà per una alta concentració d'habitatges d'ús turístic, ha afegit, en relació amb aquests, una nova lletra, la p, a l'apartat 1 de l'article 187 del text refós de la Llei d'urbanisme, en el sentit d'ampliar en el dit text els supòsits en què cal disposar de llicència urbanística. Recordem que, fins a la seva entrada en vigor, l'activitat de destinació d'habitatge d'ús turístic estava sotmesa, en tot el territori, a la comunicació prèvia (art. 187 bis.c TRLU).

Igualment, afegeix una nova disposició addicional, la vint-i-setena, al text refós de la Llei d'urbanisme, derivant al planejament urbanístic la compatibilitat dels habitatges d'ús turístic en el municipi, sempre que es justifiqui la suficiència de sòl qualificat per a l'ús de l'habitatge destinat al domicili habitual i permanent de la població resident, tenint en compte: el règim de tinença dels habitatges al municipi, el fet de no posar en risc la protecció de l'entorn urbà i el principi del desenvolupament urbanístic sostenible de l'àmbit que s'ordeni.

L'atorgament de la llicència, doncs, de conformitat amb la nova disposició addicional, la vint-i-setena, que s'afegeix al text refós, estarà condicionada al que estableixi el planejament urbanístic, que haurà de tenir en compte, per donar-la o no, la suficiència de sòl qualificat per a l'ús de l'habitatge destinat al domicili habitual i permanent de la població resident, i valorar també els condicionants esmentats en el paràgraf anterior.

Les llicències tenen una limitació de 5 anys, prorrogables per períodes d'igual durada, sempre que el planejament urbanístic ho permeti. Tanmateix, i per mandat exprés de l'apartat segon de la nova disposició addicional vint-i-setena que s'afegirà al text refós: «[e]n cap cas es poden atorgar més llicències que les resultants d'aplicar un màxim de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants».

Recordat, a fi del que ara interessa, el contingut del Decret llei i la seva afectació sobre l'àmbit municipal, correspon ara verificar si se segueixen els criteris de la doctrina constitucional per considerar que la regulació esmentada és respectuosa amb la garantia constitucional de l'autonomia local.

En primer lloc, i quant a l'interès supralocal que justifica la regulació, es pot confirmar que existeix. En efecte, ja hem vist al llarg d'aquest Dictamen que la Generalitat du a terme la regulació per tal d'abordar i pal·liar un problema vinculat a l'escassetat d'habitatge d'ús residencial en determinats municipis i actuant amb la convicció que el mercat creixent de l'habitatge d'ús turístic agreuja el problema.

En segon lloc, en la regulació es ponderen els interessos municipals afectats i s'assegura als ajuntaments implicats el nivell d'intervenció correlatiu a la intensitat dels seus interessos. Això és així perquè, per assolir la finalitat de la norma, s'ha pres la determinació d'utilitzar un instrument (la llicència urbanística) que l'ajuntament és el competent per atorgar-lo. I, a més a més, el seu atorgament es troba subordinat a la previsió expressa del planejament urbanístic, la competència de determinació del qual correspon als municipis.

Al fil de tot el que s'ha exposat, per tal com el Decret llei, en la regulació que efectua i dins del marge decisor i discrecional intrínsec a una norma de rang legal, respecta les competències municipals, tant en l'àmbit del planejament com en el de l'atorgament de les llicències urbanístiques, observant en conseqüència els interessos que els són propis, no vulnera el principi d'autonomia local constitucionalment garantida.

No modifica la conclusió a la qual acabem d'arribar la consideració dels peticionaris sobre el fet que la nova normativa ha establert condicions als municipis sense tenir en compte les realitats socioeconòmiques individuals de cadascun i que, en ser definides de manera lineal (sense matisos), afecten directament el respectiu model municipal. A l'efecte, destaquen la fixació del llindar de la densitat de 5 o més habitatges per cada 100 habitants que suposa situar el municipi en l'annex del Decret llei.

Al respecte entenem que, dins del seu marge decisor i per assolir la finalitat que es proposa, el legislador governamental ha estimat, després de justificar-ho a la memòria, reiteradament esmentada, que el llindar de 5 habitatges d'ús turístic per 100 habitants en un municipi és un nombre que, per si mateix, és prou elevat com per distorsionar l'entorn urbà, siguin quines siguin les seves característiques, i provocar un desplaçament de gran nombre de residents, cosa que es pot evitar amb una correcta ordenació a través del planejament urbanístic i el sotmetiment de l'activitat d'habitatge d'ús turístic a llicència urbanística.

El mateix podem dir respecte del segon dels topalls màxims que estableix la norma de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants, com a límit màxim d'atorgament de llicències i que igualment es troba justificat a la memòria.

Així doncs, en tant que la mesura que ha adoptat el legislador no és irraonable i està justificada, no pertoca al Consell pronunciar-se sobre la seva oportunitat o si aquesta és la més adequada o la millor de les possibles, ni tampoc valorar materialment la justificació de la proporcionalitat invocada pel Govern.

Ultra això, i respecte del qüestionament del caràcter uniforme de la nova regulació i el seu contrast amb el principi de diferenciació de l'article 88 EAC, cal constatar, per començar, que el Decret llei conté una regulació específica que afecta determinats municipis. No es tracta per tant d'una regulació uniforme, sinó que atén a la diversitat de les realitats municipals i no pot, per tant, afirmar-se que ignori les previsions de l'article 88 EAC.

Certament, aquesta regulació específica és única per a tots ells, sense ulteriors diferenciacions que podrien derivar-se de les seves particulars condicions, i ve determinat per la concurrència d'unes característiques úniques, i assenyaladament per l'existència de 5 habitatges d'ús turístic per cada 100 habitants, que els peticionaris consideren que podrien ser més flexibles i diferenciades; és també una regulació que se superposa, sense fer-hi referència concreta, al règim especial dels municipis turístics de l'article 75 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovada per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i dels municipis d'interès turístic previstos a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya. La valoració d'aquestes qüestions no correspon, però, a un examen de conformitat jurídica amb el marc estatutari i constitucional sinó a l'exercici de les facultats legislatives i les opcions polítiques del Govern en l'aprovació del Decret llei i del Parlament en la seva eventual convalidació i tramitació com a Projecte de llei.

Finalment, convé fer notar que la tramitació per decret llei i l'extraordinària i urgent necessitat que li és inherent fa impossible la participació del Consell de Govern Locals, a qui l'Estatut, en l'article 85, atorga el caràcter i les funcions de representació de municipis i vegueries.

El DL 3/2023 sí que preveu un sistema de participació, mitjançant audiència prèvia dels municipis afectats, quan es dictin les futures ordres de revisió, que tindrà lloc cada 5 anys, per part de la persona titular del departament competent en matèria d'urbanisme (art. 3).

No cal insistir, d'altra banda, en la importància de la intervenció i participació dels municipis en la tramitació de qualsevol iniciativa que afecti els seus interessos, especialment rellevant en aquest cas en tant que, com acabem d'indicar, la norma en qüestió deriva als municipis l'articulació de les mesures que preveu mitjançant la planificació urbanística i els atribueix també la potestat d'atorgar les llicències, les

seves pròrrogues i la gestió de resoldre les incidències que resultin de l'excés d'activitat existent fins ara en el municipi respectiu.

Aquesta participació, naturalment, s'hauria de produir en el cas que el Decret llei es tramités com a Projecte de Llei, amb la qual cosa es possibilitaria, llavors, que els municipis, a través del Consell de Govern Locals, poguessin fer present, en el tràmit legislatiu, les seves diverses situacions, necessitats, interessos i singularitats.

Cinquè. L'examen de l'adequació del Decret llei 3/2023 al principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 CE

En aquest darrer fonament jurídic ens referirem al principi de seguretat jurídica que una de les sol·licituds considera vulnerat per la disposició transitòria segona del Decret llei. Segons exposa en l'escrit, en els municipis que, a hores d'ara, ja superin la ràtio de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants, alguns dels habitatges destinats a ús turístic seran excedents i, per tant, l'activitat haurà de cessar. Des d'aquesta perspectiva, els sol·licitants estimen que si la regulació no estableix els criteris pels quals es determinen les activitats concretes que cessin i les que no, els titulars actuals d'habitatges d'ús turístic en aquells municipis on n'hi hagi amb escreix «no poden de cap forma superable determinar l'afectació del Decret sobre el seu habitatge».

1. Pel que fa al principi de seguretat jurídica (art. 9.3 CE), tal com ha reiterat el Consell en nombrosos dictàmens (DCGE 17/2010, de 15 de juliol, FJ 1; 2/2021, de 29 de juliol, FJ 3.1, i 1/2023, FJ 3.7) i la jurisprudència constitucional (STC 90/2009, de 20 d'abril, FJ 4 i 6, i 136/2011, de 13 de setembre, FJ 12.b), conté un concepte jurídic eminentment indeterminat, que ha de ser interpretat i aplicat de manera restrictiva com a paràmetre de validesa constitucional. Les lleis aprovades per les institucions democràtiques i en el marc d'un procediment legislatiu legalment establert compten amb la presumpció de validesa pel que fa a la seva interpretació, per la qual cosa la doctrina constitucional ha entès que només es pot considerar vulnerat aquest principi quan, tenint en compte les regles d'interpretació admissibles en dret, el contingut o les omissions d'un text normatiu produeixen confusió o dubtes que generin en els seus destinataris una incertesa raonablement insuperable sobre la conducta exigible o sobre la previsibilitat dels seus efectes (entre d'altres, STC 248/2007, de 13 de desembre, FJ 5; 234/2012, de 13 de desembre, FJ 8, i, més recentment, 16/2023, de 7 de març, FJ 8).

Aquest Consell ha assenyalat, en relació amb la seguretat jurídica, que «l'esmentat principi garanteix la seguretat del que es coneix o es pot arribar a conèixer com a prohibit, ordenat o permès pels poders públics a l'hora de desenvolupar una determinada activitat en les relacions amb els ciutadans i les organitzacions públiques i privades» (DGCE 2/2021, FJ 3.1.C, fent citació, entre d'altres, del DCGE 6/2016, FJ 2).

Així mateix, ha considerat reiteradament que no de tot defecte de tècnica legislativa s'ha d'inferir sempre una infracció constitucional, ja que, per tal que una norma esdevingui invàlida per aquest motiu «cal que la configuració de la seva regulació impossibiliti que els destinataris, de manera insuperable, coneguin les conseqüències que es puguin derivar de la seva aplicació, [...] essent per regla general la jurisprudència constitucional deferent cap al legislador» (DCGE 1/2023, FJ 3, fent citació dels dictàmens 8/2017, FJ 2, i 6/2016, FJ 3, entre d'altres). Tampoc s'ha de confondre aquest principi, segons ha fet palès el Consell, amb criteris d'oportunitat, ni amb l'encert o desencert de les opcions decidides pel legislador (DCGE 5/2022, d'1 de desembre, FJ 2; 18/2015, de 26 de novembre, FJ 3, i 6/2016, d'1 de desembre, FJ 3).

2. Ens correspon ara aplicar la doctrina i la jurisprudència exposada sobre la disposició transitòria segona per tal d'escatir si vulnera el principi de seguretat jurídica i donar resposta així a la qüestió plantejada pel peticionari.

En efecte, aquest precepte, com el seu títol indica, regula el règim transitori dels habitatges d'ús turístic degudament habilitats amb caràcter previ a l'entrada en vigor del Decret llei. En aquest sentit, com sigui que exigeix la llicència urbanística per exercir l'activitat d'ús turístic en els municipis llistats a l'annex, alhora permet que els titulars dels habitatges que ja disposaven de títol habilitant amb caràcter previ a la seva entrada en vigor puguin continuar exercint aital activitat durant 5 anys, i percebin a aquest efecte, lògicament, els ingressos econòmics que se'n deriven (apt. 1). Si el titular acredita que aquest termini de 5 anys no compensa la pèrdua del títol habilitant d'habitatge d'ús turístic, pot sol·licitar una ampliació del règim transitori fins a 5 anys més. La petició d'ampliació s'ha de fer efectiva davant l'ajuntament on s'ubiqui l'habitatge, en un termini de 4 anys comptats a partir de l'entrada en vigor del Decret llei i abans no fineixi el termini de 5 anys (apt. 2). Aquest règim transitori, a més, té, a tots els efectes, com hem tingut ocasió d'analitzar en l'apartat relatiu a l'anàlisi competencial de l'article 149.1.18 CE, caràcter indemnitzatori (apt. 3), i s'aplicarà també als habitatges d'ús turístic dels municipis inclosos en la nova ordre del titular del departament competent en matèria d'urbanisme en el termini de 5 anys (apt. 4).

De la dicció literal del règim transitori previst per la disposició transitòria segona en els seus quatre apartats, se'n pot extreure la conclusió que aquest precepte no contravé el principi de seguretat jurídica entesa com a certesa del dret, atès que el seu text està redactat en uns termes clars i certs que no presenten dubtes dels seus efectes jurídics.

Tanmateix, el tractament d'aquesta disposició transitòria segona no es pot fer de forma aïllada sinó que l'hem de posar en relació amb la disposició final primera, que analitzarem des d'aquesta perspectiva en virtut de l'article 19.1 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell. En primer lloc, perquè l'apartat primer de la disposició transitòria segona s'hi remet, en la mesura que es refereix a «una llicència urbanística adequada al que disposa a la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei d'urbanisme», la qual introdueix, precisament, la precitada disposició final. En segon lloc, perquè en l'escrit dels peticionaris s'explicita que en aquells municipis inclosos en l'annex del Decret llei que en l'actualitat ja superin la ràtio de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants, «les activitats actuals sobrants hauran de cessar» i, per tant, relacionen l'apartat 2 de la nova disposició addicional vint-i-setena amb el cessament de l'activitat previst en l'apartat 1 de la disposició transitòria segona. Al seu parer, la regulació no estableix els criteris que s'aplicaran per determinar quines activitats concretes hauran de cessar i quines no en aquest cas.

Certament la norma no especifica com s'articularà aquesta situació que es produirà, amb tota seguretat, en alguns dels municipis si atenem la situació descrita pel mateix Decret llei, respecte a l'increment d'aquesta activitat. L'única particularitat que esmenta al respecte l'apartat 2 de la disposició final és que els municipis, en l'atorgament de llicències i les seves pròrroques, han de garantir el compliment dels principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.

De l'anàlisi conjunta de les dues disposicions (transitòria segona i final primera) s'infereix que els titulars d'habitatges d'ús turístic amb títol habilitant a l'entrada en vigor del Decret llei que vulguin continuar operant amb l'exercici de l'activitat de lloguer de referència, hauran d'obtenir una llicència urbanística adequada al que disposa la disposició addicional vint-i-setena i que, en l'atorgament de les llicències i les seves pròrroques, els ajuntaments hauran de garantir els principis més amunt esmentats. Desplaça, per tant, a l'àmbit dels municipis la concreció i l'articulació dels mecanismes pertinents per a l'atorgament de les llicències i les seves pròrroques, amb el mandat que han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva, i tenint present que en cap cas es

poden atorgar més llicències que les resultants d'aplicar un màxim de 10 habitatges d'ús turístic per 100 habitants.

De l'examen del paràmetre i de la seva projecció sobre ambdues disposicions es pot concloure que no són contràries al principi de seguretat jurídica entès com a claredat i certesa del dret, ja que es coneix de manera certa a quin règim jurídic estaran subjectes les dites activitats (obtenció de llicència urbanística durant el període transitori, pròrroga o cessació de l'activitat), com també els principis generals que han de regir l'atorgament de les llicències urbanístiques (publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva).

Dit això, és cert que l'aplicació i l'execució d'aquesta norma requerirà una regulació ulterior i concreta d'alguns criteris per fer efectius els principis que s'hi enuncien. En aquest sentit, convé posar de manifest que la seva previsió caldrà incorporar-la en una eventual conversió del Decret llei en llei, en una altra norma legal sectorial, en el desenvolupament reglamentari corresponent i, especialment, en la normativa emanada pels municipis en virtut de les seves competències.

En atenció a tot el que s'ha exposat, la disposició transitòria segona, com tampoc la disposició final primera del DL 3/2023, no contravenen el principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 CE.

Atesos els raonaments continguts en els fonaments jurídics precedents, formulem les següents

Conclusions

Primera. El Decret llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic no vulnera l'article 64.1 EAC, quant al pressupòsit habilitant, ni els articles 64.1 EAC i 86.1 CE, pel que fa als límits materials del decret llei.

Adoptada per unanimitat

Segona. El Decret llei 3/2023 no vulnera l'article 149.1.13 CE ni, específicament, quant a la disposició transitòria segona, l'article 149.1.18 CE i troba empara en les competències de la Generalitat en matèria d'urbanisme (art. 149.5 EAC) i habitatge (art. 137 EAC).

Adoptada per unanimitat

Tercera. El Decret llei 3/2023 no vulnera el principi d'autonomia local de l'article 86 EAC i 140 CE.

Adoptada per unanimitat

Quarta. La disposició transitòria segona i la final primera del Decret llei 3/2023 no vulneren el principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 CE

Adoptada per unanimitat

Aquest és el nostre Dictamen, que pronunciem, emetem i signem al Palau Centelles en la data indicada a l'encapçalament.

Barcelona, 1 de desembre de 2023

El president, Joan Vintró Castells; la consellera secretària, Margarida Gil Domènech

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Convocatòria d'un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment places vacants de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris que es produeixin al Parlament de Catalunya entre els exercicis del 2024 i el 2026

501-00011/13

CONVOCATÒRIA I APROVACIÓ DE LES BASES

Acord: Mesa del Parlament, 28.11.2023

La Mesa del Parlament, en la sessió del 28 de novembre de 2023, convoca un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment places vacants de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris que es produeixin al Parlament de Catalunya entre els exercicis del 2024 i el 2026.

El cap del Departament d'Edicions ha emès un informe en què justifica la necessitat urgent de comptar amb una eina per a cobrir temporalment places d'editors per a poder afrontar el futur més immediat. En l'informe, manifesta que el Departament d'Edicions compta amb un total de vuit places d'editor. Dues d'aquestes places estan vacants i una altra està reservada a un funcionari que ocupa un altre lloc de treball i que té dret a reserva. A més, el pas del temps ha agreujat la situació, atès que l'horitzó professional dels editors en actiu és proper a la jubilació. Tot això fa fràgil l'equip a l'hora d'afrontar la prestació del servei en situacions de crisi i posa en risc el suport a l'Administració i els grups parlamentaris i la producció de les publicacions oficials, i també la capacitat d'abordar els reptes constants d'actualització tecnològica en un sector en transformació contínua.

La cap del Departament de Recursos Humans, vista la necessitat del Departament d'Edicions, emet un informe en què es proposa la creació d'una borsa de treball, tenint en compte:

- La necessitat de substitució d'una baixa llarga i la fragilitat de cobertura i reacció davant les baixes i les incidències que es puguin produir per part d'un equip de treball que ha quedat reduït.
- La situació actual amb dos llocs de treball d'editor vacants, que en el futur proper podrien augmentar.
- La urgència de la cobertura d'alguns llocs per no posar en risc la prestació de serveis per part dels editors.

L'article 38 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (ERGI) estableix que es pot nomenar personal funcionari interí per a cobrir transitòriament les places que han d'ésser ocupades definitivament per funcionaris de carrera, perquè ocupi llocs de treball en substitució de funcionaris de carrera que gaudeixen del dret de reserva del lloc de treball, i també en el cas de situacions urgents, per acumulacions de tasques o per a aplicar programes que són estrictament temporals.

En el mateix sentit, l'article 10 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, del 30 d'octubre, estableix que són funcionaris interins els que, per raons expressament justificades de necessitat i urgència, són nomenats com a tals amb caràcter temporal per a exercir funcions pròpies de funcionaris de carrera, quan es doni, entre altres circumstàncies, l'existència de places vacants quan no sigui possible cobrir-les per funcionaris de carrera i la substitució transitòria dels titulars durant el temps estrictament necessari.

D'acord amb l'article 57.1 dels ERGI, la selecció del personal interí ha de garantir els principis de mèrit, de capacitat i de publicitat.

L'article 114 dels ERGI disposa que el Consell de Personal ha de rebre informació dels òrgans corresponents del Parlament sobre els afers de personal.

L'article 52.2 dels ERGI determina que les bases de les convocatòries han d'ésser aprovades per la Mesa del Parlament.

Vist que s'ha seguit el tràmit d'informació al Consell de Personal que estableix l'article 114 dels ERGI, la Mesa del Parlament, fent ús de la competència atorgada per l'article 52.2 d'aquests estatuts,

Acorda

1. Convocar un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment places vacants de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris que es produeixin al Parlament de Catalunya entre els exercicis del 2024 i el 2026.

2. Aprovar les bases que han de regir aquesta convocatòria, que consten en l'anex.

Contra aquest acord i les bases, que exhaureixen la via administrativa, les persones interessades poden interposar potestativament, d'acord amb la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, un recurs de reposició davant l'òrgan convocant en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC), o bé un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver-se publicat en el BOPC, d'acord amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Així mateix, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin adequat per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 28 de novembre de 2023

El secretari quart, Ruben Wabensberg Ramon; la presidenta, Anna Erra i Solà

Annex

Bases

1. Objecte

1.1. L'objecte d'aquesta convocatòria és la creació d'una borsa de treball integrada, com a màxim, per cinc aspirants, per a cobrir les necessitats de nomenaments de funcionaris interins de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris del Parlament de Catalunya que es produeixin a partir de la resolució d'aquest procediment.

1.2. La borsa regulada per aquestes bases serà vigent fins que es constitueixi la borsa resultant del procés selectiu de funcionaris de carrera de l'escala especial d'editors del Cos d'Administradors Parlamentaris que en un futur convoqui la Mesa del Parlament, constituïda pels aspirants que hagin superat el procés però no hagin obtingut plaça. En qualsevol cas, la borsa a què fan referència les bases presents és vàlida fins al 31 de desembre de 2026. Una vegada passat aquest termini, perdrà tot tipus d'eficàcia.

1.3. Aquestes bases s'han de publicar íntegrament en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC).

D'acord amb el que estableix l'article 45 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, els anuncis restants i successius del procés de selecció es faran públics únicament en el tauler d'anuncis i en el web del Parlament: <https://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>.

2. Funcions i tasques dels llocs de treball

2.1. Als funcionaris que accedeixen a aquesta escala els corresponen les funcions següents:

- a) Fer els treballs propis de la preimpresió o la postedicció de les publicacions oficials vetllant per la qualitat de la publicació i d'acord amb els terminis establerts.
- b) Produir les publicacions parlamentàries i donar suport tècnic als centres gestors.
- c) Ocupar-se del tractament i la reproducció dels textos vetllant per llur integritat i fidelitat.
- d) Fer l'adequació ortotipogràfica dels textos.
- e) Tenir cura de l'aplicació de la imatge corporativa en les publicacions parlamentàries.
- f) Fer el tractament i la integració de gràfics i d'imatges.
- g) Encarregar-se de la tramesa dels textos a la impremta o de la materialització en el suport que escaigui.
- h) Dur a terme el disseny i la maquetació, si escau, de noves publicacions parlamentàries.
- i) Ocupar-se de la producció de les publicacions que no es fan íntegrament al Parlament.

2.2. Amb caràcter general, correspon als editors assumir les tasques següents:

- a) Producció de les publicacions oficials del Parlament
 - *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.
 - Les sèries del *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya*.
 - Totes les publicacions que estan vinculades amb la tramitació parlamentària.
- b) Desenvolupament editorial
 - Suport a l'Administració parlamentària.
 - Optimització de processos editorials des de la gènesi dels arxius.
 - Producció d'eines de suport.
- c) Imatge corporativa i suport al Servei d'Impressió
 - Implementació de la imatge corporativa. Assessorament.
 - Papereria corporativa.
 - Material de difusió.

3. Requisits de participació

3.1. Per a ésser admesos en el procés selectiu, els aspirants han de complir els requisits següents:

- a) Nacionalitat

Tenir la nacionalitat espanyola o ésser nacional d'algun dels altres estats membres de la Unió Europea o d'altres estats als quals, en virtut dels tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, sigui aplicable la lliure circulació de treballadors, amb l'excepció dels llocs de treball que directament o indirectament impliquin participació en l'exercici de poder públic o en les funcions que tinguin per objecte la salvaguarda dels interessos de l'Estat o de les administracions públiques.

També hi poden participar, sigui quina en sigui la nacionalitat, els cònjuges dels nacionals espanyols i dels nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea, sempre que no estiguin separats de dret, i també llurs descendents i els dels cònjuges, sempre que no estiguin separats de dret i no siguin menors de vint-i-un anys o majors d'aquesta edat dependents.

- b) Edat

Haver complert setze anys i no excedir l'edat establerta per a la jubilació forçosa.

- c) Titulació

Tenir el títol de batxillerat, de batxillerat unificat polivalent, de batxillerat LOGSE, de formació professional de segon grau o equivalent, o qualsevol altre títol de nivell

superior, o estar en condicions d'obtenir-lo. El diploma acreditatiu de la titulació acadèmica exigida pot ésser substituït pel document acreditatiu d'haver abonat la taxa d'expedició.

Si es tracta d'un títol obtingut a l'estranger, s'ha d'estar en possessió de la credencial d'homologació corresponent o, si s'escau, del certificat d'equivalència corresponent. Aquest requisit no és aplicable als aspirants que hagin obtingut el reconeixement de llur qualificació professional, en l'àmbit de les professions regulades, a l'empara de les disposicions de dret de la Unió Europea.

d) Capacitat funcional

Posseir la capacitat funcional per a acomplir les tasques pròpies de les places convocades.

e) Situació de separació del servei per expedient disciplinari o d'inhabilitació judicial

No haver estat separat, mitjançant expedient disciplinari, del servei de qualsevol de les administracions públiques o dels òrgans constitucionals o estatutaris de les comunitats autònomes, ni estar en inhabilitació absoluta o especial per a ocupacions o càrrecs públics per resolució judicial, per a l'accés al cos o escala de funcionari o funcionària, del qual hagi estat separat o inhabilitat. En el cas d'ésser nacional d'un altre estat, no ha d'estar inhabilitat o en situació equivalent ni ha d'haver estat sotmès a sanció disciplinària o equivalent que impedeixi en el seu estat, en els mateixos termes, accedir a l'ocupació pública.

f) Coneixements de llengua catalana

Tenir els coneixements de llengua catalana del nivell de C2, de conformitat amb el que estableixen el Decret 152/2001, del 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català, i el Decret 161/2002, de l'11 de juny, sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya.

Aquest coneixement s'acredita amb:

- La documentació acreditativa d'estar en possessió del certificat de nivell C2 de català de la Secretaria de Política Lingüística.

- La documentació acreditativa d'estar en possessió d'un dels títols, diplomes i certificats equivalents establerts per l'Ordre VCP/491/2009, del 12 de novembre, per la qual es refonen i s'actualitzen els títols, diplomes i certificats equivalents als certificats de coneixements de català de la Secretaria de Política Lingüística.

Els aspirants que no acreditin documentalment els coneixements de llengua catalana han de superar una prova específica, de caràcter obligatori i eliminatori, que rep la qualificació d'«apte/a» o «no apte/a» i que consisteix en un exercici de comprensió oral i un altre de caràcter escrit equivalents al nivell C2.

g) Coneixements de llengua castellana

Els aspirants admesos en el procés selectiu que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar els coneixements de la llengua castellana de nivell C2, tant en l'expressió oral com en l'escrita.

A l'efecte d'exempció, els aspirants han d'acreditar documentalment una de les tres opcions següents:

- Haver cursat la primària, la secundària i el batxillerat, si s'escau, a Espanya.

- Tenir el diploma d'espanyol (nivell superior) que estableix el Reial decret 1137/2002, del 31 d'octubre, pel qual es regulen els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE), o equivalent, o la certificació acadèmica que acrediti haver superat totes les proves destinades a l'obtenció d'aquest diploma.

- Tenir el certificat d'aptitud en espanyol per a estrangers expedit per les escoles oficials d'idiomes.

Els aspirants que no tinguin el certificat o els títols requerits han de superar una prova de llengua castellana, de caràcter obligatori i eliminatori, que rep la qualifi-

cació d'«apte/a» o «no apte/a». Aquesta prova consisteix en un exercici de comprensió oral i un altre de caràcter escrit equivalents al nivell requerit en aquestes bases.

3.2. Adaptació de les proves

3.2.1. Els aspirants amb la condició legal de discapacitats amb un grau igual o superior al 33% tenen dret a l'adaptació, si cal, de les proves, i també del lloc de treball adjudicat, amb les condicions que estableix el Decret 66/1999, del 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional. Els aspirants que necessitin adaptacions per a fer les proves ho han d'indicar en la sol·licitud.

3.2.2. Per a obtenir l'adaptació de la prova o del lloc de treball, cal disposar d'un dictamen favorable dels equips de valoració multiprofessional de la Direcció General de l'Autonomia Personal i la Discapacitat del Departament de Drets Socials o de l'òrgan que exerceixi aquesta funció (o l'òrgan competent equivalent de la resta de comunitats autònomes), emès en ocasió d'aquesta convocatòria, que declari que l'aspirant compleix les condicions per a exercir les funcions de les places respecte a les quals ha sol·licitat la participació, i que informi, si escau, sobre les adaptacions necessàries per a poder fer la prova o sobre la necessitat d'adaptar el lloc de treball.

3.2.3. L'aspirant ha de sol·licitar el dictamen i lliurar-lo al Departament de Recursos Humans com a mínim cinc dies abans de la realització de la prova.

3.3. Els aspirants han de complir els requisits generals i específics el dia del finiment del termini de presentació de les sol·licituds i els han de continuar complint fins a la data de la presa de possessió.

3.4. Si es constata, en qualsevol moment del procés selectiu, que l'aspirant no compleix tots els requisits dins el termini establert i en la forma escaient, resta exclòs del procés selectiu i perd tots els drets.

4. Sol·licitud de participació

4.1. Presentació de les sol·licituds

4.1.1. De conformitat amb l'Acord de la Mesa del Parlament del 13 de juliol de 2021, que estableix l'obligatorietat de la inscripció electrònica en els processos selectius per a l'accés als cossos, les escales o les places del Parlament, les sol·licituds s'han de presentar per via electrònica per mitjà del punt d'accés habilitat al lloc web del Parlament en el termini de vint dies hàbils a comptar de l'endemà de la publicació de la convocatòria en el DOGC.

4.1.2. Cal identificar-se amb qualsevol dels sistemes següents: idCAT Mòbil, idCAT Certificat, DNIe/certificat electrònic, Cl@ve Permanent i Cl@ve Ocasional (Cl@ve Pin).

4.1.3. La presentació electrònica permet:

- Fer la inscripció en línia de la sol·licitud.
- Annexar els documents escanejats que acrediten que els aspirants compleixen els requisits i els mèrits que estableix aquesta convocatòria.
- Fer el registre electrònic de la sol·licitud.

4.1.4. Un cop presentada la sol·licitud, qualsevol correcció, esmena o modificació posterior s'ha de trametre per correu electrònic a l'adreça oposicions@parlament.cat. En l'assumpte del correu cal identificar el número de convocatòria i el motiu del missatge.

4.1.5. El fet de no presentar la sol·licitud dins el termini establert o en la forma escaient comporta l'exclusió de l'aspirant.

4.2. Documentació que s'ha d'aportar

Juntament amb la sol·licitud, els aspirants han d'aportar:

- a) Una còpia del document oficial d'identitat o, en el cas que no tinguin la nacionalitat espanyola, d'un document equivalent.
- b) Una còpia de la titulació acadèmica requerida.

c) Una còpia de la documentació acreditativa del nivell C2 de llengua catalana i, si s'escau, de llengua castellana.

d) Un currículum en què han d'exposar llur idoneïtat i adequació per als llocs de treball convocats.

e) Una còpia dels certificats acreditatius dels mèrits professionals allegats en la primera fase del procés selectiu, que el tribunal haurà de valorar d'acord amb el barem que estableix la base 8.3 i que s'han de presentar d'acord amb les especificacions següents:

1a. L'experiència laboral en les administracions públiques en virtut d'un nomenament s'acredita per mitjà d'un certificat de serveis prestats emès per l'òrgan competent, en què ha de constar de manera clara i expressa el grup, el subgrup, el règim jurídic, la categoria, les funcions i el període concret de prestació dels serveis.

2a. L'experiència laboral en l'empresa privada s'acredita per mitjà d'una còpia del contracte de treball i de l'informe de vida laboral expedit per la Tresoreria General de la Seguretat Social, i un certificat de funcions expedit per l'empresa corresponent.

3a. La formació s'acredita per mitjà d'una còpia dels títols o els certificats formatius emesos pel centre corresponent, en què han de constar la denominació del centre emissor, el nombre d'hores i l'assistència o l'aprofitament, si escau.

4a. Les titulacions acadèmiques s'acrediten per mitjà d'una còpia dels títols o de la certificació d'haver cursat tots els estudis necessaris per a obtenir-los.

5a. El coneixement d'un idioma s'acredita únicament per mitjà dels certificats previstos d'acord amb els nivells del Marc europeu comú de referència per a les llengües, aprovat pel Consell d'Europa l'any 2001.

6a. Es valoren només els mèrits fefaentment acreditats, aportats dins el termini de presentació de sol·licituds i assolits fins a la data de publicació de la convocatòria en el DOGC.

4.3. La confrontació de totes les còpies dels documents aportats amb la sol·licitud de participació amb els originals es farà abans de la proposta de nomenament.

4.4. Amb la formalització i presentació de la sol·licitud de participació els aspirants donen llur consentiment al tractament de les dades personals necessàries per a prendre part en la convocatòria i per a la resta de la tramitació del procés selectiu, d'acord amb la normativa vigent i en els termes que estableix la base 12.

4.5. Els aspirants, amb la presentació de la sol·licitud de participació, declaren responsablement que les dades que hi consignen són certes; que compleixen les condicions i els requisits per a treballar a l'Administració parlamentària i els que estableix específicament aquesta convocatòria; que tant la documentació que adjunten a la sol·licitud com els mèrits que alleguen són autèntics, i que quan finalitzi el procés selectiu, si són seleccionats, presentaran els originals de tota la documentació per a comprovar la veracitat tant dels requisits com dels mèrits allegats a l'efecte del nomenament que correspongui.

5. Admissió dels aspirants

5.1. Una vegada acabat el termini de presentació de les sol·licituds, el cap o la cap del Departament de Recursos Humans ha d'aprovar i fer pública la llista provisional d'admesos i exclosos per mitjà d'una resolució, que ha d'indicar, si s'escau, els motius d'exclusió.

5.2. Les persones excloses són les que no compleixen o no acrediten les condicions i els requisits per a participar en la convocatòria, o bé les que han lliurat la sol·licitud fora de termini.

5.3. La resolució, que es publica al tauler d'anuncis i al web del Parlament, indica les persones que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana i, si s'escau, de llengua castellana.

5.4. La resolució també indica l'obertura d'un termini de deu dies hàbils a comptar de l'endemà de la publicació de la llista provisional d'admesos i exclosos, per a formular les reclamacions que es considerin pertinents o per a esmenar els defectes que s'hagin pogut produir. Les reclamacions i les esmenes s'han de trametre per correu electrònic (oposicions@parlament.cat).

5.5. Si no hi ha cap reclamació, o bé un cop fetes les rectificacions pertinents si se n'han presentat, el secretari o secretària general aprova la llista definitiva d'admesos i exclosos.

6. Tribunal qualificador

6.1. El tribunal qualificador d'aquest procés selectiu es regeix pel que determinen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya.

6.2. El tribunal qualificador, que és nomenat per la Mesa del Parlament, és compost pels membres següents:

a) El president o presidenta, que és el secretari o secretària general o el lletrat o lletrada major o el director o directora de Govern Interior o un funcionari o funcionària de carrera de la Direcció de Govern Interior. El president o presidenta suplent té la mateixa consideració.

b) Quatre vocals, que són:

– Tres funcionaris de carrera o professionals per raó de llur especialització, un dels quals, com a mínim, ha d'ésser extern al Parlament. Els vocals suplents tenen la mateixa consideració.

– Un funcionari o funcionària de carrera del Parlament per raó de la seva especialització proposat pel Consell de Personal. El vocal suplent té la mateixa consideració.

c) El secretari o secretària, que és un funcionari o funcionària de carrera del Departament de Recursos Humans que no sigui membre del tribunal qualificador. El secretari o secretària suplent té la mateixa consideració.

6.3. Els membres del tribunal estan subjectes a les causes d'abstenció i recusació que estableixen els articles 23 i 24 de la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

6.4. El tribunal té la facultat de prendre els acords necessaris amb relació a les qüestions que no estiguin regulades per aquestes bases.

7. Desenvolupament del procés selectiu

7.1. El tribunal, un cop publicada la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos, ha de fer públics, amb una antelació mínima de dos dies, el dia, l'hora i el lloc de la prova de coneixements de llengua catalana i castellana, si s'escau, per als aspirants que no n'han acreditat documentalment els coneixements requerits. La qualificació d'aquesta prova és d'«apte/a» o «no apte/a». Els aspirants que no superin la prova seran exclosos del procés selectiu.

7.2. L'acreditació documental per a restar exempts de fer la prova de coneixements de llengua catalana o castellana es pot fer efectiva fins just abans de l'inici de la prova, aportant l'original i una còpia de la documentació acreditativa davant el tribunal, el qual ha de trametre una còpia d'aquesta documentació a l'òrgan convocant per a incorporar-la a l'expedient de la persona interessada.

7.3. El tribunal qualificador ha de fer públics, amb una antelació mínima de deu dies, el dia, l'hora i el lloc per a fer la prova pràctica de la primera fase.

7.4. El tribunal qualificador ha de publicar els resultats de la primera fase juntament amb els resultats de la segona fase, la valoració de mèrits dels aspirants que l'hagin superat.

Es concedirà un termini de deu dies hàbils, a comptar de l'endemà de la publicació de la valoració dels mèrits, per a presentar-hi esmenes i possibles reclamacions.

7.5. El tribunal qualificador ha de convocar els deu aspirants que hagin obtingut la millor puntuació en el conjunt de les fases anteriors (prova pràctica i valoració de

mèrits), amb una antelació mínima de dos dies, per a fer l'entrevista que estableix la base 8.4.

7.6. El tribunal ha d'elaborar i fer pública una relació ordenada dels aspirants que han superat el procés selectiu amb les puntuacions atorgades en les diverses fases.

8. Procediment de selecció i puntuacions

8.1. El procés selectiu constarà de les fases següents:

- Primera fase: prova pràctica (60 punts).
- Segona fase: valoració de mèrits (15 punts).
- Tercera fase: entrevista competencial (25 punts).

8.2. Primera fase: prova pràctica

Es valoren els coneixements i les capacitats professionals de l'aspirant amb relació a les funcions i tasques descrites en la base 2, per mitjà d'una prova pràctica que consisteix a resoldre un o més supòsits pràctics de maquetació proposats pel tribunal qualificador. Per a fer la prova es posarà a disposició dels aspirants un ordinador amb el programari d'autoedició i els elements gràfics necessaris per fer la maquetació d'una publicació oficial. S'avaluarà l'ús de les tipografies, els estils de composició i la distribució de tots els elements.

El tribunal ha de fixar el temps de durada d'aquesta prova, que no pot superar les dues hores.

La prova pràctica és eliminatòria i es valora amb un màxim de 60 punts. La puntuació mínima per a superar-la és de 30 punts.

8.3. Segona fase: valoració de mèrits

Els mèrits es valoren fins a un màxim de 15 punts, dividits en les categories següents:

8.3.1. Experiència laboral (10 punts)

Es valora fins a un màxim de 10 punts el treball desenvolupat en funció de l'experiència i els coneixements adquirits especialment en l'exercici de funcions equiparables a les del lloc de treball, tenint en compte el contingut tècnic i l'especialització dels llocs ocupats amb relació al servei objecte de la convocatòria.

La valoració de l'experiència laboral es computarà d'acord amb el barem següent:

Mèrit	Barem	Puntuació màxima
Experiència en l'exercici de funcions iguals o equiparables a les del lloc de treball convocat	Fins a 2 punts per any	10 punts
Experiència en l'exercici de funcions similars o relacionades amb les del lloc de treball convocat	Fins a 1 punt per any	5 punts
		10 punts

8.3.2. Formació i perfeccionament (3 punts)

L'assistència a cursos de formació i de perfeccionament que tenen per objecte matèries, tècniques o procediments relacionats amb les tasques del lloc de treball convocat, o l'acreditació de coneixements equivalents a l'aprofitament d'aquests cursos, es valora fins a un màxim de 3 punts, d'acord amb la utilitat dels cursos o coneixements, ponderada de manera raonable amb la dificultat tècnica, vigència tècnica o actualització i, si s'escau, durada.

- Per cada hora de cursos de l'àmbit de l'edició: 0,05 punts.
- Per cada hora de cursos sobre altres matèries relacionades: 0,025 punts.

8.3.3. Titulacions acadèmiques (1 punt)

Es valoren fins a un màxim d'1 punt les titulacions acadèmiques oficials diferents de les que són requisit de participació, si són rellevants per al lloc de treball

que s'ha de proveir, en funció dels coneixements requerits, la competència i l'especialització del lloc.

En cap cas no s'avaluen les titulacions acadèmiques de nivell inferior que siguin necessàries per a assolir-ne d'altres de nivell superior que es puguin allegar com a requisit o com a mèrit.

La valoració de les titulacions acadèmiques oficials es computaran d'acord amb el barem següent:

Graus	1 punt
Cursos d'especialització universitaris	0,5 punts

8.3.4. Coneixements d'anglès i francès (1 punt)

Es valora fins a un màxim d'1 punt el domini de l'anglès i el francès en un nivell igual o superior al nivell B1, d'acord amb els nivells del Marc europeu comú de referència per a les llengües i segons el barem següent:

B2: 0,25 punts

C1: 0,5 punts

C2: 1 punt

8.4. Tercera fase: entrevista competencial (25 punts)

8.4.1. Passen a la fase d'entrevista els deu aspirants que hagin obtingut la millor puntuació en la suma de les dues fases anteriors. La resta d'aspirants resten eliminats del procediment selectiu.

8.4.2. En l'entrevista es comproven i es valoren la competència i la capacitació dels aspirants sobre la base dels mèrits establerts per aquesta convocatòria i allegats pels aspirants, que siguin pertinents per a ocupar les places convocades.

8.4.3. El perfil de competències professionals que es valora és el següent:

a) Compromís amb l'organització (5 punts)

Conèixer l'organització, comprendre les normes que la regeixen i tenir disposició per a seguir-les i atendre les indicacions rebudes. Sentir-se compromès amb els principis i valors de l'Administració pública i mantenir una actitud professional responsable, d'acord amb els principis ètics que n'inspiren l'actuació.

b) Treball en equip (5 punts)

Tenir capacitat per a participar, col·laborar i coordinar-se activament en un equip o grup de treball. Tenir disposició per a integrar-s'hi, fer que els altres també s'hi integrin i potenciar la participació i la cohesió de l'equip o grup de treball per a assolir els objectius comuns.

c) Comunicació interpersonal efectiva (5 punts)

Expressar i escoltar opinions, idees, emocions i informació, amb l'adaptació del llenguatge a l'interlocutor per a aconseguir la comprensió del missatge.

d) Presa de decisions tècniques (5 punts)

Tenir capacitat per a escollir, d'entre diverses alternatives, les que són més viables per a aconseguir els objectius, basant-se en una anàlisi dels possibles efectes i riscos i de les possibilitats d'aplicació, tant si cal prendre les decisions directament com si cal proposar-les.

e) Organització i planificació del treball i del temps (5 punts)

Tenir capacitat per a ordenar i prioritzar les tasques, les accions i els projectes que s'han de desenvolupar, amb l'objectiu d'assolir els resultats esperats en el termini adequat i amb la qualitat i els recursos necessaris.

8.4.4. Es plantejaran dues preguntes per a cada competència, amb el mateix valor per cadascuna. Per a respondre, l'aspirant ha de pensar en diferents situacions en què s'hagi trobat relacionades amb les competències que es valoren i la seva resposta a aquestes situacions. En el cas que no s'hagin donat ni en la seva vida professional ni personal, cal que es posi en la situació i expliqui com hauria actuat.

El barem de valoració per cada resposta és el següent:

- Excel·lent (2,5 punts)
- Esperat (1,5 punts)
- No suficient (0,5 punts)
- No mostra evidència (0 punts)

8.4.5. L'entrevista dura una hora com a màxim.

9. Gestió de la borsa de treball

9.1. Una vegada finalitzat el procés selectiu, el tribunal ha d'aprovar i fer pública la llista dels aspirants seleccionats per a formar part de la borsa de treball, ordenada per puntuació.

9.2. El nombre d'aspirants seleccionats no pot ésser superior a cinc. Si es produeix empat en la puntuació global, l'ordre en la llista s'ha de dirimir a favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la primera fase. Si l'empat persisteix, s'ha de dirimir a favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la tercera fase. Si l'empat encara persisteix, s'ha de dirimir a favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la segona fase.

9.3. El Departament de Recursos Humans durà a terme la gestió de la borsa de treball.

9.4. L'ordre de prelación en la borsa es mantindrà durant el període de vigència d'aquesta, de manera que els que hagin estat nomenats funcionaris interins tornaran a ocupar la posició que originàriament els corresponia en la llista una vegada finalitzada la situació d'interinitat.

9.5. El Consell de Personal serà informat sobre la gestió de la borsa d'interins, en els termes que estableixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya.

9.6. El Departament de Recursos Humans oferirà els nomenaments d'interinitat per rigorós ordre dels integrants de la borsa. Amb la finalitat de contactar-hi, s'utilitzarà qualsevol mitjà que, amb la màxima agilitat possible, garanteixi tenir constància de la recepció de l'avís o la comunicació.

9.7. És obligació dels integrants de la borsa de treball facilitar un o dos números de telèfon de contacte, així com una adreça de correu electrònic o qualsevol altre mitjà de localització, per a les comunicacions, i mantenir aquestes dades permanentment actualitzades.

9.8. En el supòsit de no localitzar l'aspirant per via telefònica ni per correu electrònic en el moment que en sigui necessari el nomenament, s'intentarà de contactar-hi per mitjà de la realització d'un mínim de tres trucades telefòniques durant la jornada laboral, entre les 8 h i les 15 h, amb un interval de dues hores entre cada trucada. Si després d'aquests intents, l'aspirant segueix sense ésser localitzat, se li enviarà un segon missatge de correu electrònic perquè es posi en contacte amb el Departament de Recursos Humans. Si una vegada passades les 12 h del matí següent l'aspirant no ha contactat amb Recursos Humans, es passarà a la crida del següent membre que, per ordre de puntuació, integri la borsa de treball.

9.9. Una vegada rebuda la comunicació d'oferta d'un lloc de treball d'interinitat, els aspirants que acceptin el nomenament proposat han d'aportar, en el termini de tres dies hàbils des de l'acceptació, els documents originals que acreditin el compliment de tots els requisits que estableix aquesta convocatòria i els que deriven del nomenament proposat.

9.10. Si no es localitza l'aspirant o si l'aspirant rebutja l'oferiment o no presenta la documentació requerida en la base 9.9 en el termini establert, s'oferirà el nomenament a l'aspirant que ocupi la posició següent, i així successivament, fins a la realització del nomenament.

9.11. Al cap de sis mesos i a la finalització del nomenament, el cap del centre gestor al qual s'adscriu el funcionari interí o funcionària interina farà un informe

en què es valorarà l'activitat que ha dut a terme, el qual s'incorporarà a l'expedient personal.

9.12. Si l'informe esmentat en la base 9.11 és negatiu, s'haurà de motivar i comportarà el cessament del funcionari interí o funcionària interina si s'ha produït als sis mesos del nomenament i, en tots els casos, la seva exclusió com a aspirant en la borsa de treball. Es lliurarà una còpia d'aquest informe a la persona interessada i al Consell de Personal.

9.13. Causes d'exclusió de la borsa de treball

L'exclusió de la borsa de treball es produeix per alguna de les causes següents:

a) La renúncia a ocupar el lloc de treball ofert, excepte quan es doni alguna de les situacions següents, degudament acreditades:

- Malaltia.
- Maternitat.
- Compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic o personal.

b) La falta de presentació, dins del termini establert, de la documentació exigida o la falta de presa de possessió en el termini que estableix la base 10.1.

Una vegada finalitzada la causa justificativa de la no exclusió, les persones interessades ho han de comunicar al Departament de Recursos Humans en el termini màxim d'un mes a comptar de la data de finalització de la no exclusió. En cas contrari, se'ls exclourà de la borsa de treball.

c) L'informe negatiu del cap o la cap del centre gestor.

10. Nomenament i cessament de personal funcionari interí

10.1. La Mesa del Parlament nomena els aspirants seleccionats per mitjà de la borsa de treball, una vegada comprovada la conformitat de tots els documents acreditatius dels requisits d'accés. El nou funcionari interí o funcionària interina té un període de vint dies naturals, des que se li notifica el nomenament, per a prendre possessió del lloc de treball.

10.2. Al personal funcionari interí nomenat per mitjà d'aquesta borsa també se'l pot fer cessar com a conseqüència del que estableix la base 9.12.

11. Règim d'impugnacions i al·legacions

11.1. Contra la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos, que té la consideració d'acte de tràmit no qualificat, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici del que estableix l'article 112.1 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

11.2. Contra la llista definitiva de persones admeses i excloses, que té la consideració d'un acte de tràmit qualificat, les persones interessades poden interposar, davant la Mesa del Parlament, un recurs d'alçada en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la publicació, de conformitat amb el que estableixen els articles 121 i 122 de la Llei de l'Estat 39/2015.

11.3. Contra els actes de tràmit del cap o la cap del Departament de Recursos Humans i del tribunal qualificador que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar en el procés selectiu o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, les persones interessades poden interposar un recurs d'alçada davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicats en el tauler d'anuncis del Parlament, d'acord amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei de l'Estat 39/2015.

11.4. Contra els actes de tràmit del cap o la cap del Departament de Recursos Humans i del tribunal qualificador no inclosos en la base 11.3, al llarg del procés selectiu els aspirants poden formular totes les al·legacions que creguin pertinents perquè siguin considerades en el moment de fer-se pública la puntuació final del procés selectiu.

11.5. Les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa de llurs interessos.

12. Consentiment del tractament de dades personals i de la notificació electrònica

12.1. El Parlament, com a responsable del tractament de dades personals, informa els aspirants que tractarà llurs dades personals i les de l'aspirant seleccionat amb la finalitat de gestionar el procés de selecció i que compleix i se sotmet a les obligacions que estableixen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, del 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE; la Llei orgànica 3/2018, del 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i la resta de normes complementàries.

12.2. Amb la sol·licitud de participació, els aspirants o, si s'escau, llurs representants legals, donen el consentiment al tractament de les dades personals necessàries per a prendre part en la convocatòria i per a la resta de la tramitació del procés de selecció, d'acord amb la normativa vigent. Així mateix, els aspirants també donen llur consentiment per a rebre les notificacions electròniques amb efectes jurídics que es puguin derivar d'aquest procediment.

12.3. La base jurídica del tractament és el consentiment dels aspirants i una obligació legal, tal com estableix l'article 55 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, del 30 d'octubre. Les dades es poden comunicar, de conformitat amb la normativa vigent, a altres administracions públiques.

12.4. El Parlament pot comunicar i transferir dades en els casos següents:

- A la Tresoreria General de la Seguretat Social, al Registre de Persones del Ministeri d'Administracions Públiques o a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, si és autoritzat per llei.

- Al Síndic de Greuges, al Defensor del Poble, al Ministeri Fiscal, a jutges o tribunals, a la Sindicatura de Comptes o al Tribunal de Comptes, perquè exercixin llurs funcions.

- A altres administracions, perquè exercixin les mateixes competències o les competències relatives a les matèries que corresponen al departament o ministeri competent en matèria de personal.

- Si el tractament respon a l'acceptació lliure i legítima d'una relació jurídica el desenvolupament, compliment i control de la qual implica la connexió amb fitxers de tercers, com ara entitats bancàries, etc.

12.5. D'acord amb la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, llevat que els aspirants s'hi oposin en el moment de la inscripció, el Parlament es pot adreçar directament a les entitats o als òrgans de l'Administració per a validar o autenticar la informació i documentació aportada com a justificants del compliment dels requisits allegats. Els aspirants que s'oposin a la consulta a terceres entitats per a validar la informació aportada han de presentar els documents necessaris per a certificar l'autenticació de la informació presentada.

12.6. El nom, els cognoms o els darrers quatre dígit del número del document oficial d'identitat dels aspirants es publicaran al web del Parlament i als mitjans que determina la legislació pel que fa a la convocatòria de selecció de personal (llistes d'admesos i exclosos), en compliment de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

12.7. El Parlament ha de dur a terme les accions i adoptar les mesures necessàries per a garantir la confidencialitat i integritat de la informació amb l'objectiu de vetllar per la privacitat i la intimitat dels participants en el procés de selecció.

12.8. Per a obtenir més informació del tractament de dades, els participants en el procés de selecció poden consultar la política de privacitat en el portal web del Parlament (<https://www.parlament.cat/pcat/serveis-parlament/politica-privacitat>) o bé contactar amb el Departament de Recursos Humans del Parlament o amb el delegat de protecció de dades, per mitjà de la bústia dpd@parlament.cat.

12.9. Per a exercir els drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació o portabilitat, els participants en el procés de selecció s'han d'adreçar al delegat de protecció de dades del Parlament (parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona) o enviar un missatge de correu electrònic a dpd@parlament.cat amb la indicació «Exercici de drets RGPD». En ambdós casos han d'adjuntar una còpia del document oficial d'identitat.

12.10. Si algun aspirant considera que el Parlament ha incomplert algun dels principis de la legislació o no ha respost adequadament les seves sol·licituds en matèria de protecció de dades, es pot adreçar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (www.apdcat.cat) i presentar-hi una reclamació.

13. Destrucció de la documentació

De conformitat amb el que estableix l'Ordre CLT/214/2020, del 10 de desembre, per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'accés i avaluació documental (DOGC 8296, 16.12.2020), un cop sigui ferma la resolució de la convocatòria i el nomenament, es destruirà la documentació relativa al procediment de selecció, llevat de les actes i els acords del tribunal qualificador, les llistes definitives d'admesos, els models de proves i les resolucions. No obstant això, es concedeix un termini de sis mesos a partir de la fermesa de la resolució als aspirants que hagin participat en la convocatòria i no hagin estat seleccionats perquè retirin la documentació aportada, per a la qual cosa s'han d'adreçar al Departament de Recursos Humans.

Palau del Parlament, 28 de novembre de 2023

El secretari primer, Ferran Pedret i Santos; la presidenta, Anna Erra i Solà
